levr Izaia

ar Bibl Santel

Al liamm

AR BIBL SANTEL

IZAIA

AL LIAMM
1981

Nihil obstat

Pont - Melvez, 5-7-79

J. PERON

IMPRIMATUR :

Daniel JOUFFE

Vikel - vras

AR BIBL SANTEL

IZAIA

Troidigezh
gant
MAODEZ GLANNDOUR

AL LIAMM
1981

Al levr-mañ
ez eus bet moulet anezhañ
70 skouerenn war baper kaer
" simili-bibl " niverennet eus 1 da 70

DIGORADUR

Ano ha lec'h al levr er Bibl

Kregiñ a ra levr Izaia gant ar gerioù : **Gweledigezh Izaia, mab Amos.** Gant se eta eo an oberenn a-bezh a zo laket dindan paeroniezh ar profed bras ; met n'eo ket da lavarout e vije pep tra amañ diwar bluenn pe vuzelloù Izaia e-unan-penn. Evel ma welimp, eo anat, en ur sellout tostoc'h, hon eus amañ diouganoù eus mareoù disheñvel-mat. Penaos neuze kompren an ano Izaia roet d'al levr a-bezh ? nemet dre maz eus ennañ un hevelep spered, un hevelep esperañs e-keñver rakwelerezh ha galloudegezh Doue.

Stumm hebreek ano ar profed a zo **Yeshayahou,** pe kentoc'h **Yeshayaw,** a dalvez **Doue a ro silvidigezh,** ano a zo dija drezañ e-unan un diverradur eus al levr a-bezh. Ac'hano ar stumm berraet **Izaia.** Ar stumm-mañ gresianekaet gant troidigezh ar Septuaginta a zo bet neuze skrivet Ezaiaz, ar pezh a veze distaget e gwirionez Izaiaz, evel m'en kaver er Vulgata latin.

Er Bibl hebreek emañ levr Izaia e penn **Profeded an eil rumm** ; ar re-mañ a vez anvet evel-se dre ziforc'h diouzh ar Brofeded kentañ, a zo anezho Yoshoua, ar Varnerien I ha II Samouel, I ha II Rouanez. Evit Profeded an eil rumm, war-lerc'h Izaia e kaver Yeremia, Yec'hezekiel, hag an 12 Profed (Daniel o vezañ renket e-touez ar C'hetoubim, pe Skridoù). Met n'eo ket un hevelep lec'h a vez roet bepred da Izaia : Bibl ar Septuaginta da skouer a laka peurliesañ Izaia goude an 12 Profed bihan, Yeremia, Yec'hezekiel ha Daniel o vezañ degaset war e lerc'h. Er Vulgata avat e kavomp diouzh renk Izaia, Yeremia, Yec'hezekiel, Daniel, gant an 12 Profed bihan d'o heul. An urzh diwezhañ-mañ eo an hini a vez bremañ implijet peurliesañ.

Rannadur al levr dre vras

Evitañ da vezañ dindan ano un den hepken, Izaia, n'hon eus ket amañ, evel m'hon eus lavaret, un oberenn unpezh,

evel pa vije bet savet holl gant an hevelep profed, en ur maread resis. Sklaer eo hon eus el levr diouganoù eus prantadoù disheñvel-kaer, eus skrivagnerien diforc'het-mat o stumm ; ha kement-se en un doare ken mesket ma rankomp soñjal n'eo ket bet dastumet an holl pezhioù-se gant an hevelep hini, na kenstrollet gant un den e-unan-penn, rak klasket en divije neuze lakaat un tamm sklerijenn pe istorel, pe menozel, en e renkadur. Gwall-gemmesket avat e seblant bezañ lodennoù 'zo.

Krediñ a reer en em gaver dirak labour ur skol brofedek, hini Izaia, o'n em astenn war gantvedoù, o terc'hel gant mennadoù hag esperañs ar profed kentañ-se, en ur virout gant aked, dre 'n eñvor pe dre skrid, an diouganoù bet savet gantañ pe ganto, an diskibien o-unan, a-hed an amzer.

Aes a-walc'h eo dispartiañ e levr Izaia teir lodenn vras.

An hini gentañ a ya eus ar pennad 1 betek ar pennad 39. Amañ 'mañ diouganoù Izaia e-unan, gant da echuiñ dielloù diwar e benn, met hep renkadur resis ebet ; hag anat eo ez eus en o zouez pezhioù all eus prantadoù hag oberourien disheñvel, hiniennoù zoken o vezañ eus an amzervezh goude an Harlu.

An eil lodenn a zo anezhi ar pennadoù 40-55. Anvet e vez an eil lodenn-mañ **Levr Frealzidigezh Israël** diouzh komzoù kentañ ar pennad 40, a zo evel un digoradur d'al lodenn a-bezh. Pe c'hoazh e vez lavaret : an eil-Izaia. Met touellus eo kement-mañ, rak n'eo ket un den hepken a zo da gompren amañ kennebeud-all, met meur a hini. Nag amañ, n'hon eus netra urzhiet sklaer : mesk ha mesk adarre, un dastumad a seblant bezañ dre vras eus amzer an Harlu war e fin.

Ar pennadoù 56-66 a ya d'ober an trede lodenn. Pezhioù dizano bepred, disheñvel o stumm hag o soñjoù, hep renkadur spis ebet. Dre vras e seblantont bezañ diouzh soñjoù an eil lodenn. Moarvat hon eus amañ oberennoù bet savet goude an Harlu gant diskibien profed pennañ an eil lodenn.

Gant piw avat eo bet kenstrollet an holl hengoun profedek-se, en ur gregiñ gant Izaia kentañ (8-vet kantved) da vont betek goude an Harlu (5-vet kantved), n'heller ket en lavarout. Na zoken spisaat ar c'houlz m'eo bet roet d'al levr an taol-stumm diwezhañ. Nemet da varn diouzh an troidigezhioù kozh, diouzh an dornskridoù bet dizoloet e Qoumran, e seblant al levr bezañ un dra peurechu a-bred a-walc'h goude an Harlu.

Ar Profed Izaia hag al lodenn gentañ

Izaia, mab Amos, a zo bet ganet war-dro 765 a-raok ar Salver, moarvat e Jeruzalem. Dre e diegezh e oa eus brientinelezh Youda. Un den desket e oa, kustum ouzh ar politikerezh, en darempred gant melestrerezh ar stad, ha marteze eo bet e-unan un den eus sekretouriezh ar Roue. Gouzout a ra mat petra a dremen, ha n'en deus ket aon da gomz kreñv ha dichek.

E c'halvidigezh evel Profed a grog e 740, bloavezh maro ar roue Ouzia. Ha kenderc'hel a ra da brezeg dindan Yotam (740-736), Ac'haz (736-716) hag Ec'hiskia (716-687). Met war-dro 700 e kollomp roudoù Izaia. Hervez un hengoun yuzev e vefe bet merzheriet diwezhatoc'h dindan ren Manase.

Hep mar ebet hon eus en Izaia ur skrivagner bras, leun a dan hag a faltazi, unan hag a oar displegañ e soñjoù en ur yezh splann, mentet-kaer, pezh a vez santet zoken en troidigezhioù. Parfeter e yezh hag uhelder e spered a ra anezhañ profed meur an Testamant kozh, hag unan eus skrivagnerien vrasañ lennegezhioù ar bed.

Kregiñ a ra levr Izaia gant klemmadenn Doue diwar-benn e bobl. Eus un tu, setu taolenn pec'hedoù Jeruzalem, fallagriezh ar re binvidik, kammdroioù an dud e karg, ar pompadoù, an direizhderioù a bep seurt ; hag eus an tu all, ur soñj don eus meurded Doue, eñ an hini santel, ar Galloudeg, an hini n'eus nemetañ a ve mestr ar bed ha krouer pep tra. Gortoz a ra Izaia kastiz ar re gablus, rak n'hall ket Doue gouzañv e vefe disprizet da viken na nac'het e wirioù. Met war un dro, sed amañ profed ar fiziañs : rak an Doue santel a zo Doue an drugarez, a oar gant ur restad, un toullad hepken a dud fidel, adsevel en e c'halloud ar rivinoù. Aes e vo da ziskibien Izaia, diwezhatoc'h, en amzer an Harlu, kompren ar restad-se eus ar re a zistroio er vro da adsevel dismantroù Jeruzalem hag an Templ.

Gant se, muioc'h c'hoazh eget profed ar feiz eo Izaia profed an esperañs. Diouganañ a ra trec'h Doue war an droug, ha kompren a reer e ziskibien ʋ kemenn diwezhatoc'h gant ul liw apokalipsek barnedigezhioù Doue ha kastiz ar broadoù.

Met profed an esperañs ez eo dreist-holl gant e ziouganoù diwar-benn ar Mesiaz. Evel gant Mika, ar Mesiaz evitañ a zo ur roue eus lignez David, a lakaio da ren ar peoc'h, ar justis peurvat, an hini a zesko d'an dud an doujañs-Doue hag ar santelezh. Diwar ar pezh en devo lavaret Izaia en em resisaio

tamm-ha-tamm tresoù ar Mab-se da Zavid a vo gwir servijer Yahve ha salver an dud.

Evel m'hon eus lavaret n'eus ket da lakaat war gont Izaia kement arroud a zo el lodenn gentañ-mañ. Niverus eo an diouganoù n'hellont ket bezañ eus Izaia e-unan. Sed amañ ar re bennañ : **11**, 10-16, Distro an Harluidi ; **12**, 1-6, Meulgan ar re zasprenet ; **13**, 1 - **14**, 2, Diougan a-enep Babilon hag an distro eus an Harlu ; **14**, 3-23, Diskar roue Babel ; **17**, 7-8, Distro ar Baganed ouzh Doue ; **19**, 16-25, Distro an Ejipt hag an Asiria ouzh Doue ; **21**, 1-10, Diskar Babel ; **21**, 11-12, Diskar Edom ; **21**, 13-17, A-enep meuriadoù Arabia ; **23**, 15-18, Diwar-benn Tir ; **24-27**, An Apokalips vras ; **28**, 5-6, Diskar Samaria ; **30**, 18-26, Distro trugarezus an Aotroù ; **34-35**, An Apokalips vihan.

Setu da vihanañ arroudoù a zo da verkañ war ano diskibien Izaia, reoù all a zo moarvat, evel an Diougan war Dir (**23**, 1-14), Kastiz ar Broadoù (**30**, 27-33), Ar Bedenn e-kreiz an anken ha gloar da zont Jeruzalem (**33**, 1-24) ...

Chom a ra koulskoude pennadoù e-leizh a ro dimp testeni eus labour profedek Izaia, a-walc'h evit gwelout ez eo bet leun a nerzh doueel.

Marevezh an eil lodenn hag ar pennsoñjoù anezhi

N'eus amañ nag ano na meneg ebet hon lakfe da anaout oberour pe oberourien an eil lodenn-mañ, pennadoù **40-55**. Nemet ez eo sklaer emaomp en ur mare disheñvel diouzh hini ar Profed Izaia, dirak un diouganer all pe diouganerien o deus o stumm personel hag a respont da ezhommoù ha da esperañs ar re a c'houzañv evelto sklavelezh an Harlu.

Jeruzalem a zo dindan suj an estren, hag he zud a zo bet divroet ha degaset da Vabel. Ar vuhez-se e-kreiz ar Baganiezh he deus laket da ziwan ur gredenn donoc'h c'hoazh e disparelezh Doue, an hini n'eus nemetañ a ve mestr war an darvoudoù evit o ren hag o c'hemenn ; ar rouaned vras, an alouberien c'halloudek ned int nemet binvioù e youl, emaint en e zorn ha goude ma kredont seveniñ o mennadoù o-unan. Evel-se, Kiros, ar persat, a zo merket dija da gas da benn labour Yahve dre lezel e dud da zistreiñ en o bro.

Tost emañ an distro. Un ermaeziadeg nevez e vo, ken burzhudus hag an hini gentañ. Bremañ emañ koulz ar frealzidigezh, ar pardon a-berzh Doue, ur gevredelezh nevez gantañ : Sion a ya da vezañ adsavet, hag ar broadoù galvet

int ivez d'ar feiz e Yahve, en em droio war-zu ennañ. Kemennadur a levenez displeget en ur stumm aes ha splann.

Ret eo diforc'hañ diouzh ar re all ar pevar diougan a reer anezho **Barzhonegoù ar Servijer** (**42**, 1-7 ; **49**, 1-9b ; **50**, 4-9a ; **52**, 13 ; **53**, 12). Heñvel maz int kenetrezo ez int disheñvel-mat diouzh ar peurrest eus lodenn-se Izaia. Amañ ez eus ano eus ur servijer da Yahve, karget eus ur gefridiezh speredel e-keñver Israël hag ar broadoù, a vo enebet outañ, hag a yelo betek reiñ e vuhez evit silvidigezh an dud ; met Yahve e-unan eo an hini a rento gloar dezhañ. Ar servijer-se n'eo ket ar bobl hec'h-unan, peogwir e varvo eviti ar servijer ; n'eo ket un den anavezet dija gant an Testamant kozh, rak sellout a ra an diouganoù ouzh an da-zont, un da-zont hag a chom marteze diresis c'hoazh evit an diouganer, da c'hortoz ma teuio pep tra da sklaeraat gant donedigezh ar C'hrist hag e varo sakrifisel war ar Golgota.

An trede lodenn : marevezh ha pennsoñjoù (pennadoù **56-66**)

Amañ adarre hon eus meur a brofed hep ma c'hellfemp lavarout na pet a zo bet na piw e oant.

Tu a zo evelkent da spisaat meur a dra pa ne vefe nemet an amzer m'eo bet skrivet ar barzhonegoù-mañ. Emaomp goude an Harlu ; graet eo an distro e Palestina, nemet ne respont ket bepred an darvoudoù d'an esperañsoù a-wechall. Emaomp e-kreiz ar c'herse hag an diskonfort ; arroudoù e-leizh a zo tamalloù a-enep ar renerien, an idolouriezh, an direlijion, ar mac'homerezh e-keñver ar re baour.

N'eus ket koulskoude da zigalonekaat : bras e vo gloar ar Jeruzalem da zont mennet gant Doue, sellout ouzh ar pennadoù **60-62.** En em zigeriñ a raio ar Gêr santel da bobloù ar bed holl evit bezañ ur silvidigezh evit an holl vroadoù. Pelloc'h c'hoazh en em ziskouez gweledigezh ur bed nevez-holl, ma reno ennañ reizhder ha levenez, bed baradozel dindan skeudennoù a eurvad o tiouganañ amzer da zont Rouantelezh Doue.

A-dal hag a-gontrol da gement-se emañ kastiz ar re zisfeal : Yahve en devo e zeiz, ma kouezho taeroni e zorn war e enebourien. Rak galloud Doue eo an hini a ren ar bed hag a vo trec'h a-benn ar fin.

Un nebeud bloaziadoù en-dro da levr Izaia

740 : Maro Ouzia. Yotam o tont da vezañ roue Youda. Galvidigezh Izaia.
736 : Ac'haz da roue Youda (736-716).
734 : Brezel Siria hag Efraim a-enep Jeruzalem.
732 : Damask trec'het ha staget ouzh Asour.
721 : Samaria o kouezhañ ha fin rouantelezh an hanter-noz.
716 : Ec'hiskia da roue Youda (716-687).
703 : Kannadiezh Merodac'h-Baladan da Ec'hiskia.
701 : Aloubadeg Senac'herib. Kleñved Ec'hiskia.
586 : Jeruzalem o kouezhañ.
539 : Babel o kouezhañ.
538 : Skrid-kemenn Kiros evit fin Harlu Israël.
520-515 : Adsavidigezh ha digoridigezh an Templ.
445-423 : Nehemia e Jeruzalem.
397 : Ezra e Jeruzalem.

I

Lodenn gentan Levr Izaia

1. DIOUGANOU WAR YOUDA HAG EFRAIM

Ano al levr

1. [1] Gweledigezh Izaia, mab Amos, pezh a welas diwarbenn Youda ha Jeruzalem, en deizioù Ouzia, Yotam, Ac'haz hag Ec'hiskia, rouaned Youda.

Barnedigezh Youda

[2] Selaouit, o neñvoù, ha klev, o douar,
Rak an Aotroù eo an hini a gomz :
« Maget em eus bugale ha desavet anezho,
Int avat a zo bet disfeal din.
[3] An ejen a anavez e berc'henn
Hag an azen kraou e vestr :
Met Israël n'en deus anaoudegezh ebet,
Va fobl n'he deus skiant ebet ».

[4] A ! Broad pec'herez, pobl karget a dorfedoù,
Gouenn fallakr, bugale dinatur !
Dilezet o deus an Aotroù,
Dismegañset Doue santel Israël :
Aet int war gil dioutañ.

[5] Pelec'h c'hoazh skeiñ ganeoc'h
Ma talc'hit en ho tirollerezh ?
Klañv eo ar penn a-bezh, dinerzhet ar galon ;
[6] Eus seul e dreid betek lein e benn
N'eus netra yac'h ennañ :
Gloazioù, bloñsadennoù, goulïoù digor,
Ha n'int ket bet louzaouet na bandennet
Na distanet gant eoul.

7 Drastet eo ho pro, pulluc'het ho kêrioù ;
Ho touar-c'hwi, emañ dindan ho taoulagad
An estrenien ouzh en debriñ,
Ha dismantret ez eo evel ma oar ober estrañjourien.

8 Setu manet merc'h Sion hec'h unan-penn,
Evel ur foukenn en ur winieg,
Evel ul lochenn en ur park kokombrez,
Evel un tour-brezel goude ar seziz.
9 Mar n'en divije ket Aotroù an Armeoù lezet ganimp ur restad
E vijemp heñvel ouzh Sodom, re bar da C'homora !

Enep ur relijion diwirion

10 Selaouit komz an Aotroù, pennoù bras Sodom !
Digorit ho skouarn da gentel hon Doue, pobl Gomora !
11 « Da betra e servij din niver bras hoc'h aberzhioù ?
Eme an Aotroù.
Setu me dic'hoantet gant an olokostoù meot
Ha gant druzoni al leueoù ;
N'em eus plijadur ebet gant gwad an tirvi,
An deñved, ar bouc'hed !
12 Pa zeuit d'en em zerc'hel dirazon,
Piw a c'houlenn ouzhoc'h pilpazañ va leurioù ?
13 Paouezit a zegas din profadoù didalvoud :
Heugiñ a ran gant hoc'h ezañs.
Evit ho loarioù-nevez, ho sabatoù, ho podadegoù,
N'hellan ket gouzañv war un dro torfed hag emvod santel.
14 Ho loarioù-nevez hag ho kouelioù, o c'hasaat a ran,
Ur bec'h ez int evidon, erru on skuizh ganto.
15 Pac'h astennit ho taouarn davedon
E vouchan ouzhoc'h va daoulagad,
Ha goude ma talc'hit gant ho pedennoù, ne selaouan ket,
Rak leun a wad eo ho taouarn.
16 En em welc'hit, en em naetait,
Tennit kuit a-zirak va daoulagad fallagriezh hoc'h oberoù ;
Ehanit d'ober an droug, deskit ober ar mad.
17 Klaskit ar reizhder, rekourit an den mac'homet,
Roit e wir d'an emzivad, difennit kaoz an intañvez ;
18 Ha neuze deuit da vreutaat ganin, eme an Aotroù.
Na pa ve ho pec'hedoù evel skarleg
Ra zeuint da vezañ gwenn evel erc'h ;
Na pa vefent ruz evel limestra,

Ra zeuint da vezañ evel gloan.
19 Ma fell deoc'h sentiñ ouzhin a galon vat
E vevfot diwar madoù ho pro ;
20 Hogen mar ne fell ket deoc'h, mar disentit,
E vefot lonket gant ar c'hleze ».
Rak genoù an Aotroù en deus komzet.

Klemmgan war Jeruzalem

21 Penaos eo deut da vezañ ur c'hagn, ar gêr feal,
M'edo ar reizhder o ren enni ?
Enni edo ar justis o chom,
Ha bremañ ... muntrerien !

22 En koc'hion eo 'n em droet da arc'hant,
Gant dour eo bet kemmesket da win :
23 Tud diroll eo da briñsed,
Kenseurted al laeron !

Holl e klaskont resev profoù
Hag e redont war-lerc'h ar roadoù ;
Ne rentont ket e wir d'an emzivad
Hag e lezont kaoz an intañvez da gouezhañ.

24 Setu perak e lavar an Aotroù,
Doue galloudek Israël, Aotroù an Armeoù :
« Ac'ha ! Tennañ a rin dic'haou eus va enebourien
Ha dial eus va diarbennerien !

25 Astenn a rin va dorn warnout,
Da naetaat a rin gant dour kali.
Teuziñ a rin da goc'hion er greuzeul,
Lemel a rin diouzhit ar plomm.

26 Adlakaat a rin da varnerien heñvel ouzh ar re a wechall,
Ha da guzulierien evel en amzer gent,
Ma vi anvet diwar neuze Kêr ar Reizhder,
Ar Geoded feal.

27 Ar reizhder eo an hini a vo daspren Sion ;
Ar fealded, daspren ar re a zistroy a galon :
28 Hogen ar re zisuj, ar bec'herien, a vo bruzunet holl a-unan,
Ar re a zilez an Aotroù a yelo da get.

A-enep ar gwez sakr

29 Ya, mezh ho po gant ar gwez-tourmantin
A rae ho plijadur ;
Ruziañ a refot gant al liorzhoù
A oa deoc'h un dudi.

30 Rak c'hwi a vo evel un dourmantinenn
Gweñvet he delioù,
Evel ul liorzh vrav
Goude diouer a zour.

31 An den otus 'vo un tamm-stoup,
E oberoù ar fulenn-dan :
Deviñ a raint o daou war un dro,
Ha ne vo den evit lazhañ ar flamm.

Jeruzalem, kreizenn da-zont an holl vroadoù

2. 1 Sed ar gomz a welas Izaia, mab Amos, diwar-benn Youda ha Jeruzalem :

2 En deizioù diwezhañ e vo startaet
Menez ti an Aotroù war gern ar menezioù,
Hag e savo a-us d'an tosennoù.
Ha war-zu ennañ e tiruilho an holl vroadoù,
3 Pobloù e-leizh a zeuio hag a lavaro :
« Deuit ha pignomp da gaout Menez an Aotroù,
Da gaout ti Doue Yakob,
Ma kelenno dimp e hentoù
Ha ma kerzhimp en e wenodennoù.
Rak eus Sion e teuio al Lezenn
Hag eus Jeruzalem lavar an Aotroù ».

4 Eñ a vo barner etre ar broadoù
Ha tredeog etre pobloù e-leizh :
Gant o c'hlezeier e c'hovellint souc'hioù
Ha filzier gant o goafioù.
Ne savo mui bro ebet ken he c'hleze ouzh un all
Ha ne vo mui desket ober brezel.

5 Tud tiegezh Yakob, deuit,
Ha kerzhomp e sklerijenn an Aotroù !

Kastiz an dud lorc'hus

6 Setu m'hoc'h eus distaolet ho pobl, tiegezh Yakob,
Dre maz eo ar vro leun a zivinourien
Hag a lennerien blanedennoù, e-giz ar Filistined,
Ha ma skoulmer mignoniezh gant estrañjourien.
7 Leun eo o bro a arc'hant hag a aour,
Ha divuzul eo o zeñzorioù ;
Leun eo o bro a gezeg,
Ha diniver eo o c'hirri.
8 Leun eo o bro a idolennoù,
Hag e stouont dirak labour o daouarn,
Dirak ar pezh o deus stummet o bizïed.

9 Rak-se eta e vo pleget kein an den,
Hag izelaet e vo an dud :
Arabat pardoniñ dezho !
10 Kae e-barzh ar garreg,
En em guzh er poultr
Evit tec'hel dirak dremm spouronus an Aotroù,
Ha dirak splannder e veurded,
Pa savo evit spouroniñ an douar.
11 An daoulagad lorc'hus a sello d'an traoñ,
Ha diskaret e vo fouge ar re vras ;
Rak an Aotroù a vo uhelaet,
An Aotroù hepken en deiz-se.

12 Rak Doue an Armeoù en devo e zeiz
A-enep kement a zo lorc'h ha fouge,
A-enep kement 'zo brasoni
Evit neuze he diskar ;
13 A-enep holl sedrez al Liban, lorc'hus hag uhel o fenn,
A-enep holl gwez-dero Basan,
14 A-enep an holl venezioù brabañsus,
A-enep an holl dorgennoù serzh,
15 A-enep an holl dourioù uhelsavet,
A-enep an holl mogerioù kadarn,
16 A-enep holl listri Tarsis,
A-enep an holl vagoù a varc'hadourezh prizius.

17 Balc'hder an den a vo pleget
Ha diskaret brasoni an dud,
Rak an Aotroù a vo uhelaet,

An Aotroù hepken en deiz-se :
18 Hag e vo taolet kuit an holl idolennoù,
Gwitibunan.

19 Antreit e groc'hioù ar reier
Hag e mougevioù an douar,
Evit tec'hel dirak dremm spouronus an Aotroù
Ha dirak splannder e veurded,
Pa savo evit spouroniñ an douar.
20 En deiz-se e taolo an den
D'ar razhed ha d'al logod-dall,
An idoloù arc'hant, an idoloù aour,
En devoa savet dezhañ e-unan evit o adoriñ.
21 Hag antren a raio en toulloù ar c'herreg,
E groc'hioù ar reier,
Evit tec'hel a-zirak dremm spouronus an Aotroù,
A-zirak splannder e veurded,
Pa savo evit spouroniñ an douar.

22 Paouezit a fiziout en den
Pa n'eus en e zifron nemet ur c'hwezhadenn,
Rak petore stad a c'heller ober anezhañ ?

An direnerezh e Jeruzalem

3. 1 Setu m'emañ an Aotroù, Doue an Armeoù,
O vont da dennañ digant Jeruzalem ha digant Youda
Pep sikour ha pep skoazell
(Pep sikour a vara ha pep sikour a zour) :
2 An den kadarn, ar brezelour,
Ar barner, an diouganer,
An divinour, an henaour,
3 Ar c'habiten, an den enorus,
Ar c'huzulier, ar micherour ampart,
Ar strobinellour akuit.

4 Ha tud yaouank a roin dezho da briñsed
Ha bugale eo ar re a vestronio warno.
5 Tud ar bobl en em strinko an eil re ouzh ar re all,
Ha pep unan ouzh e nesañ ;
An den yaouank en em daolo ouzh an den kozh,
Hag an den a netra ouzh an henaour.

6 Neuze e krogo unan bennak en e vreur
E ti e dad, 'n ur lavarout :
« Te ac'h eus ur vantell, bez rener warnomp
Ha kemer war da gont an dismantr-mañ » ;
7 Nemet e savo e vouezh evit respont en deiz-se :
« Me n'on ket medisin !
N'em eus em zi na bara na mantell !
N'it ket d'am lakaat da rener war ar bobl ! »

8 Rak horjellañ a ra Jeruzalem,
Ha Youda a zo o vont da gouezhañ :
Rak o c'homzoù hag o oberoù a sav enep an Aotroù
Evit daeañ selloù e veurded.
9 O divergontiz a ro testeni enep dezho o-unan,
Embann a reont o fec'hed evel Sodom ;
'Vit o gwalleur ne guzhont ket anezhañ.
O rivin eo an hini a brientont dezho o-unan.
10 Lavarit avat : Evurus an den reizh,
Rak debriñ a raio eus frouezh e oberoù !
11 Gwa d'an den fallakr ! An droug en em gavo gantañ,
Rak paeet e vo dezhañ diouzh ober e zaouarn.

12 Va fobl ! Gwasket eo gant bugale,
Ha merc'hed a vestroni warni.
O va fobl, da renerien az lak da zihenchañ
Hag a zispenn ar roud ac'h eus da vont gantañ.

13 Setu ma sav an Aotroù evit tamall,
En e sav emañ evit barn e boblad.
14 Emañ an Aotroù o tont
Da varn henaourien e bobl hag o friñsed :
« C'hwi eo hoc'h eus peuret ar winienn !
En ho tiez emañ dibourc'h ar paour.
15 Petra hoc'h eus da flastrañ va fobl
Ha da vresañ fas ar beorien ?
Diougan an Aotroù, Doue an Armeoù ! »

Enep lorc'hachoù ar merc'hed

16 Lavarout a ra an Aotroù :
« Dre m'eo deuet merc'hed Sion da bompadiñ,
Dre ma kerzhont uhel o fenn
En ur wignal gant o daoulagad ;

Dre ma valeont a gammedoù bihan
Evit lakaat o gwalennoù-treid da sklintinat,
17 E touzo an Aotroù pennoù merc'hed Sion,
An Aotroù a zizoloio o noazhder.
18 En deiz-se e tenno kuit an Aotroù ar bragerizoù,
Ar gwalennoù, an heolennoù, al loarennoù,
19 Ar c'hleierigoù-skouarn, an troioù-brec'h hag ar gouelioù,
20 An talgenoù, ar chadennigoù-treid hag ar gourizioù,
Ar boestoù c'hwez-vat, ar bravigoù-hud,
21 Ar bizeier hag al lagadennoù-fri,
22 Ar saeoù a briz, ar skerboù,
Ar mantilli hag ar seierigoù-dorn,
23 Ar melezourioù, ar c'hrezioù fin,
An tulbanoù hag ar mantilhennoù.
24 Hag e-lec'h c'hwez-vat e vo flaer,
E-lec'h gouriz, kordenn,
E-lec'h blev rodellet, penn moal,
E-lec'h ur sae ledan, ur sac'h,
E-lec'h kened, merk an houarn ruz.

Intañvezed Jeruzalem

25 Diskaret e vo da wazed gant ar c'hleze
Ha da dud kreñv e-kreiz an emgann.
26 Hirvoudiñ a raio gant ar c'hañv dorioù Sion,
Hag hi, dibourc'het, a azezo er poultr.

4. 1 En deiz-se e krogo seizh gwreg en ur gwaz
'N ur lavarout : « N'az po ket d'hor magañ,
N'az po ket d'hor gwiskañ,
Gra dimp hepmuiken dougen da ano !
Sav diwarnomp hon dismegañs ! »

Promesaoù a zaspren hag a glod

2 En deiz-se e vo diwan an Aotroù kinkladur ha splannder,
Ha frouezhenn ar vro, enor ha levenez,
Evit ar re salvet a-douez tud Israël :

4, 1 : Ar gwragez intañvezet a ginnig d'ar wazed chomet bev goude ar reuziad mont en o harem evit netra : chom dizemez ha divugel a veze sellet evel ar vezh vrasañ.

3 Ar re a vo bet lezet en Sion,
Ar re a vo bet espernet e Jeruzalem
A vo neuze anvet Sent,
Ar re bet enskrivet da gaout buhez e Jeruzalem.

4 Goude m'en devo an Aotroù gwelc'het loustoni merc'hed Sion
Ha puraet Jeruzalem diouzh ar gwad a zo enni
Gant an alan a varnerezh hag an alan a wasterezh,
5 Neuze e teuio an Aotroù da chom war holl dachennad Menez Sion,
Ha war an holl dud en em vodo eno,
Ma vo evito e-pad an deiz evel ur goabrenn, ur vogedenn,
Hag e-pad an noz evel sked un tantad o flaminañ :
Rak a-us d'an holl, gloar an Aotroù a vo un daez,
6 Un deltenn da zisheoliañ diouzh tommderioù an deiz
Ha da vezañ repu ha goudor a-enep glav ha kurunoù.

Hañvaladenn ar winienn

5. 1 Kanañ a rin d'am c'hariad
Kanenn e garantez evit e winienn :

Bez' en devoa va c'hariad ur winienn
War un dorgenn strujus :
2 Palaret en devoa an douar anezhi
Ha lamet ar vein kuit,
Ha plantet kefioù gwini eus an dibab ;
Savet un tour en he c'hreiz,
Toullet ivez ur waskerell.
Ha gortoz a rae diwarni rezin mat :
Hi avat ne roas nemet egras.

3 Bremañ eta, tudoù Jeruzalem, ha c'hwi, tudoù Youda,
Barnit, m'ho ped, etre va gwinienn ha me !
4 Petra ouzhpenn-se a oa d'ober d'am gwinienn
Ha n'em eus ket graet eviti ?
Perak, pa c'hortozen e rofe rezin mat
N'he deus douget nemet egras ?

5, 1 : Barzhoneg brudet ha kaer : ar winienn eo ar bobl dibabet hec'h-unan.

5 Bremañ eta e roin deoc'h da anavout
Petra rin-me d'am gwinienn :
Lemel a rin he c'hae diouti ma vo peuret,
Diskar a rin he moger kuit ma vo mac'het dindan an treid.
6 He zreiñ a rin da fraosteg,
Ne vo mui diskoultret na c'hwennet,
Ma savo warni drez ha spern ;
Ha d'ar c'houmoul e c'hourc'hemennin
Chom hep teurel o glav warni.

7 Rak gwinienn Aotroù an Armeoù eo ti Israël,
Hag e blantenn garet eo gwazed Youda.
Edo war c'hed a reizhder ha setu lazherezh,
War c'hed a justis ha setu garmoù a anken.

Mallozhioù

8 Gwa d'ar re a stag ti ouzh ti
Hag a zastum park ouzh park,
Ken na van plas ebet ken,
Nemeto ken o chom o-unan-penn e-kreiz ar vro !
9 Hogen sed ar pezh a lavar d'am diwskouarn
Aotroù an Armeoù !
Ya, didud e vo an tiez niverus-se ;
An tiez bras ha kaer-se ne vo den ebet ken o chom enno.
10 Rak dek kordenn-douar a wini ne roint nemet ur batad,
Ur c'homerad-had ne roio nemet un efaad-greun.

11 Gwa d'ar re a sav mintin-mat
Evit redek war-lerc'h an evachoù kreñv,
Hag a chom da glukañ diwezhat betek serr-noz
Evit bezañ tomm gant ar gwin !
12 Telenn ha lud, taboulin ha fleüt,
Everezh gwin sed aze o fredoù ;
Met ne daolont ket evezh ouzh oberoù an Aotroù,
Ha ne sellont ket ouzh labourioù e zaouarn.
13 Setu perak e vo kaset va fobl da sklav,
Dre n'o deus ket a skiant ;
He noblañs a varvo gant an naon
Hag an engroez a zisec'ho gant ar sec'hed.

10 : Ur batad = 36 litrad. Ur c'homerad = 365 litrad. Un efaad = an dekvedenn eus ur c'homerad.

14 En abeg da se emañ ar Sheol o ledanaat e gorzailhenn
Hag o tigeriñ ur genoù divuzul,
Rak ennañ e tiskenno splannder Sion hag hec'h holl cholori
Ha chalamai an engroez en e joa.

15 Izelaet e vo Mab-Adam, diskaret an dud,
Lorc'hentez an daoulagad a vo taolet d'an traoñ.
16 Met Aotroù an Armeoù en em ziskouezo uhel gant e varnedigezh,
Hag an Doue santel a vo gwelet e santelezh en e justis,
17 Pa vo deñved ouzh o feuriñ evel peurvanoù,
Pa vo ar gantreerien o tebriñ e parkoù gwastet ar binvidien.

18 Gwa d'ar re a sach an drougiezh war-bouez kerdin ar gaou
Hag ar pec'hed evel gant sugelloù ur c'harr,
19 Ar re a lavar : D'an Aotroù da hastañ,
Ra zifraeo d'ober e labour evit m'en gwelimp !
Ra dostaio, ra zeuio da wir mennad Doue santel Israël,
Evit ma ouezimp !

20 Gwa d'ar re a ra eus an droug ar mad,
Hag eus ar mad an droug,
Ar re a dro ar sklerijenn e teñvalijenn
Hag an deñvalijenn e sklerijenn,
Hag a lak ar c'hwerv da vezañ ar c'hwek,
Hag ar c'hwek da vezañ ar c'hwerv.

21 Gwa d'ar re a zo fur dirak o daoulagad o-unan
Ha skiantek war o meno !

22 Gwa d'ar re a zo tud kadarn da evañ gwin
Ha tud nerzhus da gemmeskañ an evachoù kreñv,
23 Ar re a zidamall an den fallakr evit ur prof
Hag a nac'h e wir d'an den reizh.
24 En abeg da se, evel ma vez lonket ar plouz gant teod an tan,
Evel ma vez kuzumet ar geot sec'h gant ar flamm,
E teuy o gwrizienn da vezañ breinadur
Hag o bleunienn a zinijo kuit evel poultr ;
Rak distaolet o deus Lezenn Aotroù an Armeoù
Ha disprizet lavar Doue santel Israël.

25 Dre se eo bet tanflammet konnar an Aotroù enep e bobl,
Astennet en deus e zorn warni ha skoet ganti ;
Lazhet en deus ar briñsed
Hag o c'helanoù a zo evel teil e-kreiz ar straedoù.
Ha daoust da gement-se n'eo ket bet torret d'e gonnar
Hag e zorn a chom bepred savet uhel.

Donedigezh an alouber asouriat

26 Sevel a ra ur banniel da c'hervel ar broioù pell,
C'hwibanat a ra dezho da zont eus penn pellañ an douar,
Ha setu ma teuont skañv ha dilu.
27 En o zouez n'eus hini a ve skuizh, hini na drabidellfe,
Hini o vorediñ pe o kousket,
Hini a vefe dibrennet e c'houriz
Pe torret koreenn e votoù.

28 Lemm eo o biroù,
Stignet o holl waregoù ;
Kalet evel kailhastr eo karnoù o c'hezeg
Ha rodoù o c'hirri 'zo herrus evel ur gorventenn.

29 Yudal a reont evel leoned,
Yudal a reont evel ul leon yaouank,
A groz, a en em daol war e breizh
Hag a gas anezhañ hep na ve den evit en skrapañ digantañ.

30 En deiz-se e vo kroz a-enep Youda,
Evel krozadenn ur mor.
Sellit ouzh an douar, setu teñvalijenn hag anken,
Setu mouget ar sklerijenn gant koumoul du !

★

2. LEVRIG AN EMMANOUEL

Galvidigezh Izaia

6. 1 Ar bloaz ma varvas ar roue Ouzia e welis an Aotroù azezet war un tron uhelsavet, ha plegioù e vantell a leunie an Templ. 2 Serafined a oa dirazañ, pep a c'hwec'h askell dezho : gant diw e kuzhent o dremm, gant diw e kuzhent o zreid ha gant diw e nijent. 3 Ha youc'hal a raent an eil d'egile, hag e lavarent : Santel, santel, santel eo Aotroù an Armeoù ! Leun eo an douar a-bezh gant e c'hloar ! 4 Hejet e oa diazezoù an dorioù gant mouezh an hini a youc'he hag an ti a voe leuniet a voged. 5 Neuze e lavaris : Gwa me ! kollet on ! Rak un den saotret e ziweuz ez on-me, hag e-touez tud saotret o diweuz emaon o chom, hag ez eo ar Roue, Doue an Armeoù, o deus gwelet va daoulagad. 6 Met unan eus ar Serafined a nijas betek ennon, gantañ en e zorn ur c'hlaouenn-dan en devoa kemeret diwar an aoter gant un durkez ; 7 he stekiñ a reas ouzh va genoù en ur lavarout : Sell ! Houmañ he deus stoket ouzh da ziweuz, lamet eo kuit da zrougiezh ha glanaet da bec'hed.

8 Neuze e klevis mouezh an Aotroù o lavarout : Piw a gasin ? Ha piw a yelo evidomp ? Ha me da respont : Setu-me ! Va c'has-me ! 9 Hag eñ a lavaras :

Kae ha lavar d'ar bobl-se :
Klevit, selaouit hep kompren,
Gwelit, sellit hep anavout.
10 Kaleta kalon ar bobl-mañ,
Ponnera o diwskouarn ha mouch o daoulagad,
Gant aon na welfe o daoulagad
Ha na glevfe o diwskouarn,
Na gomprenfe o c'halon,
Na zistrofent ha na vefent yac'haet.

11 Neuze e lavaris : Betek pegeit, Aotroù ? Hag eñ a respontas :

Ken na vo ar c'hêrioù dispennet ha didud,
Hag an tiez hep den enno ken,
Hag an douar gwastet, digevannez ;
12 Ken n'en devo an Aotroù pellaet an dud,

Ken na vo bras an digenvez e-kreiz ar vro.
13 Ha ma chom c'hoazh un dekvedenn eus an dud
E vint distrujet d'o zro ;
Hag evel ma chom o c'hefioù
Gant an tourmantin hag an derv bet diskaret,
Evel-se e chomo ur c'hef, un had santel.

Kemennadur d'ar roue Ac'haz ha d'e dud

7. 1 En deizioù Ac'haz, mab Yozam, mab Ouzia, roue Youda, e pignas Rasin, roue Aram, ha Pekac'h, mab Remaliav, roue Israël, enep Jeruzalem d'hec'h argadiñ ; met ne zeujont ket a-benn d'he c'hemerout.

2 Tud a oa deuet da gemenn an dra-se da di David : Emañ Aram o kampañ en Efraim ! Ha neuze e oa bet laket e brall kalon Ac'haz ha kalon e bobl, evel ma vez laket e brall gwez ar c'hoadoù gant an avel. 3 Hag an Aotroù a lavaras da Izaia : Kae da ziambroug Ac'haz, te ha Sear-Yasoub da vab, war-zu penn pellañ kanol al lenn uhelañ, war hent park ar C'hommer, 4 ha lavar dezhañ :

Diwall, chom sioul, bez dizaon,
N'ez ket da fallgaloniñ
En abeg d'an daou damm etev-tan-se o teurel moged,
En abeg da vrouez Rasin, roue Aram,
Ha da gonnar mab Remaliav,
5 Dre m'he deus Aram en em glevet
Gant Efraim ha mab Remaliav
D'ober droug ouzhit, en ur lavarout :
6 Pignomp a-enep Youda,
Spouronomp anezhañ, aloubomp anezhañ
Ha lakomp eno da roue mab Tabeel.
7 Met Doue an Aotroù a gomz evel-henn :
Se n'en devo efed ebet, se ne vo ket !
8 Rak kêr-benn Aram eo Damask
Ha penn Damask eo Rasin,
9 Kêr-benn Efraim eo Samaria
Ha penn Samaria eo mab Remaliav,

3 : Sear-Yasoub a dalv da lavarout : Ur rest a zistroio, da lavarout eo en em droio en-dro ouzh Doue, ar rest a vo bet espernet gant ar c'hastiz a ziskouezo fealded d'an Aotroù.

8b Met a-benn pemp bloaz ha tri-ugent
E paouezo Efraim flastret da vezañ ur bobl.
9b Mar ne gredit ket avat ne badfot ket.

An eil kemennadur d'ar Roue : sin an Emmanouel

10 An Aotroù a gomzas c'hoazh ouzh Ac'haz en ur lavarout :
11 Goulenn ur sin digant an Aotroù da Zoue, pe en donder an douar pe en uhelder an neñv. 12 Met Ac'haz a respontas : Ne c'houlennin ket ha ne demptin ket an Aotroù ! 13 Neuze e lavaras Izaia :

Selaouit eta, tud tiegezh David !
Hag-eñ eo re nebeut deoc'h skuizhañ an dud
Ma skuizhit ivez va Doue ?
14 Neuze eo an Aotroù anezhañ e-unan a roio deoc'h ur sin :
Setu m'eo dougerez ar Werc'hez hag e c'hano ur mab
A vo roet dezhañ Emmanouel da ano.
15 Debriñ a ray laezh ha mel
Ken na ouio disteurel an droug ha dibab ar mad ;
16 Rak a-raok ma ouio ar bugel
Disteurel an droug ha dibab ar mad
E vo bet gwastet bro an daou roue-se
Ac'h eus aon razo.
17 Lakaat a raio an Aotroù da zont warnout,
War da bobl ha war di da dad,
Deizioù 'vel n'eus ket bet o tont
Abaoe m'en em zisrannas Efraim diouzh Youda,
— Roue Asour —

18 En deiz-se e c'hwitello an Aotroù da c'hervel
Ar c'hwibu a zo er penn pellañ eus stêrioù an Ejipt
Hag ar gwenan a zo e Bro-Asour.
19 Dont a raint d'en em bozañ
En traoniennoù serzh hag e skalfoù ar reier,
War an holl vodoù-spern ha war an holl beurvanoù.
20 En deiz-se, gant un aotenn feurmet gantañ
Er broioù en tu-hont d'ar Stêr
E razo an Aotroù ar penn ha blev an divesker,
Hag ivez ar barv a-bezh.

21 En deiz-se e vo pep unan
O vevañ ur vuoc'h ha diw zañvadez,
22 Hag e roint kement a laezh
Ma ne vo debret nemet dïenn ;
Rak mel ha dïenn eo ar pezh a zebro
Ar re a vo manet er vro.
23 Rak en deiz-se, kement tachenn ma oa enni
Mil kef gwini, dezho talvoudegezh mil pezh arc'hant,
Ne vo ken anezhi nemet drez ha spern.
24 Gant saezhioù ha gwaregoù ned eor ken enni,
Rak ar vro ne vo ken anezhi nemet drez ha spern ;
25 Hag an holl venezioù-se a veze c'hwennet gant ar c'hwengloù
Ned eor mui enno gant aon rak an drez hag ar spern :
Ur peurvan evit an ejened e vint,
Un douar d'an deñved da vac'hañ !

Kemennadur d'ar bobl

8. 1 Lavarout a reas an Aotroù din : Kemer un dablezenn vras, ha skriv warni gant lizherennoù aes da lenn : Skraperezh prim ! Preizhataerezh tost ! 2 Ha kemer a ris din testoù leal, ar beleg Ouriav ha Zekeriav, mab Yeberekiav. 3 Tostaat a ris ouzh ar Brofedez : koñsev a reas ha genel ur mab. Neuze an Aotroù a lavaras din : Ro dezhañ da ano **Maher-Shalal-Hash-Baz** (Skraperezh prim, preizhataerezh tost !). 4 Rak kent d'ar bugel gellout gervel : Tad ! Mamm !, e vo bet degaset pinvidigezhioù Damask ha dibourc'hioù Samaria dirak roue Asour.

5 Komz a reas c'hoazh an Aotroù ouzhin hag e lavaras din :

6 Peogwir he deus ar bobl-mañ graet fae
Ouzh dourioù Siloe o redek didrouzik,
Ha peogwir e kren en abeg da Rasin ha da vab Remaliav,
7 En askont da se setu ma lakay an Aotroù da zont warno
Doureier bras ha don ar Stêr,
Roue Asour gant e holl nerzh.
Sevel a raio dreist he naoz a bep tu
Evit en em ledañ dreist he glannoù ;
8 Antren a raio en Youda, liñvadiñ ha beuziñ,
Ha sevel betek ar gouzoug,
Hag astennad e ziwaskell a c'holoio
Da vro en he fezh, Emmanouel !

9 Anavit se, pobloù, ya, bezit spouronet ;
Selaouit holl, broioù pellañ ar bed !
En em baramantit ha bezit spouronet,
En em baramantit, met flastret e vefot !
10 Savit mennadoù, met c'hwitañ a raint,
Roit urzhioù, met diefed e vezint,
Rak Doue a zo ganimp !

11 Rak evel-henn e komzas ouzhin an Aotroù
Pa grogas gant e zorn ennon
Ha pa'm alias da ziwall da vale
Gant hent ar bobl-mañ :
12 Na rit ket kavailhad
Eus kement a vez anvet kavailhad gant ar bobl-se,
N'it ket da spouroniñ rak ar pezh a spouron anezho,
Na spontit ket !
13 Aotroù an Armeoù eo an hini a dleit diskleriañ santel,
Eñ an hini a dleit doujañ ha spouroniñ dirazañ :
14 Eñ eo a zeuio da vezañ ur maen-skoilh
Hag ur roc'h a wall-lamm evit an daou di eus Israël,
Ur pech hag ur roued evit tud Jeruzalem.
15 Kalz anezho a streboto, a gouezho,
A vo bruzunet, a vo luziet er roued ha paket.

Diskleriadur Izaia d'e ziskibien

16 Lakaat a ran ul liamm war an testeni-se,
Siellañ a ran ar gentel-se e kalon va diskibien :
17 Esperiñ a ran en Aotroù
Zoken pa guzh e zremm ouzh ti Yakob,
Hag ennañ e lakan va fiziañs.
18 Setu me hag ar vugale en deus roet din an Aotroù
A zo arouezioù ha diouganoù en Israël
A-berzh Aotroù an Armeoù,
An hini 'zo o chom war Venez Sion.
19 Pa lavaro deoc'h an dud :
Kemerit kuzul digant an igromañserien
Ha digant an divinourien oc'h hiboudiñ hag o vouskomz !
Respontit : Hag-eñ n'eo ket digant he doueoù
E tle ur bobl kemer kuzul ?
Hag-eñ eo digant ar re varv

E tleer goulenn kuzul diwar-benn ar re vev ?
20 Sed ar gelennadurezh hag an testeni !

Sur, mar ne gomz ket ar bobl hervez al lavar-mañ
Ne vo ket eviti ur gouloù-deiz !

21 Kantren a raint a-dreuz ar vro
Gwall-reuzeudik ha marnaoniet,
Ha p'o devezo naon e savo droug enno
Hag e vallozhint o roue hag o Doue ;
Sevel a raint o daoulagad war-zu an nec'h,
22 Evit sellout goude-se war-zu an douar ;
Rak setu trubuilh ha teñvalijenn,
Anken dic'houloù.
Ya, distaolet e vezint en deñvalijenn !

Ar Priñs da zont

23 Hogen n'eus mui a deñvalijenn
Evit an douar a zo bet en enkrez.
Evel m'he deus an amzer gentañ degaset gwallerezh
Da zouar Nabulon ha da zouar Neftali,
Evel-se an amzer diwezhañ a leunio a glod Hent ar Mor,
An tu all d'ar Yordan, tolead ar Baganed.

9. 1 Ar bobl a gerzhe en deñvalijenn
He deus gwelet ur sklerijenn vras,
Ar re a oa o chom e bro skeud an Ankoù
Eo paret ar gouloù warno.
2 Laouenaet hoc'h eus tud ho poblad
Ha kresket o joa ;
Tridal a reont dirazoc'h
Evel ma trider da vare an eost,
Evel ma trivli an drec'hourien
Pa lodennont an dibourc'hioù.
3 Rak ar yev a veze o pouezañ warno,
Ar gelastrenn a skoe gant o c'hein,
Gwialenn o gwaskour,
O zorret hoc'h eus evel en deiz Madian.

20 : Testenn diasur hag arvarus he ster.
23 a : Testenn diasur.

4 Rak holl votoù ar vrezelourien o vac'hañ an douar,
An holl vantelloù bet saotret gant ar gwad,
Setu int taolet en tan
Ha lonket gant ar flamm.

5 Rak ur bugel a zo ganet dimp,
Ur mab a zo roet dimp,
A zo bet laket ar galloud war e ziwskoaz,
Hag anvet e vezo
Kuzulier burzhudus, Doue kadarn,
Tad peurbadel, priñs ar peoc'h ;
6 Evit astenn e veli
Ha reiñ ur peoc'h diziwezh
Da dron David ha d'e rouantelezh,
Evit en diazezañ hag en startaat
Er reizhder hag er justis
A-dal vremañ da virviken :
Gred Aotroù an Armeoù a raio kement-se !

Barnedigezh a-enep Efraim

7 An Aotroù en deus kaset ur gomz da Yakob
Ha kouezhet eo en Israël :
8 Ar bobl a-bezh he devo anaoudegezh a gement-se,
Efraim hag annezerien Samaria,
Int-i hag a lavar en o brasoni
Hag e rogentez o c'halon :
9 Kouezhet eo ar brikennoù ?
Mat ! Savomp murioù gant mein-benerezh.
Troc'het eo bet ar sikamorenned ?
Plantomp en o lec'h sedrezenned.
10 Met an Aotroù a lakay enebourien da sevel en o enep,
Broudañ a ray o diarbennerien,
11 Aram er reter, ar Filistined er c'hornog,
Ha debriñ a raint Israël a c'henaouadoù bras.
Ha daoust da gement-se n'eo ket bet torret e gonnar
Hag e chom astennet e zorn.

12 Rak ar bobl ne zistro ket d'an hini a sko ganti,
Ne glask ket Aortoù an Armeoù.
13 Neuze an Aotroù a droc'ho da Israël e benn hag e lost,
Ar balmezenn hag ar vroenenn en hevelep deiz :

14 — Ar penn eo an henaour hag an uheliad,
Al lost eo ar fals-diouganer, kelenner ar gaou —
15 Renerien ar bobl-mañ a zihench anezhi
Ha setu m'eo dianket ar re vleniet.
16 Dre-se n'esperno ket an Aotroù o zud yaouank,
Ne druezo ket ouzh o emzivaded nag ouzh o intañvezed ;
Tud gwall ha fallakr ez int holl,
Pep genoù a vez oc'h embann sotoni,
Ha gant se holl n'eo ket bet torret e gonnar
Hag e chom astennet e zorn.

17 Rak evel un tan e flamm an drougiezh,
Un tan o kuzumiñ drez ha spern,
O têviñ strouezhioù ar c'hoad,
Ma sav moged a-vouilhadoù.
18 Dre gonnar Aotroù an Armeoù
Eo bet entanet ar vro,
Deuet eo ar bobl da vezañ boued ar flamm.
N'eus den oc'h espern e vreur :
19b Lonkañ 'ra pep hini kig e nesañ.
19a Troc'hañ a reer a zehoù ha naonek e chomer atav,
Debriñ a reer a gleiz ha n'eus den o kaout e walc'h.
20 Manase a sav enep Efraim, Efraim enep Manase,
Hag o-daou enep Youda.
Ha gant se holl n'eo ket bet torret e gonnar
Hag e chom astennet e zorn.

10 1 Gwa d'ar re a zoug setañsoù direizh,
D'ar skribed a skriv barnedigezhioù enep-gwir,
2 O nac'hañ justis d'ar beorien,
Hag o lemel o gwir digant reuzeudien va fobl,
Evit preizhata madoù an intañvezed
Ha dibourc'hañ an emzivaded !
3 Petra refot e deiz ar c'hastiz
Hag en distrujadenn a zeuio eus a bell ?
Davet piw e tec'hfot evit kaout skoazell,
Ha pelec'h e lakfot ho teñzorioù ?
4 Ne vo ket ken d'ober nemet soublañ e-touez ar brizonidi
Pe gouezhañ e-mesk ar re lazhet.
Ha gant se holl n'eo ket bet torret e gonnar
Hag e chom astennet e zorn.

Diougan enep Asour

5 Gwa dit, Asour, kelastrenn va c'honnar,
Te ar vazh a ra va fulor ganti !
6 E gas a ran a-enep ur vroad fallakr,
E ren a ran a-enep pobl va buanegezh,
Evit skrapañ an dibourc'hioù hag he freizhata,
Evit he mac'hañ dindan e dreid evel fank ar straedoù.
7 Eñ avat n'eo ket hennezh e c'hoant,
N'eo ket hennezh soñj e galon ?
Rak ne glask nemet distrujañ
Ha diouennañ pobloù e-leizh.
8 Ha lavarout a ra : Va friñsed,
Hag-eñ n'int ket holl kement ha rouaned ?
9 Daoust ha ne vo ket eus Kalno evel eus Karkemish,
Eus Hamaz evel eus Arpad,
Hag eus Samaria evel eus Damask ?
10 Evel m'en deus va dorn tizhet
Rouantelezhioù an idoloù
Hag a oa trec'h o skeudennoù
Da re Jeruzalem ha da re Samaria ;
11 Evel m'am eus graet da Samaria ha d'hec'h idolennoù,
Hag-eñ ne rin ket kemend-all da Jeruzalem ha d'he skeudennoù ?

12 Sed avat, p'en devo an Aotroù peurechuet e holl labour
War Venez Sion hag e Jeruzalem,
E kastizo neuze frouezh mennadoù balc'h roue Asour
Ha rogentez e zaoulagad brasonius.
13 Rak lavaret en deus :
Gant nerzh va dorn eo em eus graet se,
Ha gant va furnezh dre maz on skiantek ;
Dilec'hiet em eus bonnoù ar pobloù,
Preizhataet em eus o zeñzorioù,
Evel ur gouron em eus didronet rouaned.
14 Va dorn en deus paket evel un neizh
Pinvidigezhioù ar pobloù ;
Evel ma tastumer vioù dilezet
Em eus skrapet holl vroioù an douar,
Hep n'en devefe nikun fiñvet e askell,
Pe digoret e veg, pe laosket ur bibiadenn !

15 Hag-eñ en em veul ar vouc'hal war goust an hini a ra ganti ?
Hag-eñ e fouge an heskenn enep an hini he c'has endro ?
Evel pa vefe ar skourjez a lakfe da vont ar re a sko ganti,
Evel pa vefe ar vazh a lakfe ar vrec'h da sevel !
16 En abeg da se e tegaso an Aotroù, Doue an Armeoù,
An dizeriadur war vrezelourien gadarn Asour,
Ha dindan e builhentez e krogo un tan
Evel tan un tangwall pa grog.
17 Rak sklerijenn Israël a zeuio da vezañ un tan,
Hag e Zoue santel ur flamm
A zêvo hag a zebro e zrein hag e zrez
En un devezh hepken.
18 Strujusted e forest hag e verjez,
He c'huzumiñ a raio korf hag ene,
Hag e vezo evel gant ur c'hlañvour o vont gant al langis.
19 Restad gwez e goadeg a vo aes-tre da niveriñ,
Ur bugel a c'hellfe enskrivañ anezho.

Silvidigezh ar restad eus Israël

20 En deiz-se e c'hoarvezo na zalc'ho ket ken
Ar restad eus Israël
Nag ar re saveteet eus ti Yakob
D'en em harpañ pelloc'h
War an hini a skoe warno ;
Hogen en em harpañ a raint war an Aotroù
War Doue santel Israël, gant fealded.
21 Ur restad, ur restad eus Yakob
A zistroio ouzh an Doue kadarn.

22 Rak na pa vije da bobl, o Israël, evel traezh ar mor
Eo ur restad hepken a zistroio.
Divizet eo an distruj
Evel un diruilhadenn a justis.
23 Rak an distrujadenn bet divizet gantañ,
Emañ an Aotroù, Doue an Armeoù,
O vont d'he seveniñ dre ar vro a-bezh.
24 Setu perak e komz evel-henn an Aotroù, Doue an Armeoù :

21 : « Ur restad a zistroio » en hebreeg « Sear-Yasoub » eo ano mab Izaia, sell. ouzh **4**, 3 ha **7**, 3.

Te, va fobl, hag a zo e Sion da di-annez,
Na'z pez ket aon rak Asour,
Pa skoio warnout gant ar wialenn
Ha pa savo e vazh ouzhit evel gwechall an Ejipt.
25 Rak ur pennadig bihan a amzer c'hoazh,
Hag e paouezo va brouez
Hag e troio va fulor enep dezho d'o distrujañ.
26 Aotroù an Armeoù a savo e skourjez outañ,
Evel pa skoas gant Madian e-tal karreg Oreb,
Hag evel pa savas e vazh ouzh ar mor,
E savo anezhi c'hoazh evel gwechall ouzh an Ejipt.
27 Setu ma c'hoarvezo en deiz-se
Ma vo tennet e vec'h diwar da ziwskoaz
Ha dilamet e yev diwar da chouk.

Arme Asour o tont betek Jeruzalem

Dont a ra war-raok e tu Rimmon,
28 Deuet eo betek Akaz, tremen a ra dre Vagron.
Lezet en deus e bakadoù e Mic'hmaz.
29 Tremenet o deus an ode
Ha kampet un noz e Geba.
Emañ Rama e-kreiz ar spouron
Ha Gibea Saoul o tec'hout.
30 Laosk kriadennoù a anken, o merc'h Gallim !
Digor da skouarn, o Laiz ! Paour kaezh Anatot !
31 Tud Madmena en em strew a bep tu
Ha tud Gebim a glask ur repu.
32 C'hoazh un devezh hag emañ e Nob
Evit sevel bremañ e zorn a-enep merc'h Sion,
A-enep krec'hienn Jeruzalem.

33 Hogen setu an Aotroù, Doue an Armeoù,
O tiskar ar brankoù a-strakadoù ;
Troc'het eo ar gwez uhelañ
Ha taolet d'an traoñ ar re vrasañ.
34 Gant ar vouc'hal eo drailhet strouezhioù ar c'hoad
Hag al Liban a gouezh gant e holl splanderioù.

28 : An daolenn-mañ a zo arouezel hepken : anioù ar c'hêrioù meneget ne verkont ket hent gwirion armeoù Asour, met degaset int evit abegoù a varzhoniezh : kenganerezh, eñvoradurioù-brezel.

Ar Roue da zont

11. 1 Ur vountadenn a gresko diwar gef Yese
Ha diwar e wrizienn en em zispako ur vroustenn.
2 Warnañ e repozo Spered an Aotroù,
Ar spered a furnezh hag a skiant,
Ar spered a guzul hag a nerzh-kalon,
Ar spered a ouiziegezh hag a zoujañs-Doue :
Lakaat a ray e blijadur e karantez an Aotroù.
3 Ne varno ket diouzh gwel an daoulagad,
Ne roio ket e setañs diwar gleved hepken ;
4 Met barn a raio ar beorien gant lealded,
Hag e tougo setañsoù just e-keñver tud izel ar vro.
Skeiñ a raio ouzh an den drouk gant kelastrenn e c'henoù
Ha gant alan e vuzelloù e lazho an den fall.
5 Ar justis a vo gouriz e groazell
Hag ar fealded en-dro d'e ziwlez.

6 Neuze ar bleiz a vo o chom gant an oan
Hag al loupard o c'hourvez gant ar menn-gavr ;
Al leue, al leon a beuro a-gevret
Hag ur bugelig o maesaio.
7 Ar vuoc'h a zebro a-unan gant an arzhez,
O reoù vihan a c'hourvezo en ur gichen,
Hag al leon a chagello plouz evel an ejen.
8 Ar vagadell a c'hoario war doull an aspig
Hag e toull an naer-wiber
Ec'h astenno ar bugelig e zorn.
9 Droug ebet, dismantr ebet ken ne vezo graet
War va holl venez santel,
Rak leun e vo an douar eus anaoudegezh an Aotroù,
Evel strad ar mor gant an dourioù en golo.

10 En deiz-se e savo bountadenn gwrizienn Yese
Evel ur banniel evit ar pobloù,
Ha war-zu enni en em droio ar broadoù,
Hag e vo leun a c'hloar al lec'h m'emañ o chom ennañ.

5-9 : Taolenn arouezel eus renerezh ar Mesiaz. Sell. ouzh **65**, 17 ; **66**, 32 ; Rom. **8**, 19 ; Disk. **21**, 1.

11 Hag e vo en deiz-se mac'h astenno an Aotroù
E zorn evit un eil gwech
Da zasprenañ restad e bobl,
Ar re a vo bet manet en Asour hag en Ejipt,
E Patros hag e Koush,
En Elam, e Shinear, en Hamat
Hag en Inizi ar mor.
12 Eñ a savo ur banniel er vann war-zu ar broadoù
Evit dastum harluidi Israël,
Hag a vodo dastrewidi Youda eus pevar c'horn an douar.
13 Neuze e paouezo gwarizi Efraim
Hag e vo dilamet kuit mac'homerien Youda ;
Efraim n'en devo mui erez ouzh Youda
Ha ne vo mui Youda enebour da Efraim.
14 En em deurel a raint en un nijadenn
War ziwskoaz ar Filistined e tu ar C'huzh-heol,
Hag ez aint a-gevret da breizhata bugale ar Sav-heol ;
Lakaat a raint o dorn war Edom ha Moab
Ha bugale Amon a vo sujet dindano.
15 An Aotroù a zisec'ho brec'h-vor an Ejipt
Hag a savo e zorn enep ar Stêr, e fulor e alan :
He rannañ a raio e seizh gwazh-dour
E doare ma vo tu d'he zreuziñ gant sandalennoù ;
16 Ma vo evel-se un chaoser evit restad e bobl,
Evit ar re a vano c'hoazh en Asour,
Evel ma voe un hent evit Israël
En deiz ma savas eus douar an Ejipt.

Meulgan ar re zasprenet

12. 1 En deiz-se e lavari :
Grasoù a rentan deoc'h, Aotroù,
Rak konnaret e oac'h em enep,
Met distroet eo ho prouez
Ha va frealzet hoc'h eus.
2 Setu, Doue eo va silvidigezh ;
Fiziañs am bo, ha n'em bo ket aon ken,
Rak va nerzh ha va c'han eo an Aotroù,
Eñ 'zo bet evidon ur salver.

11-16 : Diougan a zaspren evit Israël. Patros eo Ejipt an hanternoz ; Koush eo Etiopia ; Elam, Bro-Bers ; Shinear, Babilon ; Hamat, Siria. Ar Stêr amañ eo Mezopotamia.

3 Tennañ a refot dour gant joa
Eus mammennoù ar silvidigezh.
4 Hag e lavarfot en deiz-se :
Rentit grasoù d'an Aotroù ha youc'hit d'e ano,
Embannit e-touez ar pobloù braster e oberoù,
Degemennit ez eo uhel-dreist e ano.
5 Salmit d'an Aotroù, dre m'en deus graet burzhudoù,
Ra vint anavezet gant an douar a-bezh.
6 Youc'hit, kanit a levenez, annezerien Sion,
Rak bras en ho kreiz eo Doue santel Israël !

★

3. DIOUGANOU A-ENEP AR POBLOU ESTREN

Diougan a-enep Babilon

13. 1 Diougan diwar-benn Babel, diskuliet da Izaia, mab Amos :

2 War ur menez moal, gwintit ur banniel,
Hopit warno d'o gervel,
Grit sin gant an dorn
Maz aint e-barzh dre zor ar Briñsed.
3 Urzh am eus roet d'am gouestlidi
'Vit labour va c'honnar ;
Galvet em eus va zud kadarn,
Ar re a youc'h gant haelder d'an trec'h.
4 Selaouit ! Un trouz a dud war ar menezioù
Evel trouz ur bobl diniver.
Selaouit ! Safar rouantelezhioù
Ha broadoù kevredet.
Aotroù an Armeoù an hini eo
Oc'h ober ar gweloù war e dud a vrezel.
5 Eus a bell-vro e teuont

1 : Daoust d'ar pezh a lavar ar gwerzad 1, an diougan-mañ a zo a-c'houde Izaia. Tostaat ouzh ar pennadoù 40-66.

Eus penn pellañ an dremmwel,
An Aotroù ha binvioù e gonnar
Evit gwastañ an douar a-bezh.

6 Yudit, rak tost emañ deiz an Aotroù,
Evel ur wastidigezh a-berzh an Hollc'halloudeg ;
7 Ha neuze e teuio pep dorn da wanaat,
Ha pep kalon-den da deuziñ en e greiz.
8 Krenañ a reont, glizi ha gwentroù a zo krog enno,
En em weañ a reont evel ur vaouez o wilioudiñ ;
Sellout a reont saouzanet an eil ouzh egile,
Evel tanflammet o dremm.
9 Rak setu m'emañ deiz an Aotroù o tont,
Deiz a grizhder, a gonnar hag a fulor leun-barr
Evit ober ur gouelec'h eus an douar
Ha raskañ dioutañ ar bec'herien.
10 Stered an neñv hag o flanedennoù
Ne roint ken o sklerijenn ;
Teñvalaet e vo an heol kerkent ha savet
Hag al loar ne lugerno ken he gouloù.

11 Kastizañ a rin ar bed en abeg d'e zrougïezh,
Hag an dud dizoue evit o fallagrïezh ;
Lakaat a rin da baouez balc'hder al lorc'heien
Hag e tiskarin rogentez an diranted.
12 Lakaat a rin an dud rouesoc'h eget aour fin,
Dibaotoc'h eget aour Ofir.
13 Ober a rin d'an neñvoù krenañ
Ha brañsellet e vo an douar diwar e ziazez,
Gant taeroni Aotroù an Armeoù
En deiz e gonnar hag e vuanegezh.
14 Neuze evel ur c'hazelenn spontet o tec'hout,
Evel un tropell ha n'eus den d'e zastum,
E tistroio pep hini etrezek e bobl
Hag e tec'ho pep hini d'e vro.
15 Ar re a gavor a vo treuztoullet
Hag ar re baket a vo diskaret dre ar c'hleze ;
16 Dirak o daoulagad e vo flastret o bugaligoù,
Gwastet o ziez ha gwallet o gwragez.
17 Setu ma lakan ar Veded da sevel enep dezho,
Int ha ne reont forzh eus an arc'hant
Ha na glaskont ket an aour.
18 Met o gwaregoù a ziskaro ar re yaouank d'an douar,

N'o devo ket truez ouzh frouezh ar c'horf.
O lagad a vo didrugar ouzh ar vugaligoù.

19 Babel, kened ar rouantelezhioù
Brageriz lorc'hek ar Galdeiz,
A vo evel Sodom ha Gomora
Bet eilpennet gant Doue.
20 Didud e chomo da viken,
Ne vo mui annezet a remziad da remziad.
Ne savo ket an Arab e deltenn enni ken,
Ne glozo ket ar vesaerien o loened enni ken.
21 Met enni e ray o ched al loened gouez ;
Ar c'haouenned a leunio he ziez.
Enni e raio ar struskañvaled o chomadur,
Hag e-barzh e korollo ar Satired.
22 Ar bleizbroc'hed a yudo 'n he falezioù goullo,
Hag ar chas gouez en he ziez a blijadur ...
Ha tost emañ ar c'houlz ma teuio hec'h amzer,
Hag he deizioù ne vint ket ampellet.

An distro eus an Harlu

14. 1 Rak an Aotroù a druezo ouzh Yakob
Hag a zibabo c'hoazh Israël.
Adlakaat a ray e dud en o douar,
Hag outo en em stago an diavaezidi ;
Ouzh ti Yakob en em unanint.
2 Tud ar pobloù a zeuio da gemer anezho
Evit o degas en-dro d'o bro ;
Ha tud tiegezh Israël en douar an Aotroù
O ferc'henno da vevelien ha da vitizhien ;
Ober a raint o sklavourien
Eus ar re o devoa sklavelaet anezho
Hag e vestroniint war o gwaskerien.

21 : Ar Satired, tud-bouc'hed, a zo personeladurioù poblek eus ar speredoù hag an teuzioù a veze sellet evel o chom er rivinoù.
14, 1-2 : An diougan-mañ a zo da dostaat ouzh barzhonegoù eil lodenn Izaia : sellout a ra ouzh dieubidigezh Israël eus an harlu ha distro ar broadoù ouzh Doue.

Flemmgan diwar-benn diskar Roue Babel

3 En deiz ma raio dit an Aotroù diskuizhañ
Eus da c'hloazioù hag eus da enkrezioù
Hag eus ar sklavelezh kalet e oas bet laket dindani,
4 E tistagi ar flemmgan-mañ a-enep Roue Babel
Hag e lavari :

Penaos ez eo aet da get ar gwasker,
Penaos eo paouezet ar mac'homerezh ?
5 An Aotroù en deus torret bazh ar re zrouk
Ha gwalenn-roue an .diranted,
6 An hini a skoe ouzh ar pobloù gant fulor
A daolioù dibaouez,
An hini a c'houarne ar pobloù gant konnar
En un heskinerezh didruez.
7 Emañ an douar a-bezh er peoc'h, sioul,
An dud a laosk youc'hadennoù a levenez !
8 Zoken ar siprez ha sedrez al Liban
A drid a joa en abeg dit :
Abaoe maz out gourvezet, emezo,
Ne sav ket ken a-enep dimp an diskarer !

9 Ha bed an Ankoù, en traoñ, a firbouch en askont dit
Evit donet d'az tiambroug ;
Lakaat a ra da zihuniñ
Tasmantoù holl briñsed an douar ;
Lakaat a ra holl rouaned ar pobloù
Da sevel diwar o zron ;
10 Hag holl e stagont da gomz evit lavarout dit :
Te ivez, te 'zo diskaret eveldomp !
Te ivez a zo deuet da vezañ heñvel ouzhimp !
11 Da bombad 'zo diskennet er bez
Gant soniri da delennoù ;
Dindanout ur gwelead preñved
Hag ar c'hontron warnout da ballenn-gwele !

12 Penaos out-te kouezhet eus an neñvoù,
O sterenn lugernus, o mab ar gouloù-deiz ?
Penaos out bet diskaret d'an traoñ,
Te hag a voustre ar broadoù ?

13 Ez kalon e lavares : Pignat a rin d'an neñvoù,
A-us da stered Doue e savin va zron.
Azezañ a rin war lein Menez ar Vodadeg
E donderioù an Hanternoz ;
14 Pignal a rin war gern ar c'hoabr
Hañval e vin ouzh an Uhelañ.
15 Ha setu maz eo d'ar poull-bez ez out diskennet
En donderioù an islonk !

16 Ar re az kwel a stag ouzhit o daoulagad,
Ouzhit e sellont spis en ur lavarout :
Hag hennezh eo an hini a lake an douar da grenañ,
A heje ar rouantelezhioù,
17 A droe ar bed e gouelec'h,
A zistruje ar c'hêrioù,
Ha na zigore ket d'e brizonidi ma tistrofent d'ar gêr ?
18 Holl rouaned ar broadoù
Holl gwitibunan 'zo gourvezet gant enor,
Pep unan en e chomadur ;
19 Te avat a zo bet taolet pell diouzh da vez
Evel ur c'hollad euzhus...

Ar re lazhet, treuztoullet gant ar c'hleze
A vez diskennet e bezioù-maen,
20 Te avat ne vi ket unanet ganto er foz,
Rak distrujet ac'h eus da vro ha diouennet da bobl !
Eus ul lignez a dud fall
Ne vezo ket komzet ken !
21 Kempennit lazhadeg ar mibion,
En abeg da fallagriezh o zadoù,
Evit na adsavint ket ken da aloubiñ an douar
Na da c'holeiñ dremm an hollved.

A-enep Babel

22 Sevel a rin-me en o enep,
Eme Aotroù an Armeoù,
Hag e tistrujin eus Babel hec'h ano, he restad,
He gouenn, he lignez, eme an Aotroù !

13 : Menez ar Vodadeg : e mojennoù ar Reter eo al lec'h m'en em vod an doueed, evel an Olimpos gant ar C'hresianed.

23 Hag e rin anezhi un toull heureuchined,
Ur poullad-dour,
Hag he skubañ a rin gant skubell an distruj
— Dougan Aotroù an Armeoù —

Dougan enep Asour

24 Touet en deus Aotroù an Armeoù
En ur lavarout : A dra sur !
Evel ma'm eus divizet en em gavo an traoù,
Hag ar pezh am eus empennet a zeuio da wir.

25 Breviñ a rin Asour war va douar,
E voustrañ a rin war va menezioù ;
Dilammet e vo kuit e yev a-ziwarno,
Tennet e vec'h a-ziwar o diwskoaz.

26 Sed aze ar mennad divizet
Diwar-benn an douar a-bezh ;
Sed aze an dorn 'zo astennet
A-us d'an holl vroioù !

27 Rak Aotroù an Armeoù en deus divizet an dra-se,
Piw a c'hellfe herzel outañ ?
Astennet en deus e zorn,
Piw a vefe evit e lemel kuit ?

Dougan enep ar Filistined

28 E bloavezh maro ar roue Ac'haz e voe an dougan-mañ :

29 Na 'n em laouena ket, Filistia a-bezh,
Dre m'eo torret ar gelastrenn a skoe ganit !
Rak eus gouenn an naer e tinodo ur bazilig,
Hag e frouezh a vo un aerouant nijer.

30 Neuze ar re baour a beuro em pradoù,
Hag an ezhommeien a ziskuizho en diogel,
Tra ma lakin da ouenn-te da vervel gant an naon
Ha ma kasin da get ar pezh a vano diouzhit.

31 Yud, o dor ! Garm, o kêr !
Kren gant ar spouron, Filistia a-bezh !
Rak eus tu an hanter-noz e teu ur vogedenn,
Ha n'eus den o tec'hout en he linenn-emgann !

32 Neuze petra 'vo respontet
Da gannaded ar vroad-se ?
Eo an Aotroù en deus diazezet Sion
Hag ez eus repu enni evit reuzeudien e bobl.

Maronad war Voab

15. 1 Diougan war Voab :

Ya, en noz end-eeun m'eo bet gwastet
Eo bet kaset Ar-Moab da netra ;
Ya, en noz end-eeun m'eo bet gwastet
Eo bet kaset Kir-Moab da netra.

2 Pignat a reer da Dempl Dibon,
War an uhellec'hioù da ouelañ :
War Nebo ha war Nedeba
Emañ Moab oc'h hirvoudiñ.

Touzet eo bet an holl bennoù,
Troc'het eo bet an holl varvoù ;
3 Dre ar straedoù, an dud o deus gwisket ar sac'h,
Hag e yuder war an toennoù.

War ar plasoù e leñv an holl
En ur skuilh daeroù :
4 Hirvoudiñ a ra Hesbon hag Eleale,
Ha betek Yahas e klever o mouezhioù.

Askre Voab a skrij,
Krenañ 'ra e ene.
5 Kalon Voab a laosk kriadennoù,
An dec'hourien a zo dija e Tsoar, en Eglat-Shelishia.

Setu krapenn Louc'hit,
Pignat a reont ganti en ur ouelañ.
Setu, war hent Horonaïm
E laoskont yudadennoù a reuz.

6 Rak dourioù an Nimrim
'Zo bremañ dihesket ;
Sec'h eo ar geot ha marv al leton,
N'eus mui a c'hlasvezh.

7 Pezh o deus gallet saveteiñ
Hag ar bitailh kaset ganto
A zougont en tu all da Froud an Haleg,
En tu-all d'ar vro.

8 Ya, ar yudadeg a zo aet war-raok
A-dreuz holl douaroù Moab ;
Betek Eglaim e tiston al leñvadeg,
Betek Beer-Elim ar c'harmadeg.

9 Ya, dourioù Dimon 'zo leun a wad.
Ha me ' gaso war Zimon poanioù all ouzhpenn ;
Ul leon war dec'hourien Moab,
Enep ar restad a vo manet er vro.

Tec'hidi Moab o klask repu en Youda

16. 1 Kasit an oan da brofadenn
Da bennrener ar vro,
Eus Petra dre hent ar gouelec'h
Da Venez merc'h Sion.
2 Evel evned o tec'hel kuit,
Un neizhiad stlabezet,
E vo merc'hed Moab
Ouzh roudourioù an Arnon.

3 « Ro dimp kuzul,
Diskouez dimp da venoz !
Astenn warnomp da skeud
Evel un noz da greisteiz ;
Kuzh an harluidi,
Na ziskuilh ket an dec'hourien.

4 Lez da chom ez kichen
Harluidi Moab,
Bez evito ur repu
Dirak an distrujer,
Betek maz echuo an argaderezh,

Ma paouezo ar gwasterezh,
Ma vo aet ar vac'homerien
Kuit eus ar vro.

5 Rak startaet e vo da dron dit-te
Gant trugarez D'oue,
Ha warnañ ec'h azezo gant fealded
Dindan deltenn David,
Ur barner gredus evit ar gwir
Ha prim da rentañ justis.

Klemmgan war Voab

6 « Klevet hon eus komz eus lorc'hentez Moab,
An hini balc'h-meurbet,
Eus e uhelegezh, e vrasoni, e rogentez,
Hag eus e fistilherezh goullo ».

7 Bremañ ra hirvoudo tud Moab war Voab,
Ra hirvoudint holl a-gevret !
Diwar-benn gwastelloù-rezin Kir-C'hareset,
Ra hirvoudint mantret-holl !

8 Rak gwastet eo bet maezioù Hesbon
Ha gwiniegi Sibma,
Hag a veze doñvaet mistri ar broadoù
Gant o barroù-rezin.

O brankoù a dizhe betek Yaser,
Hag a yae d'en em goll er gouelec'h ;
O barroù en em astenne da bell
Betek en tu-all d'ar mor.

9 Rak-se a-unan gant leñvadenn Yaser
E ouelan war winiegi Sibma,
Hag ho tourañ a ran gant va daeroù,
O Hesbon, o Eleale !

Rak war ho frouezh ha war ho mendem
Eo plavet garm ar mac'homer :
10 Aet eo kuit levenez ha joa
Eus ar maezioù strujus.

Er winieg n'eus mui a gan
Na youc'hadeg a levenez ;
Ne vez ken flastret gant ar flastrer rezin ar pentonioù,
Tavet eo kri laouen ar gwaskeller.

11 Hag en abeg da se e taskren ennon
Va c'halon evel un delenn
Abalamour da Voab
Ha va askre abalamour da Gir-C'hareset.

12 Aner e vo gwelout Moab
O'n em skuizhañ war an uhel-lec'hioù ;
Mont da bediñ d'e santual
Ne dalvezo netra dezhañ.

Diougan war Voab

13 Honnezh eo ar gomz bet lavaret, pell amzer 'zo, gant an Aotroù war Voab. 14 Ha bremañ e komz c'hoazh an Aotroù hag e lavar : A-benn tri bloaz kontet rik evel bloavezhioù ur mevel e vo diskaret gloar Moab gant hec'h holl engroez ; hag ar pezh a vano a vo nebeut a dra, nebeudik ha gwan.

Diougan war Damask

17. 1 Diougan enep Damask :

Setu ! Rasket eo bet Damask a-douez ar c'hêrioù,
N'eo ken nemet ur bern atredoù.
2 Dilezet eo bet he fabourzhioù da viken
Evit servijout da beurvan d'al loened,
Hag int a ziskuizho enno hep na vo den ouzh o spontañ.
3 Ne vo mui a greñvlec'hioù en Efraim
Nag a rouantelezh e Damask :
Eus restad Aram e vo graet
Evel eus gloar mibien Israël.
— Diougan Aotroù an Armeoù —

1 : Aloubet e voe Damask gant roue Asour e 732.
3 : Gloar mibien Israël eo Kêr Samaria a gouezho etre daouarn ar roue Sargon e 722.

4 Rak en deiz-se e vo digresket klod Yakob
Hag e koazho behin e gof.
5 Bez' e vo evel pa gemer ar meder an ed a vriad
Da falzañ gant e zorn an tañvouez,
Evel pa deskaouer ar pennoù-ed e draonienn Refaim,
6 Pa ne chom ken nemet un draig war an dachenn.
Pe c'hoazh evel d'ar c'houlz ma hejer an olivez
Ma chom diw pe deir olivenn e beg ur wezenn,
Peder pe bemp ouzh ar barroù bet karget-stank,
Eme an Aotroù, Doue Israël.

Distro ar Baganed ouzh Doue

7 En deiz-se e troio mab-den e selloù war-zu e Grouer,
Hag e zaoulagad etrezek Doue santel Israël.
8 Ne sello mui war-zu an aoterioù a zo anezho labour e zaouarn,
Ne stago mui e zaoulagad ouzh ar pezh o deus graet e vizied,
Ouzh skeudennoù Astarte, nag ouzh peulvanoù an heol.

A-enep Liorzhoù Adonis

9 En deiz-se e vo dilezet da greñvlec'hioù
Evel ma c'hoarvezas gant kêrioù an Amoreiz hag an Heveiz
Pa voent dilezet ganto a-zirak bugale Israël :
Evel ur gouelec'h e vezint !
10 Rak ankounac'haet ac'h eus Doue da silvidigezh
Ha n'ac'h eus ket dalc'het soñj eus Roc'h da repu.
Rak plantañ a rez liorzhoù a blijadurezh
Hag e lakez enno kreskennoù estren ?
11 En deiz m'o flantez e welez anezho o sevel,
Hag antronoz vintin e welez da had o vleuniañ,
Met da zeiz ar gwalleur ne vo mui eost ebet,
Ne vo mui nemet glac'har diremed.

9 : Liorzhoù Adonis e veze plantet enno brousgwez-bleunioù prim, evit kehelañ ganto doue an nevez-amzer. Met an idolouriezh-se, eme an diougan, ne servijo da netra en deiz ar gwalleur.

Diougan enep Senac'herib

12 Gwa ! Ur safar a bobloù niverus !
Safariñ a reont evel ma safar ar morioù !
Un tourni a vroadoù !
Tournïal a reont evel ma tourni doureier bras.

13 Ar broadoù a doumpi evel ma toumpi an dourioù stank,
Met Eñ a c'hourdrouz hag e tec'hont da bell,
Kaset kuit evel pell en avel war an uhelennoù,
Evel poultr o nijal e c'hwezh ar gorventenn.

14 Gant an abardaez, setu ar spouron,
Met kent ar beure, n'eus mui anezho !
Setu lodenn ar re hon dibourc'h
Ha planedenn ar re hor preizhata.

Diougan a-enep Koush

18. 1 Gwa ! Douar ma voudinell ennañ eskilli,
Bro en tu all da stêrioù Koush,
2 Te hag a gas da gannaded war ar mor,
E bigi-bambouz war an doureier.

It, kannaded mibin,
War-zu ar bobl uhel he ment, lufr he c'hroc'hen,
War-zu ar vroad doujet gant aon a bell 'zo,
Ar bobl c'halloudus ha moustrer
Roudennet he douar gant stêrioù.

3 C'hwi holl, annezerien ar bed,
C'hwi holl, pobladoù an douar,
P'eo gwintet ar banniel war ar menezioù, sellit !
Ha pa son an drompilh, selaouit !

4 Rak setu petra en deus lavaret din an Aotroù :
Me fell din chom sioul da sellout eus va zi
Evel splannder an amzer e tommder an heol,
Evel douster un nivlenn c'hlizh e gwrez an eost.

12 : Faezhet e vo ar Roue Senac'herib e 701.
18, 1 : **Koush** eo ano kozh an Etiopia, douar ma voudinell **ennañ** eskilli ar c'hwibu a vez o paotaat en Ejipt hag er Soudan.

5 Rak a-raok ar vendem, pa vez echu da vleuniañ,
Ha pa grog ar bleuñv da vezañ rezin daro,
E troc'her neuze ar skoultroù a-daolioù strep,
E tenner kuit hag e krenner ar brankoù.

6 Ha goude-se e vezont lezet holl gant bultured ar menezioù
Ha gant loened gouez an douar,
Ma tremen an evned-preizh an hañv warno
Hag holl anevaled an douar ar goañv.

7 En amzer-se e vezo degaset profoù da Aotroù an Armeoù
Gant ar bobl uhel he ment ha lufr he c'hroc'hen,
Gant ar vroad doujet gant aon a bell 'zo,
Gant ar vro c'halloudus ha moustrer
Roudennet he douar gant stêrioù,
Etrezek al lec'h m'emañ o chom
Aotroù an Armeoù, Menez Sion.

Diougan a-enep an Ejipt

19. 1 Diougan a-enep an Ejipt :

Sed an Aotroù o varc'hegañ ur goabrenn herrus
Evit antren en Ejipt,
Ma horjell dirazañ idoloù an Ejipt,
Ha ma teuz kalon an Ejipt en he c'hreiz.

2 Isañ a rin Ejiptiz a-enep Ejiptiz,
En em gannañ a raint breur ouzh breur,
Mignon ouzh mignon, kêr ouzh kêr,
Rouantelezh enep rouantelezh.

3 Ha spered an Ejipt a vanko en he c'hreiz ;
Luziañ a rin he furnezh
Ma c'houlennint kuzul digant an idoloù hag an divinourien,
An igromañserien hag ar sorserien.

4 Ha droukreiñ a rin an Ejipt
Etre daouarn ur mestr garo,
Ma reno warno ur roue kriz
— Diougan an Aotroù, Doue an Armeoù —

5 Doureier ar mor a yelo da hesk,
Ar stêr a zisec'ho hag a zeuio da vezañ dizour,
6 Ar c'hanolioù a droio da flaeriañ,
Gwazhioù-dour an Ejipt a goazho hag a vo disec'het.

Gweñviñ a ray korz ha broenn,
7 Ar pradeier war c'hlannoù an Nil
Hag an douaroù hadet a-hed ar Stêr
A zisec'ho, a yelo da get, ha ne vano netra.

8 Hirvoudiñ a ray ar besketaerien hag e vo e kañv
Ar re a daol er stêr o higennoù,
Hag e tizerïo gant al langis
Ar re a stegn o rouedoù war dremm an dourioù.

9 Mantret e vo labourerien al lin
Ha distronket dremmoù ar griberien hag ar steuñverien ;
10 Diskaret e vo kalon gwiaderien ar vro,
Hag an holl c'hopridi a vo flaket.

11 Priñsed Soan ned int nemet diskianted,
Furien ar Faraon ned int nemet kuzulierien diboell.
Penaos e c'hellit lavarout da Faraon :
Me 'zo diskibl ar furien, diskibl ar rouaned kozh ?

12 Ha pelec'h emañ da furien ?
Dezho eta da gemenn dit, dezho da zivinout
Petra en deus divizet Aotroù an Armeoù
A-enep douar an Ejipt.

13 Priñsed Soan a zo aet diskiant,
Priñsed Memfis en em douell :
Lakaat a reont an Ejipt da ziroudañ,
Int hag a zo pennoù-bras he fobladoù.

14 An Aotroù en deus skuilhet enno
Ur spered a vezevell hag a zihencherezh,
Hag e reont d'an Ejipt trabidellañ en hec'h holl labourioù
Evel ma trabidell un den mezv en ur zislonkañ.

15 Ha netra ne dalvezo d'an Ejipt
A gement a raio pe benn pe lost,
Pe balmezenn pe vroenenn...

Distro an Ejipt hag an Asiria da Zoue.

16 En deiz-se e troio Ejiptiz da vezañ 'vel gwragez : krenañ a raint, spontet e vint o welout gwintet a-zioc'h dezho an dorn a savo en o enep Aotroù an Armeoù. 17 Ha douar Youda a zeuio da vezañ ur spouron evit an Ejipt : hi a greno bewech ma vo degaset dezhi soñj anezhañ, en abeg d'an diviz en deus divizet Aotroù an Armeoù enep dezhi. 18 En deiz-se e vo en Bro-Ejipt pemp kêr o komz yezh Kanaan hag o touiñ sentidigezh da ano Aotroù an Armeoù ; Ir-Haheres a vo ano unan anezho. 19 En deiz-se e vo un aoter dediet d'an Aotroù e-kreiz douar an Ejipt, ha war an harzoù ur peulvan en ano an Aotroù. 20 Hag e vo kement-se un arouez hag un testeni evit Aotroù an Armeoù war zouar an Ejipt. Ha pa c'harmint war-zu an Aotroù en abeg d'o gwaskerien, eñ a gaso dezho ur salver hag un difenner d'o dieubiñ. 21 Hag an Aotroù en em roio da anaout d'an Ejipt, hag Ejiptiz a anavezo an Aotroù en deiz-se : dezhañ e kinnigint aberzhioù ha profoù ; gouestloù a raint d'an Aotroù hag o seveniñ. 22 Neuze ma sko an Aotroù gant Ejiptiz e skoio evit yac'haat, rak distreiñ a raint d'an Aotroù, hag eñ neuze a vo habaskaet hag o diboanio. 23 En deiz-se e vo un hent eus an Ejipt da Asour : dont a raio tud Asour d'an Ejipt, ha tud an Ejipt da Asour, hag Ejiptiz a servijo an Aotroù gant Asour.

24 En deiz-se en em gevreo Israël da drede gant an Ejipt ha gant Asour evit bezañ ur bennozh e-kreiz an douar. 25 Aotroù an Armeoù o bennigo en ur lavarout : « Benniget ra vezo Ejipt, va fobl, hag Asour, labour va douarn, hag Israël, va domani ! »

Un aner eo en em harpañ war an Ejipt hag an Etiopia

20. 1 Ar bloaz ma teuas da Ashdod an Tartan (ar penn-brezel meur) kaset gant Sargon, roue Asour, ha m'hec'h enkelc'hias ha m'he c'hemeras, 2 en amzer-se e komzas an Aotroù dre Izaia, hag e lavaras : Kae, dilam kuit ar sac'h a zo war da groazell, tenn da votoù eus da dreid ! Hag e reas

16 : Ar pennad-mañ e komz-plaen diwar-benn an trevadennoù yuzev en Ejipt a zo sur-mat eus an amzer goude Izaia, hep na c'hellfe bezañ bloaziadet resis. Ano ar gêr meneget Ir-Haheres n'eo ket peursur ; hiniennoù a gompren Ir-Hac'heres, kêr an heol, Heliopolis ; pe gant ar Septuaginta un dra all c'hoazh...

evel-se o vont en noazh ha diarc'hen. 3 Ha neuze e lavaras an Aotroù : Evel m'en deus baleet va servijer Izaia en noazh ha diarc'hen e-pad tri bloaz, da vezañ un arouez hag ur merk enep an Ejipt hag enep Koush, 4 evel-se ivez e kaso roue Asour gantañ, ar sklavourien eus Bro-Ejipt hag an harluidi eus Koush, kozh ha yaouank, en noazh ha diarc'hen, gant o feskennoù dizolo, evit mezh an Ejipt.

5 Mantret ha mezhekaet e vo an dud en abeg da Goush a oa o fiziañs, hag en abeg d'an Ejipt a oa o gloar. 6 Ha tud ar ribloù-mañ a lavaro en deiz-se : Sed an hini a fiziemp ennañ hag a dec'hemp davetañ da glask sikour en e gichen, da vezañ dieubet diouzh roue Asour. Ha ni bremañ, penaos tec'hout ?

Diskaridigezh Babilon

21. 1 Diougan war Blaenenn ar mor :

Evel korventennoù o tirollañ war an Negeb
O tont eus ar gouelec'h, ar vro spontus,
2 Ur weledigezh euzhus a zo bet diskouezet din :
Emañ ar preizhataer o preizhata,
An distrujer o tistrujañ.
Sav war grec'h, o Elam ! Lak ar sesiz, o Med !
Lakaat a ran an holl glemmadennoù da baouez !

3 Setu perak eo karget a enkrez va lonezi,
Poanioù a zo kroget ennon
Evel gwentroù ur vaouez 'n he gwilioud.
Trefuet on gant ar pezh a glevan,
Spontet-holl gant ar pezh a welan.
4 Folliñ a ra va c'halon,

20, 1 : Ashdod, kêr eus Filistia, a oa en em savet gant harp an Ejipt a-enep Asour. Goude un aloubadeg kentañ e 713 e voe kemeret e 711 gant Sargon II. Ar pennad-mañ, ma komzer ennañ eus Izaia d'an trede gour a zo un darn eus danevelloù bet skrivet gant un diskibl diwar-benn buhez ar profed, evel ar pennadoù **36-39**.

Bale en noazh d'ar c'houlz-se ne oa ket ken feukus hag hizio : war ar maez, al labourerien-douar a veze alies o labourat en noazh.

21, 1 : Diougan eus amzer an Harlu ? nemet e sellfe ouzh diskar Babilon e 710.

Ar spouron a grog ennon ;
An noz hag am boa hiraezh dezhi
A dro evidon da vraouac'h.

5 Staliañ a reer an daol,
Lakaat an doubier warni,
Debriñ, evañ.
— War sav, kabitened !
Eouliit ho skoedoù !

6 Rak evel-henn en deus lavaret
An Aotroù din-me :
Kae, laka ur gedour
Ma kemenno ar pezh a welo :
7 Ha mar gwel marc'heien,
Marc'heien daou ha daou,
Marc'heien war ezen,
Marc'heien war gañvaled,
Ra daolo evezh, evezh bepred !
8 Neuze ar gweler en deus yudet :
O va Aotroù, war an tour-ged
Emaon o chom dalc'hmat, a-hed an deiz,
Hag a-hed an noz e vezan
Em sav em gwere.

9 Ha setu marc'heien o tont,
Marc'heien daou ha daou :
Komzet o deus din ha lavaret :
Kouezhet eo, kouezhet eo Babel,
Ha bruzunet eo bet ouzh an douar
Holl delwennoù he doueoù.

10 Ha te bet mac'het evel gwinizh el leur,
O te flastret !
Ar pezh am eus klevet
Digant Aotroù an Armeoù,
Digant Doue Israël,
Am eus diskleriet dit !

Diwar-benn Edom

11 Diougan a-enep Douma :

Eus Seir e hoper warnon :
Gedour ! Penaos emañ kont gant an noz ?
Gedour ! Penaos emañ kont gant an noz ?

12 Hag ar gedour da respont :
Emañ ar beure o tostaat met an noz ivez adarre !
Mar fell deoc'h ober goulenn ouzhin, grit eta,
Ha deuit c'hoazh en-dro !

A-enep meuriadoù Arabia

13 Diougan a-enep an Arabia :

Er strouezheg, er stepenn e tremenit an noz
Karavanennoù an Dedaniz.
14 Da ziambroug ar re sec'hedek, degasit dour
O annezerien douar Tema !
A-benn hent d'an dec'hidi, deuit gant bara !
15 Rak dirak ar c'hlezeier e tec'hont,
Dirak ar c'hlezeier dic'houinet,
Dirak ar wareg stegnet,
Dirak an emgann kalet.

16 Rak setu ar pezh en deus lavaret din an Aotroù :
A-benn ur bloavezh ac'hann, kontet evel bloavezh ur mevel,
E vo fin gant holl splannder Kedar,
Hag eus niver bras gwaregerien galonek Kedar
Ar pezh a vano a vo nebeut a dra,
Rak an Aotroù, Doue Israël, en deus komzet !

A-enep Jeruzalem

22. 1 Diougan a-enep Traonienn an Hinnom :

Petra 'zo ganeoc'h pa'z oc'h pignet holl
War leurioù an toennoù,
2 O tud ar Gêr leun a safar,
Kêr trouzus, kêr laouen ?
Da dud lazhet, n'eo ket gant ar c'hleze int bet lazhet,
N'eo ket en emgann int bet diskaret.
3 Rak da holl bennoù-brezel o deus tec'het kuit a-gevret ;
Chadennet int bet hep bezañ tennet gant ar wareg ;

Ar re gadarn a zo bet paket da brizonidi
Pa oant a-unan o tec'hout kuit da bell.
4 Rak-se e lavaran : Distroit diouzhin ho taoulagad
Ma c'hellin gouelañ daeroù c'hwerv !
Na gemerit ket poan d'am digañvañ
En abeg da wastidigezh merc'h va fobl,
5 Rak un deiz a drefu, a flastrerezh hag a strafuilh ez eo
A-berzh an Aotroù, Doue an Armeoù !
E traonienn an Hinnom
Emeur o tiskar ar voger;
Kriadeg a glever o c'hervel da vont d'ar menez.
6 Elam en deus kemeret e c'hlaouier-biroù,
Aram a zo pignet war e varc'h ;
Ha Kir en deus tennet e skoed er-maez.
7 Leun a girri eo da gaerañ traoiennoù,
Ha dirak da zorioù en em renk da varc'heien.
8 Tennet eo bet kuit digant Youda e warez.

Ar pourchasoù-brezel ne servijint da netra

En deiz-se e troï da selloù
War-zu armdi palez ar Forest.
9 An aeradennoù e mogerioù Kêr David,
Gwelout a rit ez int niverus.
Paket hoc'h eus dourioù ar stank izelañ.
10 Kontet hoc'h eus tiez Jeruzalem,
Ha dismantret hiniennoù evit kreñvaat ar mogerioù.
11 Etre an diw voger hoc'h eus graet ur mirlec'h
Evit dourioù ar stank kozh,
Met n'hoc'h eus ket sellet ouzh an Hini en deus graet an traoù-se
N'hoc'h eus ket gwelet an Hini en deus aozet kement-se a bell amzer.

12 An Aotroù, Doue an Armeoù, ho kalve en deiz-se
Da ouelañ ha da hirvoudiñ,
Da douzañ ho pennoù ha da wiskañ ar sac'h.
13 Ha setu ar gouel, ar blijadurezh :
Lazhañ a reer ejened, diwadañ deñved,

8-11 : **A-raok aloubadenn Senac'herib en em lakaas ar roue Ec'hiskia da adkempenn mogerioù Jeruzalem ha d'he c'hreñvaat e** soñj eus ar brezel.

Debriñ a reer kig, evañ gwin :
« Debromp hag evomp, rak warc'hoazh e varvimp ! »
14 Ha setu ar pezh en deus Aotroù an Armeoù
Diskuliet din em diwskouarn :
Nann ! Ne vo ket pardonet deoc'h an torfed-se
Ken na vo deuet warnoc'h ar maro !
Eme an Aotroù, Doue an Armeoù.

Diwar-benn daou verour eus ar Palez

15 Evel-henn e komz an Aotroù, Doue an Armeoù :
Kae da gaout ar merour-se,
Sebna, prefed ar Palez,
16 Eñ hag a gleuz dezhañ e-unan ur bez war an uhel,
A gizell evitañ e-unan ur gambr er roc'h !
« Petra 'zo dit amañ, petra eo tud da diegezh
Ma lakez ur bez da vezañ toullet amañ evidout ? »
17 « Setu an Aotroù war-nes d'az tisteurel en un taol,
E zorn, o den ! a beg ennout, hag a beg,
D'az lakaat da ruilhal,
18 Da ziruilhal a-ruilh evel ur bellenn
Etrezek ur vro lark hag ec'hon.
Hag eno e varvi,
Eno ez ay da netra kirri da c'hloar,
O te hag a zo ur vezh evit ti da vestr !
19 Da dennañ a rin eus da garg,
Da lemel a rin kuit eus da lec'h.

20 Hag e c'hoarvezo en deiz-se
Ma c'halvin va servijer Eliakim, mab Ec'hilkiav :
21 E wiskañ a rin gant da doneg,
E c'hourizañ a rin gant da c'houriz,
Da c'halloudoù a lakin etre e zaouarn ;
Un tad e vo evit annezerien Jeruzalem,
Evit tiegezh Youda.
22 Lakaat a rin war e skoaz alc'hwez ti David,
Digeriñ a raio, ha nikun ne serro,
Serriñ a raio, ha nikun ne zigoro.
23 E sankañ a rin evel un tach en ul lec'h start,
Ha dont a raio da vezañ un tron a c'hloar 'vit ti e dad.
24 Hag a-ispilh outañ en em stago
Holl splannder ti e dad, mibion ha gouvibion,
An holl listri, ar bihanañ, a-dal an hanafoù,

Betek ar jarlennoù a bep seurt.
25 En deiz-se, — lavar Aotroù an Armeoù —
E tiskrogo kuit an tach bet sanket el lec'h start,
E torro hag e kouezho,
Hag e vo bruzunet an holl samm a oa e pign outañ,
Rak an Aotroù en deus en lavaret.

Diougan a-enep Tir ha Sidon

23. 1 Diougan enep Tir :

Yudit, listri Tarsis !
Rak dispennet eo ho kreñvlec'h !
Pa oant o tistreiñ eus Bro-Gitim
Eo deuet dezho ar c'heloù-se.
2 Bezit trefuet, o arvoriz !
Marc'hadourien Sidon,
C'hwi hag a dreuze ho komised
Ar mor 3 divent e zourioù.
Ed an Nil, eostoù ar Stêr
A zeue dezhi da vezañ he leve.
Hi a oa marc'hallac'h ar broioù !
4 Bez mezhek, o Sidon,
Rak ar mor en deus komzet :
« Te repu ar mor,
N'out ket bet e poan-vugale,
Ha n'ac'h eus ket gwilioudet ;
N'ac'h eus ket maget a dud yaouank
Na desavet merc'hed yaouank ».
5 Pa ouio an Ejipt ar c'heloù
E skrijo o klevout doare Tir.
6 Tec'hit da Darsis, ha yudit,
O c'hwi, tud an arvor !
7 Hag-eñ eo honnezh ho kêr laouen
Bet savet a-gozh, en amzer gent,
A zouge he c'hammedoù d'ar broioù pell
D'ober hec'h annez enno ?

8 Piw en deus divizet kement-se
A-enep Tir, ar gêr kurunennet,

1 : **Kitim, Bro-Gitim : Kiprenez.**

A oa priñsed eus he marc'hadourien,
Hag he c'henwerzhourien e-touez uhelidi an douar ?
9 Aotroù an Armeoù eo an hini en deus divizet se
Evit izelaat holl c'hloar ar re lorc'hus
Hag evit dismegañsiñ holl uhelidi ar bed.
10 Tro adarre etrezek an douar,
O Merc'h Tarsis ! Rak ar porzh n'eus mui anezhañ !
11 An Aotroù en deus astennet e zorn war ar mor
Ha laket en deus ar rouantelezhioù da grenañ.
Roet en deus a-enep Kanaan
An urzh da zistrujañ e gastelloù-kreñv.
12 Lavaret en deus : Ne zalc'hi ken da dridal,
O merc'h Sidon, gwerc'hez dizenoret !
Sav ! Kae kuit da Gitim,
Met eno kennebeud-all, peoc'h ebet evidout !
13 Sell ouzh bro ar Galdeiz,
Ar bobl-se ha n'eus ken anezhi :
Asour en deus roet ar vro-se da loened ar gouelec'h.
Savet o devoa tourioù,
Met diskaret eo bet ar palezioù
Ha graet anezho ur bern atredoù.
14 Yudit, o listri Tarsis,
Rak setu distrujet ho kreñvlec'h.

Diwar-benn tonkadur Tir

15 Hag e c'hoarvezo en deiz-se
Ma vo ankouaet Tir e-pad dek vloaz ha tri-ugent,
Padelezh deizioù ur Roue.
Hag a-benn dek vloaz ha tri-ugent e c'hoarvezo gant Tir
Evel gant oriadez ar ganaouenn :
16 « Kemer da gitar ha kae dre gêr,
Charlezenn dilezet !
Son tonioù kaer, ha kan kanaouennoù e-leizh
Ma vo soñj ac'hanout ! »
17 A-benn dek vloaz ha tri-ugent
E teuy an Aotroù da weladenniñ Tir.
En em lakaat a raio da resev he gopr en-dro ;
Gastaouiñ a raio gant holl rouantelezhioù ar bed
War c'horre an douar.

10-13 : Testenn mastaret ha diasur. **Kanaan a zo Fenikia.**

18 Met he goproù hag he gonidoù a vo kensakret d'an
Aotroù,
Ne vezint ket berniet en un teñzor na laket a gostez ;
Rak he gonidoù a vo d'ar re 'zo o chom dirak an Aotroù,
Dezho da gaout o gwalc'h da zebriñ
Ha d'en em wiskañ gant dilhad kran.

★

4. APOKALIPS LEVR IZAIA

Barnedigezh ouzh an douar

24. 1 Setu an Aotroù o tont da wastañ an douar
Ha da frailhañ anezhañ,
Da eilpennañ gorre ar bed
Ha da zispenn e annezerien a bep tu.
2 Hag ar beleg e vo kont gantañ evel gant tud ar bobl,
Gant ar mestr evel gant e servijer,
Gant ar vestrez evel gant he matezh,
Gant ar gwerzher evel gant ar prener,
Gant ar prester evel gant an amprester,
Gant ar c'hredour evel gant an dleour.
3 Peurwastet e vo an douar
Ha laket holl en arigrap ;
Rak an Aotroù en deus lavaret an dra-se.
4 E kañv emañ an douar, skuizh-divi ;
Dinerzhet eo ar bed, skuizh-divi ;
Emañ ar pennoù bras evel pobl an douar o lañgisañ.
5 Rak saotret eo an douar dindan treid e annezerien,
Torret o deus al lezennoù,
Gwallet ar gourc'hemenn,
Dispennet an emglev peurbadus.
6 Abalamour da se emañ ar vallozh o lonkañ an douar

24, 1 : Ar pennadoù 24-27 a vefe e-touez ar re yaouankañ eus levr Izaia ; da dostaat ez int ouzh an doare lennegezh a vleunias en Israël goude an Harlu. Diaes eo koulskoude merkañ d'an diouganoù-mañ ur marevezh resis.

Hag e annezerien dindan ar c'hastiz,
Gant se eo kuzumet annezerien an douar
Ha ne chom ken nemet nebeut a dud.

7 E kañv emañ ar gwin nevez, dizeriañ a ra ar winienn,
Hirvoudiñ a ra kement hini a oa laouen e galon.
8 Paouezet eo son lirzhin an taboulinigoù,
Echu eo cholori ar gouelioù,
Ne glever mui tonioù drant ar gitar.
9 Ne ever mui ar gwin en ur ganañ,
Put eo an evajoù kreñv da staon ar vezverien.
10 Freuzet eo Kêr an Netra,
An holl diez a zo stanket an nor warno.
11 Garmiñ a reer er straedoù pa n'eus ken a win ;
Steuziet eo pep levenez,
Aet eo kuit joausted an douar.
12 Ne chom e kêr nemet rivinoù mantrus,
Dorojoù kêr a zo torret a dammoù.
13 Rak evel-henn e vo kont
E-kreiz an douar, e-touez ar pobloù,
Evel pa hejer an nebeut oliv chomet er gwez,
Evel pa vezer o peurskrapañ ar rezin goude ar vendem.
14 Ar re-se a sav o mouezh hag a laosk youc'hadennoù ;
Kanañ a reont da veurded Yaweh e tu ar mor :
15 « Meulit an Aotroù, c'hwi, broioù ar Sav-heol,
En inizi ar mor, ano an Aotroù, Doue Israël ! »
16 Eus penn pellañ an douar e klevomp ur ganadeg :
Enor d'an Hini reizh !
Hogen me a lavar : Gwa me ! Gwa me ! Allaz !
Ar wasterien a wast,
Ar wasterien a wast hep muzul !
17 Spont, ha foz, ha roued
A zo warnout, annezer an douar.
18 An hini a dec'ho dirak ar griadeg a spont
A gouezho e-barzh ar foz ;
Hag an hini a savo en-dro eus ar foz
A vo paket er roued.

Rak digoret e vo rañvelloù an nec'h,
Hag e brall e vo diazezoù an douar.
19 Frailhañ a ray an douar a dammoù,
Tarzhañ a ray an douar a-bezhioù,
Krenañ a ray an douar 'n ur vrallañ.

20 Trabidellat a ray an douar evel un den mezv,
Horjellañ a ray evel ur gwele-brañsell.
Rak pouezañ a ra e bec'hed warnañ.
Kouezhañ a ray ha ne adsavo mui.
21 En deiz-se ez ay an Aotroù da skeiñ
Ouzh arme an neñv en uhelder
Hag ouzh rouaned an douar war an tir.
22 Dastumet e vint a-gevret ;
Prizoniet en un toull-foz, klozet en ur c'harc'har,
Hag a-benn kalz a zevezhioù goude e vint kastizet.
23 Al loar a ruzio hag an heol a zislivo,
Rak Aotroù an Armeoù a reno neuze
War Venez Sion ha war Jeruzalem,
Hag e splanno e c'hloar dirak e henaourien.

Kan an dasprenidi

25. 1 Aotroù, va Doue ez oc'h-c'hwi,
Ho kanmeuliñ a rin, lidañ a rin hoc'h ano,
Rak sevenet hoc'h eus mennadoù burzhudus
Bet divizet a bell 'zo divrall ha dalc'hus.
2 Rak graet hoc'h eus ur bern mein gant ar geoded,
Hag ur rivin gant ar gêr-greñv.
Kreñvlec'h ar Varbared n'eo mui ur gêr,
Ne vo ket ken adsavet.
3 Setu perak ho kanmeulo ur bobl c'halloudus,
Keoded ar broadoù nerzhus a ziskouez doujañs deoc'h.
4 Rak bet oc'h-c'hwi ur repu evit an den gwan,
Ur c'hreñvlec'h evit an ezhommeg en e enkrez,
Ur gwasked ouzh an arnev,
Un disheol ouzh an tommder :
Rak c'hwezh-avel an diranted
A zo evel ur barrad-glav er goañv.
5 Met evel ma tistanit ar gor war an douar krin
E tiskarit brasoni ar Varbared,
Hag evel an tommder gant skeud ur goumoulenn
E vo mouget en o genoù kan-trec'h an Diranted.

Banvez an dibabidi

6 Ha setu mac'h aozo Aotroù an Armeoù,
Evit an holl bobloù war ar menez-mañ,

Ur banvez kig druz,
Ur banvez gwin kozh,
Kig druz ha saourus
Ha gwin kozh sklaeret-mat.
7 Ha diframmañ a ray war ar menez-mañ
Ar ouel a oa ledet war an holl bobloù
Hag ar pallenn-kañv astennet war an holl vroadoù.
8 Distrujañ a raio an Ankoù da viken ;
Ha Doue, an Aotroù, a sec'ho
An daeroù diwar dremmoù an holl.
Tennañ a ray kuit dismegañs e bobl
A-ziwar an douar a-bezh,
Rak an Aotroù en deus komzet.

9 En deiz-se e vo lavaret : Setu hon Doue,
An hini a fiziemp ennañ da vezañ salvet ;
Hennezh eo an Aotroù a esperemp ennañ :
Laouenaomp, tridomp a joa rak hon salvet en deus.
10 Rak dorn an Aotroù a repozo war ar menez-mañ.
Ha Moab a vo gwasket war al lec'h
Evel ma vez pilet ar plouz en ur poullad dour-teil :
11 Ha Moab astenno e zaouarn e-kreiz ar fank
Evel ma ra un neuier da neuiñ ;
Met an Aotroù a lakay e rogoni da izel
Daoust da strivadennoù e zivrec'h.
12 Da vogerioù-difenn lorc'hus hag uhel-bras,
O diskar a ray, o dispenn a ray,
O zeurel a raio d'an traoñ er boultrenn.

Kanenn a c'hrasoù evit adsav ar bobl

26. 1 En deiz-se e kanfor ar ganenn-mañ e Bro-Youda :

Ur gêr-vrezel hon eus ;
Doue a lak e silvidigezh-eñ
Da vezañ he moger hag he rakvoger.
2 Digorit ar perzhier
Ma teuio-tre ar vroad feal,
An hini a vir ar wirionez.
3 Aet eo kuit ar fazi kozh ;
Mirout a refot dimp ar peoc'h,
Ar peoc'h, dre ma fiziomp ennoc'h.

4 Fiziit da virviken en Aotroù,
Rak an Aotroù a zo ur roc'h evit ar c'hantvedoù.
5 Kaset en deus d'an traoñ annezerien an uhelderioù,
Izelaet en deus ar Gêr lorc'hus ;
He dispennet en deus betek an douar,
He diskaret en deus betek ar poultr.
6 He mac'hañ a raio an treid,
Treid ar beorien, seul ar reuzeudïen.

Galvadenn da varnedigezh Doue

7 Hent an den reizh eo an eeunded,
D'an den just e plaenait e hent.
8 Ya, en hent ho parnedigezhioù
Hon eus ho kortozet, Aotroù !
Hoc'h ano hag hoc'h eñvor a veze c'hoant hon ene.
9 Va ene en devez ho c'hoantaet en noz,
Ha va spered em diabarzh en devez ho klasket er beure.
Rak pa sevenit ho parnedigezhioù dre an douar
E tesk tud ar bed ar reizhder.

10 Met goude ober trugarez d'an den fall
Ne zesk ket ar justis evit se ;
E bro ar re vat e ra fallagriezh,
Ha ne sell ket ouzh meurded an Aotroù.
11 A Aotroù, savet eo ho torn,
Int avat n'en gwelont ket !
Hogen ho kred evit ho pobl, en gwelout a raint
Ha neuze mezhekaet e vint ;
An tan aozet evit hoc'h enebourion o lonko.

12 A Aotroù, c'hwi a roio dimp ar peoc'h,
Rak c'hwi eo a labour en hon holl oberoù.
13 A Aotroù hon Doue, aotronez all estregedoc'h
O deus klasket bezañ mistri warnomp.
N'anavezomp avat nemedoc'h,
Ne bedomp nemet hoc'h ano.
14 Rak maro int ha ne advevint ket ken,
O spezoù, ne advevint ket ken :
Rak skoet hoc'h eus ganto hag o distrujet,
Kaset hoc'h eus da get an eñvor anezho.

15 Met kreskit ar vroad, Aotroù,
Kreskit ar vroad ha diskleriit ho klod,
Astennit holl harzoù ar vro.
16 A Aotroù, ho klasket hon eus en hon anken,
Garmet hon eus deoc'h en hon enkrez
P'edoc'h o skeiñ ouzhimp.
17 Evel ur vaouez dougerez dare da wilioudiñ
A glemm hag a gri e-kreiz he foanioù,
Evel-se ez omp bet dirazoc'h, Aotroù !
18 Koñsevet hon eus, bet omp en gwentroù,
N'hon eus ganet avat nemet avel,
N'hon eus ket roet ar silvidigezh d'an douar ;
N'hon eus ket ganet annezerien evit ar bed.

19 Ho re varv a advevo ! O c'helanoù a zasorc'ho !
Dihunit ha kanit, ostizidi ar poultr !
Rak ho klizh, Aotroù, a zo ur glizh a sklerijenn
Hag an douar a c'hano en-dro an anaon d'ar vuhez.

Barnedigezhioù Doue

20 Kae, o va fobl, kae d'az kambroù,
Ha prenn warnout da zorojoù,
En em guzh un herradig
Ken na vo tremenet ar gonnar.
21 Rak setu ! Emañ an Aotroù o tont er-maez eus e chomadur
Da gastizañ torfedoù annezerien an douar,
Hag e tiskouezo an douar ar gwad bet evet gantañ
Ha ne guzho ket mui ar re drouklazhet.

27. 1 En deiz-se, e skoio an Aotroù
Gant e gleze kalet, bras ha nerzhus,
Ouzh al Leviazan, an naer dec'hus,
Ouzh al Leviazan, an naer widilus,
Hag e lazho euzhvil ar mor.

Ar winienn diwallet

2 En deiz-se e vo lavaret :
Kanit en enor d'ar winienn dispar he gwin.
3 Me, an Aotroù, he diwaller ez on ;
He dourañ a ran dizehan,

He diwall a ran noz-deiz,
Gant aon na zeufe den d'he gwastañ.
4 N'em eus ken a gonnar outi :
Ha pa vo enni drez ha spern
Ez in da stourm outo,
O deviñ a rin holl a-gevret !
5 Pe gentoc'h, en em stagit ouzhin da gaout repu,
D'an dud d'ober ar peoc'h ganin,
D'an dud d'ober ar peoc'h ganin !

Silvidigezh Israël goude an harlu

6 En deizioù da zont e sanko Yakob e wrizioù,
Bleuniañ a ray Israël ha teurel bountadennoù
A leunio gant o frouezh gorre ar bed.
7 Hag-eñ en deus an Aotroù bazhataet e bobl
Evel m'en deus bazhataet he bazhataerien ?
Hag-eñ en deus he lazhet
Evel m'en deus lazhet he lazherien ?
8 Kastizet hoc'h eus anezhi ouzh he c'has kuit,
Ouzh he zeurel er-maez.
Hec'h argaset hoc'h eus gant c'hwezh ur gorventenn,
Evel en un deiz-avel o tont eus ar Sav-heol.
9 Evel-henn avat e vo dic'haouet felladenn Yakob,
Sed amañ an digoll a ziverko e bec'hed :
Bruzuniñ evel mein-raz holl vein aoterioù an idoloù ;
Peulioù Ashera hag an aoterioù-ezañs a rank bezañ diskaret.

10 Rak un digenvez eo deuet ar gêr gadarn da vezañ,
Evel un ti-annez dilezet ha dibleustr, evel ur gouelec'h ;
Eno e peur al leueoù, eno e c'hourvezont,
Hag e tebront ar brousgwez anezhi.
11 Pa vez sec'h ar brankoù e torrer anezho,
Ar merc'hed a zeu hag o lakont da zeviñ.
Met houmañ n'eo ket ur bobl skiantek ;
En abeg da se ne druezo ket outi an Hini en deus he graet,
Ne ray ket trugarez dezhi an Hini en deus he stummet.

12 En deiz-se e c'hoarvezo ma torno an Aotroù an ed
A-dal red ar Stêr betek froud an Ejipt,
Ha c'hwi a vezo pennaouet hini hag hini, bugale Israël !
13 Hag en deiz-se e vo sonet an drompilh vras :

Hag ar re a oa dianket e Bro Asour,
Ar re a oa harluet e Bro Ejipt
A zeuio hag a stouo dirak an Aotroù
War ar menez santel, e Jeruzalem.

★

5. DIOUGANOU WAR SAMARIA HA JERUZALEM

Kemennadur da Samaria

28. 1 Gwa kurunenn lorc'hus mezvierien Efraim,
Ar vleunienn gweñvet bremañ he c'hened skedus,
Hag a zo war gribenn an draonienn strujus,
Gwa ar re badaouet gant ar gwin.

2 Setu o tont a-berzh an Aotroù unan kreñv ha nerzhus,
Evel ur gorventenn-c'hrizilh, evel un tarzh-avel distrujer,
Evel ur c'haouad a zourioù bras o tic'hlannañ :
He disteurel a ra d'an douar gant taeroni.
3 Ha mac'het e vo dindan an treid
Kurunenn lorc'hus mezvierien Efraim ;
4 Hag ar vleunienn, gweñvet he c'hened skedus,
Hag a zo war gribenn an draonienn strujus,
A vo evel ur fiezenn darev a-raok an hañv :
An hini he gwel a grog enni raktal
Hag a vec'h en e zorn a lonk anezhi.

5 En deiz-se e vo Aotroù an Armeoù ur gurunenn hollgaer,
Un talgen a enor evit restad e bobl,
6 Ur spered a reizhder evit an hini
A ya d'azezañ war ar gador-varn,
Ur spered a galonegezh evit ar re a argas kuit
An argaderien er-maez eus dorioù-kêr.

A-enep ur politikerezh douarel

7 Trabidellat a reont int ivez gant ar gwin,
Diroudañ a reont gant an evajoù kreñv,
Beleien ha profeded a vrañsell diwar likorioù,
Beuzet er gwin, brañsellat a reont diwar evajoù kreñv,
Horjellat a reont war o zreid en ur ziouganañ,
Trabidellat a reont en ur varn.
8 Leun eo an holl daolioù a zislonkadurioù heugus,
N'eus ket ur plas naet !

9 « Da biw e fell dezhañ kelenn ar furnezh,
Da biw e venn reiñ ur gentel da intent ?
Da vugale nevez-dizonet,
Nevez-diframmet diouzh ar vronn ?
10 P'emañ o lavarout :
Kemenn war gemenn, kemenn war gemenn,
Reolenn war reolenn, reolenn war reolenn,
Bremañ kement-mañ, emberr kement-se ! »

11 Ac'hanta, dre ziweuz tud gagouilh
Hag en ur yezh varbar
Eo e komzo an Aotroù ouzh ar bobl-mañ.
12 Lavaret en devoa dezho : Bremañ an diskuizh !
Lezit da ziskuizhañ an hini 'zo divi !
Bremañ, kalmijenn !
Met n'eo ket bet fellet dezho selaou.
13 Hag en abeg da se e vo evel-henn e komzo dezho an Aotroù :
Kemenn war gemenn, kemenn war gemenn,
Reolenn war reolenn, reolenn war reolenn,
Bremañ kement-mañ, emberr kement-se !
Dezho da vont ha da gouezhañ war o c'hein,
Dezho da vezañ brevet, hualet ha paket.

A-enep fals-surentez ar politikerezh

14 Selaouit eta komz an Aotroù, o goapaerien,
C'hwi renerien ar bobl-mañ a Jeruzalem !
15 Lavarout a rit : Skoulmet hon eus emglev gant an Ankoù
Ha gant ar Sheol hon eus graet marc'had ;
Pa dremeno ar walenn evel ur froud dinaoziet
Ne dizho ket betek ennomp ;

Rak kemeret hon eus da repu an tromplerezh
Ha da voger-difenn ar yudazerezh.
16 En askont da se, setu penaos e komz an Aotroù Doue :
Setu ma lakan da ziazez en Sion, ur maen,
Ur maen aprouet, ur maen-korn prizius, fontet-start ;
Hag an neb a fizio ennañ a chomo divrall.

17 Kemer a rin ar reizhder da vuzul
Hag ar justis evel live :
Hag ar c'hazarc'h neuze a skubo kuit ar repu a dromplezon
Hag an doureier a veuzo ho tour-difenn.
18 Torret e vo ho kevrediezh gant an Ankoù,
Ha ne chomo ket en e sav ho marc'had gant ar Sheol ;
Pa dremeno warnoc'h ar reuz dirollet
E vefot flastret gantañ.
19 Bep tro ma tremeno e krogo ennoc'h,
Rak adtremen a raio beure goude beure,
Hag en deiz hag en noz,
N'eus nemet ar spouron evit ho kenteliañ.

20 Re verr e vo ar gwele evit en em astenn ennañ,
Ha re strizh ar pallenn evit en em bakañ gantañ.
21 Sevel a ray an Aotroù evel e Menez Peratsim,
Krozal evel ma reas en traonienn Gabaon,
Evit seveniñ e labour, e labour iskis,
Evit kas da benn e oberenn, e oberenn espar.
22 Ha bremañ eta, paouezit d'ober goap
Gant aon na ve stardet muioc'h c'hoazh hoc'h ereoù ;
Rak en klevet em eus : gant Aotroù an Armeoù
Ez eus bet dekredet un distruj a-enep ar vro a-bezh.

Parabolenn ar furnezh

23 Digorit ho skouarn, selaouit ouzh va mouezh !
Bezit war evezh ha klevit mat va c'homzoù !
24 Hag-eñ eo dalc'hmat e vefe al labourer oc'h arat,
Atao o tigeriñ hag oc'h ogediñ e zouar ?
25 Hag-eñ n'afe ket, ur wech plaenaet ar gorre,
Da deurel an aned, da hadañ ar c'houmin,
Da lakaat ar gwinizh a regennadoù,
An heiz el lec'h merket hag ar yell war ribloù ?
26 An hini a zesk dezhañ ar reolenn-se
Eo e Zoue a ra skol dezhañ.

27 Na n'eo ket gant ar ruilh e vez dornet an aned,
N'eo ket rod ar c'harr a dremener war ar c'houmin ;
Met pilat a reer an aned gant ar vazh
Hag ar c'houmin gant ar freilh.
28 Hag-eñ e friker ar pennoù-ed ? Ne reer ket,
N'eo ket da virviken e vac'her anezho.
Rod ar c'harr hag ar c'hezeg a dremener warno
Met hep mont betek o flastrañ.
29 Ha kement-se ivez a zeu eus Aotroù an Armeoù,
Marzhus e guzulioù ha divent e ampartiz.

Seziz Ariel hag he dieubidigezh

29. 1 Gwa Ariel, Ariel,
Ar gêr ma kampas David enni !
Lakit c'hoazh bloaz war vloaz,
D'ar gouelioù d'ober o zroiad !
2 Neuze e stardin war Ariel
Hag e vo gouelvan ha klemmvan.
Hag hi a vo evidon evel un Ariel.
3 Kampañ a rin en-dro dit, a-enep dit,
Da c'hronnañ a rin a savennoù,
Ha sevel a rin a-enep dit kleuzioù-seziz.

4 Diskaret d'an douar e savi neuze da vouezh
Ha da gomz a sourro eus a-greiz ar poultr ;
Da vouezh a savo eus an douar evel hini un tasmant,
Ha da gomz eus ar boultrenn evel un hiboud.
5 Rak engroez da enebourion a vo evel poultr tano,
Hag evel pailhur o nijal en avel, bandennadoù ar vrezel-
ourien.
Met en un taol, a-greiz-holl e c'hoarvezo
6 Ma teuio Aotroù an Armeoù d'az kweladenniñ
Gant kurunoù, krenioù-douar ha tourni vras,
Korventenn, arnev ha flamm un tan dêvus.

7 Neuze eus an holl bobloù niverus o vrezeliñ enep Ariel,
Eus ar re holl a oa o stourm outi hag ouzh he c'hreñvlec'h,
Eus ar re a oa ouzh hec'h enkañ,

27 : an aned, ar c'houmin a servije evel spisoù.
29, 1-2 : Ariel a zo amañ Jeruzalem. Evit ster ar ger Ariel ez eus bet ijinet meur a dra, hep na vefe tra ebet peursur.

E vo evel eus un huñvre, ur weledigezh en noz.
8 Evel un den marnaoniet oc'h huñvreal emañ o tebriñ
Hag a zihun goude-se, goullo bepred e stomok,
Evel un den sec'hedet oc'h huñvreal emañ oc'h evañ
Hag a zihun goude-se, skuizh ha sec'h e gorzailhenn,
Evel-se e vo kont gant engroez an holl vroadoù
A vo bet o vrezeliñ enep Menez Sion.

Dallentez ar bobl

9 Bezit sebezet gant ar souezh !
Serrit ho taoulagad ha chomit hep gwelout !
Bezit mezv hep ma ve diwar win,
O trabidellat hep ma ve diwar evajoù kreñv.
10 Rak an Aotroù en deus skuilhet warnoc'h ur spered a zargud,
Klozet en deus ho taoulagad ha taolet ur ouel war ho penn.
11 Ha deuet eo evidoc'h an holl weledigezhioù
Da vezañ evel komzoù ul levr siellet,
Ul levr a rojed d'unan bennak o c'houzout lenn
En ur lavarout dezhañ : Lenn kement-mañ !
Hag a respontfe : N'hellan ket, peogwir eo siellet !
12 Ha mar befe roet al levr d'unan bennak na oar ket lenn
En ur lavarout dezhañ : Lenn kement-mañ !
E respontfe avat : N'ouzon ket lenn !...

13 Lavaret en deus an Aotroù :
Peogwir e tosta ar bobl-mañ ouzhin
Evit va enoriñ gant he genoù hag he diweuz hepken
Tra ma chom he c'halon pell diouzhin,
Peogwir ned eo he doujañs em c'heñver
Nemet gourc'hemennoù a-berzh an dud,
14 Ac'hanta, hag-eñ e kendalc'hin d'ober marzhennoù,
Burzhudoù souezhus e-mesk ar bobl-mañ ?
Furnezh he zud fur a yelo da get,
Ha skiant he zud poellek a deñvalaio.

Ne dalv ket ar boan klask en em guzhat diouzh Doue

15 Gwa d'ar re en em guzul e deon o c'halon
Gant ar soñj da guzhat o mennad ouzh an Aotroù,
D'ar re a gas da benn o labour en amc'houloù

Hag a lavar : Piw hor gwel ? Piw hon anav ?
16 Pebezh diboellegezh ! Ar poder,
Hag-eñ e tremener anezhañ da vezañ pri ?
Evel pa lavarfe an oberenn diwar-benn an oberour :
N'en deus ket graet ac'hanon !
Evel pa lavarfe ar pod diwar-benn ar poder :
Ur paotr sod ez eo !

Ar silvidigezh a zeuio

17 C'hoazh un nebeudig amzer
Hag e vo troet al Liban en ul liorzh
Ha sellet e vo evel ur jardin veur.
18 En deiz-se e klevo ar vouzareien komzoù al levr ;
Ha disammet diouzh an amc'houloù hag an deñvalijenn
Daoulagad an dalled a welo.
19 An dud izel o devo en Aotroù joa war joa,
Hag ar beorien a laouenaio en Doue santel Israël.
20 Rak rasket e vo bet ar mac'homer
Ha distrujet ar goapaer,
Ha troc'het kuit e vo bet an holl dud
A spi ouzh ar re all gant soñjoù a zrougiezh :

21 Ar re a gondaon un den evit ur ger hepken,
A stign pechoù d'ar barner o rentañ justis ouzh dor-kêr,
A dorr gant o gevier gwir an den reizh.
22 Rak se e lavar an Aotroù kement-mañ da di Yakob,
Eñ hag en deus dasprenet Abraham :
Ne vo mui-ken mezhekaet Yakob,
Ne vo mui-ken drouklivet e zremm ;
23 Rak pa welo eñ hag e vibien
Labour va daouarn en o zouez
Ec'h embannint santelezh va ano.
Ya ! Embann a raint santelezh Doue santel Yakob
Hag e toujint Doue Israël :
24 Ar re a oa dianket o spered a zesko ar furnezh,
Hag ar c'hrozmolerien a resevo kelennadurezh.

A-enep ar feur-emglev gant an Ejipt

30. 1 Gwa d'ar vibien disent, eme an Aotroù,
A sav mennadoù ha n'int ket va re-me,

A ra emglevioù, met hep va spered,
En ur verniañ pec'hed war bec'hed.
2 Diskenn a reont gant hent an Ejipt
Hep goulenn ali digant va genoù
D'en em lakaat dindan skoazell Faraon
Ha da glask repu e skeud an Ejipt !
3 Met skoazell Faraon a droio da vezh evidoc'h,
Hag ar repu e skeud an Ejipt d'ho tismegañs.
4 Emañ dija ho pennoù bras e Tsoan,
Aet eo ho kannaded betek Hanes.
5 Hogen an holl anezho o devo mezh
Gant ur bobl ha n'hell servijout dezho da netra,
Ha n'hell ket o skoazellañ nag o c'hennerzhañ,
Met degas dezho kerse ha dismegañsoù.

Diouganoù all a-enep an Ejipt

6 Diougan diwar-benn Loened an Negeb.

A-dreuz ur vro a dristidigezh hag a anken,
Ma teu diouti al leonez hag al leon yaouank,
An naer-wiber hag an aerouant askellek,

Emaint o tougen war gein o azened o finvidigezhioù
Hag o zeñzorioù war bos ar c'hañvaled,
War-zu ur bobl na servijo dezho da netra :

7 Rak sikour an Ejipt a zo avel ha touell,
Ha setu perak em eus anvet ar vro-se :
Trouz bras evit netra !

8 Kae bremañ, ha skriv kement-mañ
War un dablezenn dirazo ;
Merk an dra-mañ en ul levr
Evit ma chomo betek an deiz diwezhañ
Un testeni da virviken.

9 Rak ur bobl disent ez int, bugale c'haouiat,
Bugale na vennont ket selaou lezenn an Aotroù,
10 Pa lavaront d'ar welourien : Na welit ket !

7 : Hervez reoù all : Ar plac'h lorc'hus o chom en he c'hoazez ! pe un dra heñvel bennak.

Ha d'an diouganerien : Na ziouganit ket ar wirionez !
Displegit dimp traou plijus,
Diskleriit dimp faltaziennoù kaer...
11 Distroit diwar hon hent,
En em dennit diwar hon gwenodenn,
Hon lezit sioul gant Doue santel Israël !

12 Setu perak e komz evel-henn Doue santel Israël :
Peogwir hoc'h eus disprizet an diougan-se
Evit fiziout e kammigelloù ha korvigelloù,
Evit o c'hemerout da skoazell deoc'h,
13 En abeg da se e vo evidoc'h ar fallagriezh-se
Evel un aeradenn er vur o c'hourdrouz dirampañ,
Evel ur bos en ur vogerenn uhel
A gouezh a-greiz-holl, en un taol,
14 Bruzunet, evel pod-pri ur poder a dorrer didruez,
Ken na gaver ken diwarnañ darbod ebet
Evit tennañ tan eus an oaled,
Pe evit kemer dour eus ar stank.

15 Rak evel-henn e komz an Aotroù,
An Hollc'halloudek, Doue santel Israël :
Dre zistreiñ ouzhin ha gortoz sioul e vefec'h bet salvet,
En diskuizh hag er fiziañs e vije bet ho nerzh !
Met n'hoc'h eus ket mennet se !
16 Lavaret hoc'h eus : Nann !
Ni a dec'ho kuit war varc'h !
Ya, tec'hout a refot evit gwir.
— Marc'hekaat a raimp war gein hor mirc'hed-red !
Ya, met primoc'h e vo ar re a redo war ho lerc'h !
17 Mil ac'hanoc'h a greno gant aon rak un den,
Ha gant aon rak pemp a dud e kemerfot an tec'h,
Betek na vano ket ken ac'hanoc'h
Nemet evel ur peul chomet war lein ur menez,
Evel ur post-arouez dilezet war ur grec'hienn.

18 Padal, Doue en deus mennet trugareziñ ouzhoc'h,
Setu perak e savo da drueziñ en ho keñver.
Rak un Doue a reizhder eo an Aotroù.
Gwenvidik ar re holl a fiz ennañ !

Distro trugarezus an Aotroù

19 Ya, te, o pobl o chom e Sion,
N'az po ket ken da ouelañ !
Kerkent ha ma c'harmi e truezo ouzhit,
Kentizh ha klevet e responto d'az koulenn.
20 Goude m'en devo roet deoc'h an Aotroù
Bara an anken ha dour ar glac'har,
An Hini az kelenn ne chomo ket mui en e bart,
Da zaoulagad a welo da gelenner ;
21 Ha pa'z i diwar an hent pe a gleiz pe a zehoù
E klevo da ziwskouarn a-drek dit, ur vouezh
O lavarout : Hemañ eo an hent, kerzhit ennañ !
22 Sellout a refot evel hudur
An arc'hant a c'holoe hoc'h idoloù skultet,
An aour a veze gwisket gantañ ho skeudennoù ;
O disteurel a refot evel saotroù.
Er-maez ac'hann ! a lavarfot dezho.

23 Degas a raio glav war an had az po taolet en douar,
Hag ar bara roet gant an atil a vo saourus ha fonnus.
En deiz-se e peuro da loened e peurvanoù ec'hon,
24 An ejened hag an azened hag a labour an douar
A zebro boued mat ha mesket a holen
Ha nizet gant ar bal hag ar ridell.
25 War bep menez ha war bep torgenn uhelsavet
E vo gwazhioù-dour ha gouverioù
En deiz al lazhadeg veur, pa gouezho an tourioù.
26 Sklerijenn al loar a vo kement ha sklerijenn an heol,
Ha sklerijenn an heol a vo seizh gwech lugernusoc'h,
Evel sklerijenn seiz deiz war un dro,
En deiz ma lïeno an Aotroù gouli e bobl
Ha ma pareo ar gloazioù en devoa skoet ganti.

Kastiz ar broadoù (Asour)

27 Setu ano an Aotroù o ıont eus a bell,
Dêvus e gonnar ha ponner ar wrez anezhi,
E vuzelloù leun a ernez
Hag e deod evel un tan lonkus,
28 E alan evel ur froud-dour dinaoziet
Hag a sav betek ar gouzoug ;
Dont a ra da nizat ar pobloù gant ridell an dismantr

Ha da lakaat e genoù ar pobloù
Ur weskenn a zihencherezh.
29 Kanennoù a ganfot neuze
Evel d'an noz ma vez lidet ur gouel,
Ha levenez a vo en ho kalon
Evel pa gerzher ouzh son ar fleüt
Da vont betek Menez an Aotroù,
Betek Roc'h Israël.

30 Hag an Aotroù a lakay e vouezh veurdezus da vezañ klevet
Hag a ziskouezo galloud spouronus e vrec'h,
E-kreiz fulor e gonnar, e-kreiz flammoù un tan lonkus,
E-kreiz ar gorventenn, an dour-bil hag ar mein-kazarc'h.
31 Hag ouzh mouezh an Aotroù e kreno Asour,
Pa skoio an Aotroù warnañ gant e gelastrenn ;
32 Ha bep tro ma tremeno gwialenn an dial
Hag a lakay an Aotroù da blaouiañ warnañ,
E vo ouzh son an taboulinoù hag an telennoù,
Pa vrezelio outañ an Aotroù
Gant e zorn astennet en emgann.
33 Rak abaoe pell amzer ez eo prest an tantad,
Kempennet eo zoken evit Melek, e roue,
Don ha ledan eo bet kleuziet ar foz tro-zro,
Danvez-tan ha koad 'zo e-leizh evitañ :
Hag alan an Aotroù, evel ur froud soufr
A skoio flamm ennañ.

Diougan all a-enep an emglev gant an Ejipt

31. 1 Gwa d'ar re a ziskenn d'an Ejipt da glask sikour,
Ar re a lak o fiziañs e kezeg,
A lak o goanag er c'hirri dre maz eus kalz anezho,
Hag er varc'heien dre maz int gwall-nerzhus,
Met na sellont ket war-zu Doue santel Israël
Ha na glaskont ket an Aotroù !
2 Eñ ivez koulskoude a zo fur ;
Eñ eo an hini a lak ar gwalleur da zont
Ha na zistro ket diwar e gomzoù.
Sevel a raio enep ti ar re fallakr,
Enep sikour an drougoberourien.
3 An Ejiptad a zo un den, n'eo ket un doue e ve ;

E gezeg a zo kig ha n'eo ket spered ;
Ha pa'z astenno an Aotroù e zorn
Ec'h asoupo ar skoazeller,
E kouezho an hini skoazellet,
Hag o daou a yelo da goll.

4 Rak evel-henn en deus komzet ouzhin an Aotroù :
Evel ma yud al leon, al leon yaouank war e breizh
Daoust m'en em dolp ur bern mesaerien enep dezhañ,
Evel na spont ket ouzh o mouezhioù
Ha na vez ket trefuet gant o niver,
Evel-se e tiskenno Aotroù an Armeoù da vrezeliañ
War Venez Sion ha war e grec'hienn.
5 Evel mac'h astenn al laboused o diwaskell war o neizhiad
E tiwallo Aotroù an Armeoù Jeruzalem,
He diwall a ray, he dieubiñ,
Hec'h espern hag he salviñ.
6 Distroit d'an Hini e oac'h en em bellaet dioutañ
Kemend-all, o bugale Israël !
7 Ya, en deiz-se e tistaolo kuit pep unan
E idoloù arc'hant, hag e idoloù aour,
Ar re ho poa graet gant ho taouarn pec'hus.

8 Asour neuze a gouezho dindan ur c'hleze na vo ket hini un den,
Kleze unan divarvus en debro.
Tec'hel a raio dirak ar c'hleze,
Hag e dud yaouank a vo laket dindan druaj.
9 Gant ar spont e tec'ho kuit e vrezelourien divrall,
Hag e bennoù bras o krenañ a zilezo o banniel,
— Eme an Aotroù, an Hini emañ e dan e Sion
Hag e forn e Jeruzalem.

Rouantelezh ar Reizhder

32. 1 Setu ma vo ur roue o ren hervez ar reizhded
Ha ma vo ar briñsed o c'houarn gant justis.
2 Ha pep hini anezho a vo evel ur goudor ouzh an avel,
Evel ur c'hledour ouzh an arnev,
Evel un dourredenn en un douar disapr,
Evel skeud ur garreg vras en ur vro sec'h-kras.
3 Neuze ne vo ket dall ken daoulagad ar welerien

Ha diwskouarn ar selaouerien a vo war evezh.
4 Kalonoù ar re skañvbenn a intento ar furnezh,
Ha teodoù ar re satouilh a gomzo buan ha fraezh.
5 Ne vo ket graet nobl eus an hini diskiant,
Ha ne vo ket lavaret eus un hailhon ez eo un den hael.

6 Rak an den sot a lavar sotonioù
Hag e galon a ijin fallagriezh
Evit seveniñ direizhderioù,
Evit droukkomz diboell enep an Aotroù,
Evit lezel goullo genoù an den marnaoniek
Ha lemel an died digant an hini en deus sec'hed.
7 An den ganas a zo ganas e droioù,
Ne ra ken nemet itrikañ fallagriezhoù
Evit koll gant e c'hevier an dud vihan
Hag an ezhommeg o tisplegañ reizhder e gaoz.
8 Met an den hael en deus mennadoù hael,
Ha sevel a ra evit seveniñ oberoù kalonek.

D'ar merc'hed dibreder

9 O gwragez dibreder,
Savit ha selaouit va mouezh !
O merc'hed disoursi,
Digorit ho skouarn d'am c'homzoù !

10 A-benn ur bloavezh hag un deiz bennak
E krenfot, c'hwi disoursi,
Rak ar vendem ne zeuio ket da vat
Ha ne vo ket kutuilhet an eost.

11 Bezit spouronet, c'hwi diegus,
Krenit, c'hwi dibreder !
En em ziwiskit, en em zibourc'hit,
En em c'hourizit gant ar sac'h.

12 Leñvit en ur skeiñ war hoc'h askre
En abeg d'ar maezioù kaer
Ha d'ar gwiniennoù frouezhus.
.....

13 War zouar va fobl
E savo an drein hag an drez,
War an holl diez a levenez
Ha war ar gêr lirzhin.

14 Rak dilezet e vo bet ar palez
Ha digenvez e vo ar gêr drouzus ;
An Ofel hag an Tour a vo mougevioù da viken
Un dachenn-c'hoari evit an ezen gouez,
Ur peurvan evit an tropelloù.

An nevezidigezh a-berzh an Aotroù

15 Ken na vo skuilhet warnomp ur spered eus an nec'h,
Ma vo troet neuze ar gouelec'h en ur verjez
Ha ma teuio ar verjez da vezañ ken stank hag ur forest.
16 Neuze e vo ar justis o chom er stepenn
Hag ar reizhder a ray hec'h annez er verjez.
17 Frouezh ar justis a vo ar peoc'h
Hag efed ar reizhder ar surentez da viken.
18 Hag e vo va fobl o chom en un annez a beoc'h,
E tiez diogel, e sioulder lec'hioù-diskuizh.
19 Hogen diskaret e vo ar forest
Ha gwall-izelaet e vo ar Gêr.
20 Gwenvidik avat c'hwi holl hag a c'hello hadañ
Dre holl a-hed ribloù an dourioù.
Ha lezel dishual treid an ejen hag an azen.

Pedenn e-kreiz an anken

33. 1 Gwa te, gwaster, ha n'out ket bet gwastet !
Te, preizhataer, ha n'out ket bet c'hoazh preizhataet !
Pa vo echu ganit gwastañ e vi gwastet da-unan,
Ha pa vo echu ganit preizhata e vi preizhataet.

2 Aotroù, ho pet truez ouzhimp !
Ennoc'h emañ hon esper.
Bezit brec'h ho pobl bep beure,
Hag hon silvidigezh en amzer an anken !

19 : Ar forest, ar ger amañ a dle skeudenniñ galloud an enebourien. Disheñvel eo ster ar ger Forest er gwerzad 15.

3 Ouzh mouezh ho taran e tec'h ar pobloù,
Pa savit en ho sav en em zispenn a bep tu ar broadoù ;
4 Ha preizhadur a zastumer evel kilheien-raden
Pa vez leun ganto an touflezioù.
5 Uhel eo an Aotroù hag en uhelder emañ o chom,
Eñ hag a leugn Sion a eeunded hag a reizhded !
6 Eñ a vo, o Sion, surentez da zeizioù :
Furnezh, gouiziegezh, sed ar binvidigezh a c'hell salviñ,
Doujañs an Aotroù, sed aze da deñzor.

E-kreiz ar reuz fiziout en Doue

7 Setu m'emañ tud Ariel o krial er straedoù,
Emañ ar gannaded a beoc'h o ouelañ gant c'hwervder.
8 Aet eo digenvez an hentoù,
N'eus den o tremen dre ar rañvedoù ;
Torret eo bet an emglev ha disprizet an testoù,
N'eus doujañs ebet ken evit an dud.
9 E kañv emañ an douar, dinerzhet eo.
Mezhek eo al Liban ha gweñvet,
Saran a zo deuet da vezañ ur gouelec'h,
Basan hag ar C'harmel a zo dibourc'het.

10 Bremañ ez an da sevel, eme an Aotroù :
Bremañ en em lakin em sav-sonn,
Bremañ en em ziskouezin em braster.
11 Koñsevet hoc'h eus foen
Ha gwilioudiñ a refot plouz :
Va anal eo an tan ho pulluc'ho.
12 Ar pobloù kuzumet a zo evel ludu
Evel drein troc'het bet dêvet gant ar flamm.
13 C'hwi hag a zo pell, selaouit petra 'm eus graet,
Ha c'hwi hag a zo tost, anavezit va nerzh.

14 Spontet eo ar bec'herien e Sion,
Ar grenijenn he deus kroget en dud fall :
Pehini ac'hanomp a c'hello derc'hel en un tan lonkus ?
Pehini ac'hanomp a c'hello derc'hel en un tantad peurbadus ?
15 An hini a vale er reizhder hag a gomz gant lealded,
An hini a ra fae war ur gonid dizonest,
A hej e zaouarn evit chom hep kemer ur prof,
A stouv e ziwskouarn ouzh ar c'homzoù gwadus,
Hag a serr e zaoulagad evit chom hep gwelout an droug ;

16 Hennezh a vo e annez en uhelderioù,
Kreñvlec'hioù ar c'herreg a vo e repu ;
Dezhañ e vo roet e vara
Hag e zour ne vanko biken dezhañ.

Gloar da zont Jeruzalem

17 Da zaoulagad a welo ar roue en e gaerder,
Gwelout a raint ar vro o'n em astenn da bell.
18 Da galon a hiboudo c'hoazh he spontadennoù :
Pelec'h emañ ar c'hontrollour ?
Pelec'h paotr ar bouezerez ?
Pelec'h an hini a gonte ar baotred yaouank ?
19 Ar bobl vorgant-se ne weli mui anezhi,
Pobl teñval hec'h yezh na oa tu d'hec'h intent,
Ar bobl-se o vesteodiñ ur yezh digomprenus.
20 Arvest ouzh Sion, kêr hor gouelioù :
Da zaoulagad, ra welint bremañ Jeruzalem,
Annezlec'h evurus, teltenn na vo ket dilec'hiet,
Na vo biken displantet he fostoù
Ha na vo torret diouti kordenn ebet.
21 Eno 'mañ an Aotroù o chom en e veurded :
Eno stêrioù ha kanolioù ledan,
'Lec'h na dizh ket ar bigi dre roeñvoù,
'Lec'h na dremen ket al listri bras.
23ab Setu distegnet ar c'herdin,
Ne zalc'hont ket ken ar wern en he sav,
N'hellont ket derc'hel ar lieni displeget.
22 Rak an Aotroù eo hor barnour,
An Aotroù eo hon lezennour,
An Aotroù eo hon roue,
Eñ eo an hini hon salvo.
23c Neuze e vo ingalet madoù ur breizhadeg vras,
Ar re gamm zoken a gemero perzh er skraperezh.
24 Ne vo annezer ebet evit lavarout : Klañv on ;
Ar bobl o chom en Sion he devo bet ar pardon eus he fec'hed.

Barnedigezh ar broadoù aroueziet gant Edom

34. 1 Dedostait, broadoù, da glevout,
Ha c'hwi, pobloù, gant evezh selaouit !

An douar da glevo gant kement a zo ennañ,
Ar bed gant kement a sav diwarnañ.

2 Rak konnaret eo an Aotroù enep an holl vroadoù
Ha kruget a-enep o holl armeoù ;
O gouestlet en deus d'an distruj,
O roet en deus d'al lazhadeg.
3 O re varo a chomo distaolet hep bez ebet,
C'hwez-fall a savo diwar o c'helanoù ;
Hag ar menezioù a deuzo gant o gwad.
4 Holl armead an neñvoù a steuzio,
Evel ul levr e vo rollet an neñvoù
Hag o holl armead a weñvo,
Evel ma kouezh delioù gweñvet ar winienn,
Evel ma kouezh delioù ar fiezenn.

5 Rak en em vezviñ a ra va c'hleze en neñvoù
Ha sed emañ o tiskenn war Edom,
War ar bobl am eus gouestlet d'ar c'hastiz
Ha d'an distruj evit he barn !

6 Kleze an Aotroù a zo leun a wad,
Emañ an druzoni o tiverañ warnañ,
Gwad an oaned hag ar bouc'hed,
Druzoni lonezi ar meot.
Emañ an Aotroù o vont d'ober un aberzh e Bosra,
Ul lazhadeg veur e Bro-Edom.
7 Ar bualed a gouezh gant al leueoù lart,
An ejened yaouank gant an tirvi :
Mezvet eo o douar gant ar gwad,
Hag e boultr en deus e walc'h a zruzoni.
8 Rak devezh dial an Aotroù eo hennezh,
Bloavezh an digoll evit difennour Sion.

9 He froudoù a vo troet e peg, hag he foultrenn e soufr,
He douar a zeuio da vezañ peg entanet,
10 Un tan na vo lazhet na deiz na noz
Hag a zalc'ho e vogedenn da sevel da viken.

A rumm da rumm hi a vezo digevannez,
Ha da holl viken ne dremeno gour ebet ken drezi :
11 Perc'hennet e vo gant ar pelikan hag an heureuchin,
Ar gaouen hag ar vran a ray o chomadur enni.

Astennet e vo warni kordenn-vuzul an dismantr
Ha live ar goullo.
12 Ar Satired a ray enni o annez,
Hec'h uhelidi ne vo ken anezho ;
Ne vo ken anvet a rouaned enni,
Hec'h holl briñsed a vo bet kaset da get.

13 Sevel a raio spern en he falezioù,
Drez hag askol en he c'hreñvlec'hioù :
Hi a vo ur vodenn evit an aourgon
Hag ul liorzh-veur evit ar struskañvaled.
14 Enni en em gavo ar c'hizhier gouez gant ar bleizbroc'hed,
Hag ar Satired en em c'halvo an eil egile ;
Eno ivez e teuio da chom Diaoulez an noz
Da gemer he diskuizh enni.
15 Eno e raio an naer-speg he neizh hag e tozvo,
Goriñ a raio ha lakaat he vioù da zinodiñ.
Eno en em vodo ar bultured
O 'n em c'hervel an eil egile.

16 Klaskit pizh e Levr an Aotroù ha lennit :
N'eus hini a vankfe,
Hini ebet na ve e barez gantañ ;
Rak e c'henoù en deus gourc'hemennet,
Hag e spered en deus o c'henstrollet.
17 Eñ eo en deus merket dezho o flanedenn,
E zorn en deus lodennet ar vro dezho gant ar gordenn ;
Da viken e perc'hennint anezhi,
A rumm da rumm e vezint o chom enni.

Dieubidigezh hag eurvad Israël

35. 1 Ra vo laouen ar gouelec'h hag an douar sec'h,
Ra vo lirzhin an dezerzh ha ra vleunio,
Evel ar roz-kamm 2 ra vleunio, ra vleunio,
Ra drido gant youc'hadennoù a levenez.
Roet e vo dezhañ kaerder al Liban,
Kened ar C'harmel ha braventez Saron :
Gwelout a raint gloar an Aotroù,
Splannder hon Doue !

3 Kreñvait an daouarnioù dinerzhet,
Startait an daoulinoù o vrallañ ;
4 Lavarit d'ar re flaket o c'halonoù :
Adnerzhit ho kalon, n'ho pet ket aon ken !
Setu ho Toue ! Emañ o tont gant ar veñjañs,
Emañ o tont gant ar gopr,
Dont a ra e-unan evit ho salviñ.

5 Neuze e vo digoret daoulagad an dalled,
Ha distouvet diwskouarn ar vouzareien ;
6 Ar c'hamm a lammo evel ur c'harv,
Ha teod an den mut a youc'ho a levenez.
Rak dourioù a strinko er gouelec'h
Ha froudoù er stepenn ;
7 Troet e vo en ul lenn an douar kras
Hag ar vro disec'het e mammennoù-dour ;
Al lec'h ma kave an aourgon o repu ennañ
A vo un dachenn a gorz hag a vroen.

8 Eno neuze e vo un hent, ur wenodenn,
A vo graet dioutañ an hent sakr
Na dremeno drezañ nep den dic'hlan ;
Hennezh a vo evit e bobl da vont gantañ,
9 Eno ne vo leon ebet, hini ebet ne vo kavet eno,
Loen gouez ebet ne lakay e dreid ennañ.

Met ennañ e valeo ar re zasprenet ;
10 Drezañ e tistroio ar re dieubet gant an Aotroù.
Antren a raint e Sion gant youc'hadennoù a levenez,
Ur joa beurbadus a vo evel kurunenn o fenn ;
Trid ha trivli a gerzho ganto,
Tec'het kuit ar boan hag ar c'hlemmvan.

Aloubadeg Senac'herib

36. 1 Ar pevarzekvet bloavezh eus ar roue Ec'hiskia, e savas Senac'herib, roue Asour, a-enep da holl gêrioù-kreñv Youda, hag o c'hemer a reas. 2 Neuze roue Asour a gasas ar Ravshake

36 : Ar pennadoù **36-39,** amañ war-lerc'h, a gaver peurheñvel pe dost en Eil levr ar Rouaned, **18-20.** Degaset int bet amañ evit diskleriañ peseurt roll a oa bet hini Izaia en degouezhioù diaes-se evit rouantelezh Youda.

(ar Boutailher bras) eus Lac'hiz da Jeruzalem gant un arme vras, davet Ec'hiskia. Hag ar Ravshake a chomas a-sav e-tal kanol al Lenn uhelañ, war hent Park ar C'hommer. 3 Hag Eliakim, mab Ec'hilkiav, gouarnour ar palez, a savas d'e gaout gant Sebna, ar sekretour, ha Yoac'h, mab Asaf, an diellour.

4 Hag ar Ravshake da lavarout dezho : « Setu amañ komzoù ar Roue bras, roue Asour : Petra eo ar fiziañs-se en em harpez warni ? 5 Ha soñjal a rez e talv komzoù goullo kement ha kuzul ha nerzh evit ober brezel ? Bremañ, e piw ac'h eus laket da fiziañs evit sevel em enep ? 6 Setu m'en em fiziez en Ejipt, e skoazell ar gorzenn dorret-se, hag a dreuz hag a doull dorn an hini en em harp warni ; evel-se eo Faraon, roue an Ejipt, evit kement hini en em fiz ennañ. 7 Marteze e lavari din : Yahve, hon Doue, eo an hini a fiziomp ennañ : met hag-eñ n'eo ket hennezh en deus Ec'hiskia diskaret an uhellec'hioù hag an aoterioù anezhañ, en ur lavarout da Youda ha da Jeruzalem : Stouiñ a refot dirak an aoter-mañ ? 8 Ac'hanta, gra ar marc'had-mañ gant va mestr, roue Asour, me a ro dit daou vil a gezeg mar kavez tud a-walc'h da sevel warno. 9 Ha penaos e c'hellfes argas unan eus servijerien disterañ va Aotroù ? Met fiziañs ac'h eus en Ejipt evit kaout diganti kirri ar marc'heien. 10 Daoust ha pignet on a-enep d'ar vro-mañ evit he distrujañ hep ma vefe bolontez Yahve ? Yahve eo an hini en deus lavaret din : Sav a-enep d'ar vro-mañ ha distruj anezhi ! »

11 Neuze e lavaras Eliakim, Sebna ha Yoac'h d'ar Ravshake : « Dre druez, komz ouzh da servijerien en arameeg, rak kompren a reomp ar yezh-se. Na gomz ket ouzhimp en youdaeg, gant aon na glevfe ar bobl a zo war ar mogerioù ».

12 Met ar Ravshake a respontas : « Daoust hag eo te ha da vestr on bet kaset daveto gant va mestr evit lavarout ar c'homzoù-se dezho ? Daoust ha n'eo ket davet an dud-se azezet war ar mogerioù, ranket dezho evel deoc'h-c'hwi debriñ o c'haoc'h hag evañ o staot ? » 13 Neuze en em zalc'has a-sav hag e krias gant ur vouezh kreñv e yezh ar Yuzevien : « Selaouit komzoù ar brenin meur, roue Asour ! 14 Evel-henn e komz ar roue : Arabat da Ec'hiskia ho touellañ, rak n'hello ket ho savetaat. 15 Hag arabat da Ec'hiskia ho lakaat da fiziout en Yahve, en ur lavarout : Yahve hon dieubo hep mar ebet, ar gêr-mañ ne vo ket laket etre daouarn roue Asour. 16 Na selaouit ket ouzh Ec'hiskia, rak setu amañ ar pezh a lavar roue Asour : Grit ar peoc'h ganin, en em roit din, ha pep hini ac'hanoc'h a zebro eus frouezh e winienn hag eus frouezh e

fiezenn, hag a evo dour eus e buñs, 17 ken na zeuin evit ho kas d'ur vro heñvel ouzh hoc'h hini, ur vro a win hag a ed, ur vro a vara hag a winiegi. 18 Arabat da Ec'hiskia ho touellañ 'n ur lavarout : Yahve hon dieubo ! Daoust hag unan bennak eus doueoù ar pobloù en deus diwallet e vro diouzh daouarn roue Asour ? 19 Pelec'h emañ doueoù Hamaz hag Arfad ? Pelec'h doueoù Sefarvaim ? Pelec'h doueoù Samaria ? Hag-eñ o deus tennet Samaria a-dre va daouarn ? 20 E-touez holl doueoù ar broioù-se, pere o deus diwallet o bro diouzh va daouarn evit ma c'hellfe Yahve dieubiñ Jeruzalem ? »

21 Hogen int-i a davas ha ne respontjont ger ebet dezhañ, rak ar roue en devoa gourc'hemennet an dra-se dezho : « Na respontit ket ! » 22 Neuze e teuas Eliakim, mab Ec'hilkiav, gouarnour ar palez, gant Sebna, ar sekretour, ha Yoac'h, mab Asaf, an diellour, da gaout Ec'hiskia, roget o dilhad, hag e tisklerjont dezhañ komzoù ar Ravshake.

Strafuilh hag anken Ec'hiskia

37. 1 Goude d'ar roue Ec'hiskia klevout kement-se e rogas e zilhad, en em c'holoas gant ur sac'h hag ez eas da Dempl an Aotroù. 2 Kas a reas Eliakim, merour ar palez, ha Sebna, ar sekretour, hag henaourien ar veleien goloet a sec'hier, da gaout Izaia, mab Amos, ar profed. 3 Hag e lavarjont dezhañ : « Sed amañ komz Ec'hiskia : An deiz-mañ a zo un deiz a enkrez, a gastiz hag a zismegañs ! Rak ar vugale a zo deuet betek ar poent da vezañ ganet, met n'eus ken a nerzh d'o genel. 4 Marteze an Aotroù, da Zoue, a glevo lavaroù ar Ravshake, a zo bet kaset amañ gant e vestr, roue Asour, da gunujenniñ an Doue bev ; marteze an Aotroù, da Zoue, a gastizo anezhañ evit ar c'homzoù en deus klevet. Gra eta ur bedenn evit ar restad o chom c'hoazh ! »

5 Dont a reas eta servijerien Ec'hiskia da gaout Izaia. 6 Hag Izaia da lavarout dezho : « Sed ar pezh a lavarfot d'ho mestr : Evel-henn e komz an Aotroù : Na spontez ket dirak ar c'homzoù ac'h eus klevet hag o deus va dismegañset ganto mevelien roue Asour. 7 Setu ma lakan ennañ ur spered a seurt ma tistroio d'e vro diwar an nevezinti a glevo, hag e lakaat a rin da gouezhañ en e vro dre ar c'hleze ».

8 Distreiñ a reas ar Ravshake hag e kavas Roue Asour oc'h argadiñ Liban, rak klevet en devoa e oa aet e vestr kuit eus Lac'his. 9 Rak roue Asour en devoa resevet ar c'heloù-mañ

diwar-benn Tiraka, roue Koush : « Aet eo war-raok evit brezeliañ a-enep dit ! » Ha goude klevout kement-se e kasas Senac'herib kannaded da Ec'hiskia, da lavarout dezhañ : 10 « Evel-henn e lavarfot da Ec'hiskia, roue Youda : Na vezez ket touellet gant da Zoue en em fiziez ennañ en ur lavarout : Ne vo ket droukroet Jeruzalem etre daouarn roue Asour. 11 Setu m'ac'h eus klevet petra o deus graet rouaned Asour d'an holl vroioù en ur ouestlañ anezho d'an distruj ? Ha te a vefe dieubet ? 12 Daoust ha dieubet eo bet gant o doueoù ar broadoù-se bet distrujet gant va gourdadoù, Gozan, Haran, Resef, Bugale Eden a oa en Telasar ? 13 Pelec'h emañ roue Hamaz, Roue Arfad, roue Sefarvaim, Ana hag Iouwa ? »

14 Ec'hiskia, goude kemer al lizher eus dorn ar gannaded, ha lenn anezhañ, a bignas da Dempl an Aotroù, hag eno e ledas al lizher dirak an Aotroù. 15 Hag e reas Ec'hiskia ur bedenn d'an Aotroù en ur lavarout : « 16 Aotroù an Armeoù, Doue Israël, Te azezet war ar Geroubined, Te hepken a zo Doue holl rouantelezhioù an douar, Te oberour an neñv hag an douar ! 17 Aotroù, stou da skouarn ha selaou ! Aotroù, digor da zaoulagad ha sell ! Selaou an holl gomzoù en deus kaset Senac'herib evit dismegañsiñ an Doue bev. 18 Gwir eo, Aotroù, o deus rouaned Asour distrujet an holl vroadoù ha gwastet o douaroù, 19 ha skoet en tan o doueoù ; hogen ne oant ket doueed, met labour daouarn an dud, koad ha maen, hag o distrujet o deus. 20 Bremañ avat, Aotroù hon Doue, salv ac'hanomp diouzh e zorn, mac'h anavezo holl rouantelezhioù an douar ez eo Te, Aotroù, a zo Doue hep-mui-ken ! »

Diougan Izaia a-berzh Yahve

21 Neuze Izaia, mab Amos, a gasas da lavarout da Ec'hiskia : Evel-henn e lavar an Aotroù, Doue Israël : Graet ac'h eus din ur bedenn diwar-benn Senac'herib, roue Asour. 22 Sed amañ ar gomz en deus diskleriet an Aotroù a-enep dezhañ :

Da zismegañsiñ, da c'hodisal a ra
Ar werc'hez, merc'h Sion ;
Hejañ a ra he fenn war da lerc'h,
Merc'h Jeruzalem.

23 Piw ac'h eus kunujennet ha dismegañset ?
Enep piw ac'h eus savet da vouezh

Ha douget d'an nec'h da zaoulagad ?
Enep Doue santel Israël.

24 Dre da vevelien ac'h eus kunujennet an Aotroù,
Ha lavaret : Gant niver bras va c'hirri
Em eus pignet war lein ar menezioù
War gribenn al Liban ;

Troc'het em eus e sedrez uhelañ
E siprez ar c'haerañ,
Tapet em eus betek e gern diwezhañ,
Betek e goadoù bras heñvel ouzh liorzhoù.

25 Toullet em eus puñsoù
Ha dour estren am eus bet da evañ,
Ha disec'het em eus gant seulioù va zreid
Holl stêrioù an Ejipt.

26 N'ac'h eus ket desket-te eo a bell 'zo
Em eus aozet kement-se ;
A-dal an amzer gent em eus kempennet se,
Pezh a gasan bremañ da benn.

Dit-te e oa d'ober bernioù atredoù
Eus ar c'hêrioù-kreñv ;
27 Rak o zud, dinerzhet o dorn,
A zo bet spouronet-bras ha strafuilhet ;

Heñvel ouzh leton ar maezioù
Hag ar c'hlasvez tener,
Evel geot an toennoù pe an ed merglet
A zisec'h a-raok dareviñ.

28 Pegoulz ec'h azezez hag e savez,
Ec'h ez er-maez hag e teuez en-dro,
En anavezout a ran
Kenkoulz ha da fulor a-enep din.

29 Dre maz out bet konnaret em enep,
Dre m'eo savet da zivergontiz betek em diwskouarn,
E lakin va gwalenn ez fronell
Ha va gweskenn ez muzelloù.

Ha da lakaat a rin da zistreiñ gant an hent
Ez out degouezhet gantañ.

30 Evidout-te avat e vo kement-mañ da sin : Evit ar bloaz
e vo debret ar pezh a sav anezhañ e-unan, hag en eilvet
bloavezh ar pezh a zeuio hep bezañ hadet ; met en trede
bloavezh e hadfot, e vedfot, e plantfot gwini hag e tebrfot
eus o frouezh. 31 Hag ar pezh a vo bet salvet eus ti Youda,
ar pezh a vano, a vounto gwrizioù dre zindan hag a roio
frouezh a-us ; 32 rak eus Jeruzalem e teuio ur restad er-maez,
hag eus Menez Sion tud en em dennet. Setu petra a raio gwarizi
Aotroù an Armeoù.

33 Dre-se eo evel-henn e komz an Aotroù diwar-benn roue
Asour :

N'antreo ket er gêr-mañ,
Ne vanno bir ebet enni,
Ne ziskouezo ket dezhi e skouedoù,
Ne savo ket outi fardelloù.

34 An hent m'eo deut gantañ e tistroio drezañ,
Hogen n'antreo ket e-barzh ar gêr-mañ, diougan Yahve !
35 Diwall a rin ar gêr-mañ evit he salviñ
En abeg din-me hag en abeg da Zavid, va servijer !

36 Mont a reas Ael an Aotroù hag e skoas e kamp an Asiriz,
kant pemp mil ha pevar-ugent a dud ; ha diouzh ar beure
pa savas an dud, setu ma oant holl kelanoù, tud varv ! 37 Ha
Senac'herib, roue Asour, a ziskampas neuze hag a yeas war-
raok, evit distreiñ ha mont da chom e Niniveh.
38 Hag evel ma oa stouet ouzh an douar e ti Nisrok, e zoue,
e skoas outañ gant o c'hleze Adramelek ha Sareser, e vibien,
hag e tec'hjont kuit da zouar Ararat. Hag e vab Asarhaddon
a renas en e lec'h.

Kleñved ha pare Ec'hiskia

38. 1 En amzer-se e voe Ec'hiskia klañv da vervel. Hag Izaia,
ar profed, mab Amos, a zeuas d'e gaout hag a lavaras
dezhañ : « Evel-henn e lavar an Aotroù : Laka urzh ez ti, rak
mont a rez da vervel ha ne vevi ken ». 2 Neuze e troas
Ec'hiskia e zremm ouzh ar voger hag e pedas an Aotroù 3 hag

e lavaras : « A Aotroù, az pez soñj, me az ped, em eus baleet dirazout gant fealded, a galon reizh, hag em eus graet ar pezh a zo mat d'az taoulagad ». Hag e skuilhas Ec'hiskia daeroù a-builh.

4 Neuze en em zisklerias da Izaia komz an Aotroù hag a lavare : « 5 Kae ha lavar da Ec'hiskia : Evel-henn e lavar an Aotroù, Doue David, da dad : Klevet em eus da bedenn, gwelet em eus da zaeroù. Setu ! Pemzek bloavezh ouzhpenn a lakan war da zeizioù. 6 Da zieubiñ a rin-te diouzh dorn roue Asour, hag ar gêr-mañ ivez, he difenn a rin ». 22 Hag Ec'hiskia da lavarout : « Petore arouez am bo da c'houzout hag-eñ e pignin en-dro da Dempl an Aotroù ? » — « Kement-mañ a vo evidout a-berzh an Aotroù ar sin ma seveno an Aotroù ar gomz en deus lavaret : 8 Setu maz an da lakaat da zistreiñ war e giz, eus dek derez, war zerezioù Ac'haz, ar skeud astennet dija warno dre berzh an heol ». Hag an heol a gilas eus dek derez diwar an derezioù en devoa dija diskennet.

21 Ha neuze e lavaras Izaia : « Ra vo kemeret un toullad fiez d'ober ur palastr ganto, da vezañ laket war ar gouli, hag e pareo ar Roue ».

Kantik Ec'hiskia

9 Skrid Ec'hiskia, roue Youda, pa glañvaas ha pa wellaas eus e gleñved :

10 Lavaret em eus : Sed e-kreiz va deizioù
E rankan monet kuit,
War-zu perzhier bro ar maro,
Lamet diganin peurrest va bloavezhioù.

11 Lavaret em eus : Ne welin mui an Aotroù
War zouar ar re vev,
Ne welin mui den ebet ken
Eus annezerien an douar.

12 Dispennet eo va zi-annez ha tennet diouzhin
Evel teltenn ur mesaer ;
Evel ur gwiader e rollit va buhez
Evit va zroc'hañ diouzh ar stern.

Va bourreviañ a rit ha deiz ha noz,
13 Betek ar mintin e c'harman ;
Evel pa ve ul leon o terriñ din va holl eskern ;
Va bourreviañ a rit ha deiz ha noz.

14 Evel ur wennili e pipian,
Evel ur goulm e hirvoudan.
Skuizh eo va daoulagad dre forzh sellout ouzh krec'h,
A Aotroù, poan a ziwaskan, va skoazellit !

15 Met petra lavarin ? Eus petra e komzin
Pa'z eo eñ en deus graet kement-se ?
Ho kanmeuliñ a rin 'hed va holl vloavezhioù,
Bet trec'het ganin enkrez va ene.

16 Ar re a warezit, Aotroù, a chom en buhez,
En o zouez e kasin da benn va deizioù !
Va yac'haat a refot d'am mirout en buhez.
17 Setu kemmet e peoc'h va gwall-anken !

C'hwi hoc'h eus diwallet va ene
Diouzh poull-bez ar maro,
Taolet hoc'h eus a-drek d'ho kein
Va holl bec'hedoù !

18 Daoust hag an Hades a lidfe ac'hanoc'h,
Daoust hag an Ankoù ho meulfe ?
Ar re a ziskenn e poull ar bez
N'esperont ken en ho fealded.

19 An hini bev, an hini bev, eo an hini ho meul
Evel ma ran-me hizio ;
An tad a roio da anavout
Ho fealded, d'e vugale.

20 A Aotroù, teurvezit va salviñ,
Hag e lakimp hon telennoù da genseniñ,
A-hed holl deizioù hor buhez,
E Templ an Aotroù.

15-16 : Testenn arvarus-kenañ.

Kannadiezh Merodac'h-Baladan

39. 1 En amzer-se, Merodac'h-Baladan, mab Baladan, roue Babel, a gasas ul lizher hag ur prof da Ec'hiskia, dre m'en devoa klevet e oa bet klañv hag e oa deuet da yac'haat. 2 Laouen e voe Ec'hiskia gant donedigezh ar gannaded, hag e tiskouezas dezho e deñzordi, an arc'hant, an aour, al louzoù c'hwez-vat, an eoul a dalvoudegezh, e armdi a-bezh, ha kement a oa en e ziez-dastum ; ne voe netra en e di pe en e holl zomani a gement na voe ket diskouezet dezho gant Ec'hiskia.

3 Met setu Izaia, ar profed, o tont da gaout ar roue Ec'hiskia da c'houlenn outañ : « Petra o deus lavaret an dud-se ? Eus a belec'h ez int deuet d'az kaout ? » Hag Ec'hiskia da respont : « Eus ur vro bell, eus Babel ez int deuet d'am c'haout ». — « 4 Ha petra o deus gwelet ez ti ? » a c'houlennas Izaia neuze. Hag Ec'hiskia da respont : « Gwelet o deus kement tra a zo em zi ; n'eus netra em zeñzorioù a gement n'em eus ket diskouezet dezho ». 5 Neuze e lavaras Izaia da Ec'hiskia : « Selaou komz Aotroù an Armeoù : 6 Setu, dont a raio deizioù ma vo kaset da Vabel kement a zo ez ti ha kement a zo bet dastumet betek-henn gant da dadoù ; ne vano netra diouto, eme an Aotroù. 7 Hag e-touez ar vibien bet ganet ac'hanout ha bet krouet ganit e vo kemeret da vezañ kambrelaned spazhet e palez Roue Babel ».

8 Neuze Ec'hiskia a lavaras da Izaia : « Mat eo ar gomz-se ac'h eus lavaret a-berzh an Aotroù ». Rak soñjal a rae ennañ e-unan : « E-pad va buhez e vo peoc'h ha surentez ! ».

II

Eil Iodenn Levr Izaia

Kemenn an dieubidigezh

40. 1 Roit frealz, roit frealz d'am fobl,
Eme ho Toue.
2 Komzit ouzh kalon Jeruzalem
Ha youc'hit dezhi
Ez eo echu he sklavelezh,
Ez eo dic'haouet he fec'hed,
Hag he deus bet digant dorn an Aotroù
Daou gemend-all evit he mankoù.

3 Ur vouezh a gri : Kempennit er gouelec'h
Un hent evit an Aotroù.
Plaenait er stepenn
Un chaoser evit hon Doue.
4 Pep traonienn da vezo uhelaet,
Pep menez ha torgenn da vezo izelaet,
An tarrozioù da vezo plaenennoù,
Hag ar rec'hier serzh kompezennoù :
5 Neuze en em ziskulio gloar an Aotroù,
Hag an holl grouadurioù he gwelo gwitibunan,
Rak genoù an Aotroù en deus komzet.

6 Ur vouezh o lavarout : Youc'h !
Ha respontet em eus : Petra youc'hin ?

40-55 : Ar pennadoù-mañ evel ar pennadoù **60-62** eus an trede lodenn a c'hellfe bezañ anvet Levr frealzidigezh Israël. Disheñvel a stumm hag a venozioù diouzh lodenn gentañ Izaia, ez eus da welout enno oberenn ur profed pe meur a brofed eus amzer an Harlu.

40, 1 : Ar varzhoneg kentañ-mañ a zo evel un diverrañ eus al lodenn-mañ en he fezh : kemennadur a frealz en abeg d'an dieubidigezh da vezañ tost.

— Pep krouadur a zo evel geot,
O holl gened evel bleuñv ar maezioù.
7 Ar geot a zisec'h hag e weñv ar bleunioù
Pa c'hwezh warno avel an Aotroù.
Ya sur, evel geot eo an dud.
8 Ar geot a zisec'h hag e weñv ar bleunioù,
Met lavar an Aotroù a chom da virviken.

9 Pign war ur menez uhel,
Te, kannad laouen evit Sion,
Laka da vouezh da sevel gant nerzh,
Te, kannad laouen evit Jeruzalem.
Lak anezhi da sevel hep aon ;
Lavar da gêrioù Youda : Setu ho Toue !

10 Setu an Aotroù Yahve o tont gant nerzh
Da vestroniañ pep tra gant e vrec'h.
Setu m'emañ gantañ frouezh e drec'h,
Dont a ra gantañ gopr e c'honid.
11 'Vel ur pastor e reno e dropell,
E tastumo an oaned gant e zivrec'h,
E tougo anezho war e galon,
Hag e soursio ouzh ar mammoù-dañvadezed.

Meurded an Doue n'eus nemetañ

12 Piw en deus muzuliet dour ar mor e boz e zorn
Pe mentet an neñvoù gant ur rahouenn ?
Piw en deus jaojet en ur boezell an douar,
Sammedet gant ur c'hrog-pouezer ar menezioù
Hag an torgennoù gant ur valañs ?

13 Piw en deus mentet spered an Aotroù ?
Piw a zo bet e guzulier evit e gelenn ?
14 Digant piw en deus goulet ali evit kompren,
Ma vo desket dezhañ ar skiant
Hag anavezet gantañ hent ar boellegezh ?

15 Setu m'emañ ar pobloù dirak e zaoulagad
Evel un dakenn dour war vord ur c'helorn !
Talvezout a reont kement hag ur c'hrouanenn en ur valañs ;
Ya, evel uloc'h e pouez an inizi.

16 N'eus ket a-walc'h eus al Liban evit un tantad ;
N'eus ket a-walc'h eus e loened evit un olokost.
17 An holl vroadoù a zo dirazañ e-giz un netra ;
O c'hontañ a ra evit mann, evit traou goullo.

18 Ouzh piw eta hañvalout Doue ?
Petore skeudenn reiñ anezhañ ?

19 Ar micherour a deuz un idolenn,
An orfebour he golo gant aour
Hag a ra dezhi chadennoù arc'hant.
20 An hini a zo re baour evit kinnig kement-se
A zibab ur prenn divreinus
Hag a glask ur micherour akuit
D'ober un idolenn bostek.

21 Daoust ha n'ouzoc'h ket ? Ha n'hoc'h eus ket klevet ?
Hag-eñ n'eo ket bet kemennet deoc'h adalek an deroù ?
Hag-eñ n'anavezit ket penaos eo bet diazezet an douar ?
22 Hennezh eo an hini azezet a-us da volz an tir,
Ma seblant ac'hano annezerien ar bed bezañ lamperezed.

Eñ en deus astennet an neñvoù evel ur pallenn,
O ledet en deus evel un deltenn annezus.
23 Eñ eo a gas ar briñsed da netra,
A lak da vont da get renerien an douar.
24 A vec'h maz int plantet, a vec'h hadet,
A vec'h gwriziennet o c'hef en douar,
Ma c'hwezh warno gant e alan e tisec'hont,
Hag ar gorventenn o c'has ganti evel plouz.

25 Ouzh piw eta va hañvalout ?
Ha piw 'ta a vefe par din-me, eme ar Sant ?
26 Savit ho taoulagad ouzh krec'h ha sellit :
Piw en deus krouet an holl stered-se ?
An Hini a lak o armead da gerzhout gant urzh vat,
Hag a c'halv pep unan anezho dre hec'h ano ;
Ha ken bras eo e nerzh, ha ken kreñv e c'halloud
Ma n'eus ket unan a vankfe.

18-20 : Gwerzennoù berroc'h etrelakaet amañ diwar-benn oberidigezh an idolennoù, soñj hag a zistro alies en eil lodenn Izaia.

Fiziañs e nerzh Doue

27 Perak e lavarez-te, Yakob,
Perak, Israël, e komzez evel-henn :
Kuzh eo va flanedenn ouzh an Aotroù,
Ha va gwir a chom diwelet gant Doue !
28 Daoust ha n'ouzout ket se ?
Daoust ha n'ac'h eus ket klevet ?
Ez eo Yahve an Doue peurbadel,
Krouer pennoù pellañ an douar,
An hini na vez kammet na skuizh na faezh,
An hini 'zo disontus e furnezh :
29 Eñ hag a ro nerzh d'an neb 'zo skuizh,
Hag a adkreñva an den divi.

30 An dud yaouank en em skuizh hag a goll o nerzh,
Ar grennarded a vrañsell war o zreid hag a gouezh,
31 Met ar re a esper en Aotroù 'adnevesa o nerzh,
Kreskiñ a ra dezho diwaskell evel d'an erered.
Redek a reont hep dont da skuizhañ,
Bale a reont hep dont da vezañ faezh.

Galvedigezh Kiros

41. 1 O Inizi, tavit evit va selaou,
Ra dostaio ar pobloù da glevout !
Ra zeuint ha neuze ra gomzint :
Deomp a-gevret evit ar varn !

2 Piw a lak da sevel eus tu ar Sav-heol
An hini emañ an Trec'h o c'hervel anezhañ war e lerc'h ?
Piw en deus profet dezhañ ar broadoù
Ha sujet dindanañ ar rouaned ?

E gleze a dro anezho e poultrenn,
Hag e wareg o laka evel plouz da zinijal.
3 Redek a ra war o lerc'h hag e tremen disgwall,
E dreid a nij a-us d'an hent.

4 Piw en deus graet se hag en kaset da benn ?
An Hini a c'halv ar remziadoù adalek an deroù,
Me, an Aotroù, a zo ar c'hentañ,
Hag a vo ivez gant ar re ziwezhañ !

5 An inizi en gwel hag o deus aon,
Krenañ a ra pennoù pell an douar !
Tostaat a reont, dont a reont ...

Diwar-benn an idolennoù

6 An eil kumpagnun a sikour egile,
Ha pep hini a lavar d'e genvreur : Az pez kalon !
7 An engraver a galoneka an orfebour,
Ar morzholier a adnerzh ar skoer war an annev,
En ur lavarout diwar-benn ar plakennadur : Mat eo !
Hag e stager neuze al labour gant tachoù
Evit na fiñvo ket ken.

Dispennidigezh enebourien Israël

8 Te avat, Israël, va servijer,
Te, Yakob, hag am eus dibabet,
Gouenn Abraham, va mignon ...

9 Te hag am eus kemeret eus pennoù pell an douar
Hag am eus galvet eus bevennoù ar bed,
Te hag am eus lavaret dit : Va servijer out-te,
Da zibabet em eus ha n'em eus ket da zistaolet !

10 N'az pez ket aon, rak me a zo ganit,
Na sellez ket nec'het, rak me eo da Zoue.
Da adnerzhañ a ran, da skoazellañ a ran,
Ha da zerc'hel gant dorn dehoù va zrec'h.

11 Setu ma vo laket mezhek ha pinous
Ar re holl a flamme o fulor ouzhit ;
Kaset e vo da netra hag ez aio da goll
An dud a stourme a-enep dit.

12 O c'hlask a ri ha n'o c'havi ket ken,
Ar re-se hag a rendaele ouzhit,
Evel pa ne vijent ket ken, evel aet da netra,
E vo ar re a vrezelie a-enep dit.

6-7 : Pennadig etrelakaet amañ, hag a zo da dostaat ha moarvat da stagañ ouzh **40**, 19-20. Ar **plakennadur**, pe ar **soudadur.**

13 Rak me, an Aotroù da Zoue,
Me eo a grog ez torn dehoù,
En ur lavarout dit : N'az pez ket aon,
Me eo a zeu d'az skoazellañ !

14 N'az pez ket aon, Yakob, prenvedenn baour,
Israël, buzhugennig !
Me eo a zeu d'az skorañ, eme an Aotroù,
Ya, da zasprener eo Doue santel Israël.

15 Setu ma rin ac'hanout ur stlejell-dornañ,
Nevez, goloet a zent lemm,
Ha bresañ a ri ar menezioù, o braeañ a ri,
Hag e laki ar c'hrec'hiennoù da vezañ plouz munut.

16 O gwentañ a ri hag an avel o c'haso ganti,
Hag ar gorventenn o stlabezo a bep tu ;
Te avat en em laouenaio en Aotroù
Hag en em veulo e Sant Israël.

An Ermaeziadeg nevez

17 An ezhommeien, ar beorien o klask dour hep kaout tra,
Krazet o zeod gant ar sec'hed,
Me, an Aotroù, me 'selaouo anezho,
Me, Doue Israël, n'o dilezin ket.

18 War ar menezioù moal e lakin stêrioù da strinkañ
Hag eien e-kreiz an traoniennoù.
Kemmañ a rin ar gouelec'h en ur stank-dour,
Hag an douar sec'h e feunteunioù.

14 : An **dasprener** eo an hini a baee un daspren evit ur sklav, un intañvez (sell. ouzh Roud 4, 2-10), un den taolet er prizon evit dleoù. Implijet e vez ar ger en Testamant kozh evit skeudenniñ Doue evel dieuber e bobl pe evel dialer an den moustret. Adkemeret e vo diwar-benn Jezuz evit diskouez ennañ dieuber speredel an den.
15 : E broioù ar Reter e veze implijet evit dornañ an ed dispaket war al leur, stlejelloù-koad paramantet gant mein pe pezhioù-houarn lemm a zrailhe ar pennoù-ed hag ar plouz. Goude-se e veze gwentet greun ha plouz, dre gemer anezho e palioù-koad, pe gant firc'hier-koad, hag o bannañ en avel : ar greun ponneroc'h a gouezhe tostoc'h, keit ha ma veze kaset pelloc'h ar pell hag ar plouz.

19 Plantañ a rin er gouelec'h gwez-sedrez,
Kasia, mirtez hag olivez.
Siprez a lakin er stepenn,
Plataned ha gwez-sapr holl a-gevret.

20 Evit ma welint ha ma ouezint,
Ma sellint ha ma komprenint holl
Ez eo dorn an Aotroù en deus graet kement-se,
Ez eo Doue santel Israël en deus en krouet.

Mestr an darvoudoù eo Yahve : tamalladenn d'an doueoù faos

21 Deuit amañ da zifenn ho kaoz, eme an Aotroù,
Displegit ho prouennoù, eme Roue Yakob :
22 Ra zeuint amañ evit diskleriañ dimp
Ar pezh a dle degouezhout !

Eus an amzer dremenet, ha petra hoc'h eus diskleriet
Evit m'hor befe taolet evezh outañ ?
Pe bremañ, roit dimp da glevout an traou da zont
Evit ma ouezimp an diwezh anezho.
23 Disklerit dimp ar pezh a dle c'hoarvezout
Evit mac'h anavimp hag-eñ oc'h doueed.

Grit da vihanañ un dra bennak
Evit m'en gwelimp holl, evit m'en arvestimp.
24 Met setu, n'oc'h netra, hag ho labour n'eo mann ebet,
Hag un euzhusted eo dibab ac'hanoc'h da lod.

Yahve avat en deus rakkemennet trec'h Kiros

25 E laket em eus da sevel eus an Norz hag emañ o tont,
Eus ar Sav-heol em eus e c'halvet dre e ano :
Ha kalemarc'hañ a ra ar briñsed evel fank,
Evel ma voustr ar poder ar pri dindan e dreid.

26 Piw en deus en diskleriet a-ziagent evit m'en goufemp,
Abaoe pell evit ma c'hellfemp bremañ lavarout : Gwir eo !

25 : « Eus ar Sav-heol em eus e c'halvet », an destenn hebreek a lavar : « Eus tu ar Sav-heol e c'halv ac'hanon dre va ano », pezh na glot ket gant ar peurrest eus an arroud.

Met n'eus hini o reiñ keloù, hini ebet o tiouganañ,
Nann, gant den ebet n'eus bet klevet eus ho komzoù.
27 Me avat, a-ziaraok em boa lavaret da Sion : Setu-i !
Me eo am boa kaset da Jeruzalem ur c'hannad a geloù mat !

28 Sellout a ran, met n'eus ket unan,
N'eus hini en o mesk a ve barrek da reiñ un ali,
Hini a vefe gouest da respont d'ur goulenn.
29 Setu ! Holl gwitibunan ned int nemet moged,
O labourioù n'eus ket anezho,
Ned eo o delwennoù nemet avel ha tra c'houllo.

Kanenn gentañ diwar-benn Servijer Yahve

42. 1 Setu va servijer, an hini a skoazellan,
Va dilennad, an hini en em blij ennañ va ene.
Va spered am eus laket da chom ennañ
Evit ma kelenno ar wirionez d'ar broadoù.

2 Ne grio ket, ne gomzo ket gant trouz,
Ne roio ket e vouezh da glevout war ar plasennoù.
3 Ne dorro ket ar gorzenn pleget,
Na ne vougo ket ar flamm o vont da vervel.

Kelenn a ray ar justis gant fealded ;
4 Ne horjello ket, ne vrallo ket
Ken n'en devo diazezet ar justis war an douar,
Rak an inizi a c'hortoz e gentelioù.

42, 1 : Amañ e krog an hini gentañ eus ar c'hanennoù diwar-benn Servijer Yahve (sell. ouzh **49**, 1-9 ; **50**, 4-9 ; **52**, 13 betek **53**, 12). Ganto eo skeudennet ur c'hannad a-berzh Doue, Roue, profed, beleg, lazhiad a zic'haou. N'heller ket stagañ kement-se ouzh pobl Israël, daoust ma vez anvet Israël, eñ ivez, servijer Yahve. Rak ar servijer amañ eo end-eeun unan hag en em ro evit silvidigezh ar bobl. Gantañ emañ Spered Doue evit e sklerijennañ hag e ren, ha ne glot kement-se nemet gant skeudenn ar Mesiaz. Sell. ouzh Izaia **11**, 2 ; Yoel **3**, 1-5 ; Ober. **2**, 16-21. Er ganenn-mañ emañ Yahve o tiskouez hag o sakriñ e servijer : keñveriañ gant badeziant Jezuz en avieloù, Mazh. **3**, 17 ; Mk. **1**, 11 ; Lk. **3**, 22, hag ivez Mzh **12**, 17.

5 Evel-henn e komz Doue, an Aotroù,
An hini en deus krouet an neñvoù hag astennet anezho,
En deus diazezet an douar gant e holl blantadur,
A ro alan d'ar bobl a dud a vev warnañ
Ha c'hwezh ar vuhez d'ar re a gerzh war e c'horre.

6 Me, an Aotroù, am eus da c'halvet evit trec'h ar reizhder,
Kroget em eus ez torn ha stummet ac'hanout,
Da verket em eus evit ma vi va emglev gant ar bobl,
Ur sklerijenn evit ar broadoù,
7 Evit digeriñ daoulagad an dalled,
Evit tennañ eus o frizon ar sklavourien,
Hag eus an toull-bac'h ar re 'zo o chom en teñvalderioù.

8 Me eo Yahve, hennezh eo va ano,
Ha ne lezin ket va c'hlod gant unan all
Na va enor gant an idolennoù.
9 Setu ! An diouganoù kentañ 'zo deuet da wir,
Ha bremañ e tisklerian traou nevez,
Hag a-raok dezho dont d'en em ziskouez,
E roan anezho deoc'h da glevout.

Kanenn a drec'h diwar-benn dieubidigezh Israël

10 Kanit d'an Aotroù ur ganenn nevez,
Eus penn pellañ an douar lidit e veuleudi !
Ra youc'ho ar mor bras gant e holl bobladur,
An inizi hag o holl annezerien.

11 Ar gouelec'h gant e gêrioù da savo e vouezh,
Hag ar c'hêriadennoù m'emañ Kedar o chom enno !
Ra youc'ho a levenez annezerien ar Roc'h,
Ra yudint war lein o menezioù !
12 Dezho da rentañ enor d'an Aotroù
Ha da embann e veuleudi e-barzh an inizi !

13 An Aotroù a gerzh war raok evel ur gouron,
Evel ur brezelour ec'h atiz tan e galon ;

6 : **Stummet ac'hanout,** ar verb implijet amañ eo an hevelep hini hag a gaver evit krouidigezh korf Adam e Gen. 2, 7. Menoz ar sklerijenn diwar-benn ar Mesiaz en em gav dija en Izaia 8, 23, 9, 1. Sell. ouzh Lk. 1, 78, 2, 32 ; Yann 1, 4 hag all.

Teurel a ra ur yudadenn, ur youc'hadenn skiltrus,
Daeañ a ra gant nerzh e holl enebourien.

14 E-pad pell on chomet dilavar,
Tevel a raen, derc'hel a raen warnon.
Met evel ur vaouez en he gwilioud e c'harman,
Mougañ a ran gant ar berr maz eo va alan.

15 Mont a ran da freuzañ menezioù ha torgennoù
Ha da zisec'hañ o glasvez,
Da dreiñ o stêrioù e douar kras
Ha da zizourañ ar stankoù.

16 Lakaat a rin an dalled da vale dre un hent dianav dezho,
O bleniañ a rin dre wenodennoù n'anavezont ket ;
Treiñ a rin dirazo an teñvalderioù e sklerijenn,
Hag al lec'hioù torosennek e douar plaen.

Sed aze ar peẑh a sevenin
Ha ne vankin ket d'en ober.
17 Kilañ a raio hag e vezo goloet a vezh
Ar re a lak o fiziañs en idolennoù,
Ar re a lavar d'an idolennoù-teuz :
Hon doueoù ez oc'h-c'hwi !

Dallidigezh Israël

18 Bouzareien, selaouit !
Ha c'hwi, dalled, sellit ha gwelit !
19 Piw 'zo dall nemet va servijer,
Piw 'zo bouzar evel ar c'hannad a gasan ?
20 Gwelet hoc'h eus kalz a dra, met hep teurel evezh,
Digoret hoc'h eus ho tiwskouarn, met hep klevout netra !

21 Fellout a rae d'an Aotroù, en askont d'e reizhder,
Reiñ d'e Lezenn enor bras hag uhel.
22 Ha setu ur bobl preizhataet, dibourc'het :
Emaint holl chadennet e mougevioù
Ha prizoniet e toulloù-bac'h.

Laket int bet en arigrap hep ma ve den d'o dieubiñ,
Dibourc'het int bet hep ma ve den o lavarout : Daskor en-dro !

23 Piw ac'hanoc'h a roio e skouarn da glevout se,
Piw a daolo pled hag a selaouo pelloc'h ?

24 Piw en deus droukroet Yakob d'ar preizhataer,
Hag Israël d'ar skraperien ?
Hag-eñ n'eo ket an Aotroù hon eus pec'het en e enep,
Pa ne felle ket dimp heuliañ e hentoù
Na selaou e lezennoù ?

25 Skuilhet en deus neuze war Israël tan e gonnar
Ha fulorioù ar brezel ;
E c'hronnet en deus gant tan-flamm hep na zeufe da gompren,
E bulluc'het en deus hep na zeufe da gaout youl-vat.

Distro Israël eus an harlu

43. 1 Bremañ avat eo evel-henn e komz an Aotroù,
An hini en deus da grouet, o Yakob,
En deus da furmet, o Israël !
N'az pez ket aon, rak da zasprenet em eus,
Da c'halvet em eus dre da ano, te 'zo din-me.

2 Pa dreuzi an doureier e vin ganit,
Pa dreizhi ar stêrioù ne vi ket beuzet enno ;
Pa dremeni dre an tan ne vi ket losket,
Hag ar flamm n'az kuzumo ket.

3 Rak me eo an Aotroù, da Zoue,
Doue santel Israël, da Salver.
Reiñ a ran an Ejipt evit priz da zaspren,
Koush ha Seba e kemm evidout-te.

4 Dre maz out prizius dirak va daoulagad,
Dre maz out talvoudus ha dre m'az karan-te,
E roan tud en eskemm evidout
Ha pobloù evit gwerzh-daspren da vuhez.

5 .N'az pez ket aon, rak ganit emaon-me,
Eus bro ar Sav-heol e tegasin da ouenn en-dro,
Hag eus ar C'huzh-heol ec'h advodin ac'hanoc'h.
6 D'an hanter-noz e lavarin : Ro anezho !
Ha d'ar c'hreisteiz : N'o dalc'hez ket ken !

Addegas va mibien eus ar broioù pell-hont,
Ha va merc'hed eus termenoù an douar,
7 Kement hini a zo anvet dre va ano,
Ar re am eus krouet evit va gloar,
Ar re am eus furmet, ar re am eus graet.

Dieubidigezh Israël a vo un testeni d'ar bed

8 Lak ar bobl da zont dall en desped d'he daoulagad,
Ar vouzareien da vezañ bouzar en desped d'o diskouarn ?
9 Ra 'n em vodo war un dro an holl vroadoù,
Ra 'n em zastumo a-gevret an holl bobloù.

Piw en o zouez en deus diouganet se,
Piw en deus rakkemennet an darvoudoù a-wechall ?
Ra zegasint o zestoù, ra zifennint o c'haoz,
Ma vint klevet ha ma c'hello an dud lavarout : Gwir eo !

10 C'hwi eo va zestoù, eme an Aotroù !
C'hwi va servijerien bet dibabet ganin,
Ma vin anavezet, ma vo kredet ennon,
Ma vo komprenet eo Me an hini 'zo.

Em raog n'eus bet furmet Doue all ebet,
Ha war va lerc'h ne vo hini.
11 Me eo, ha me hepken, a zo an Aotroù,
Ha n'eus salver ebet estregedon.

12 Rak Me eo an hini en deus degemennet, salvet hag embannet,
Ha n'eo ket un Doue estren en ho mesk.
Ha c'hwi eo ar re 'zo va zestoù, eme an Aotroù !
Me eo a zo Doue, 13 an hini 'zo a holl viskoazh.
Rak n'eus den a c'hellfe tennañ eus dalc'h va dorn,
Ha pa fell din ober, piw 'c'hellfe dizober ?

Diougan war zistruj Babel

14 Evel-henn e komz an Aotroù,
Ho tasprener, Doue santel Israël :
Dre garantez ouzhoc'h e kasan tud a-enep Babel,
Hag e lakin da gouezhañ morailhoù an toulloù-bac'h,
Hag e yudo Kaldeiz gant gouelvanoù bras.

15 Me eo an Aotroù, ho Toue santel,
Krouer Israël, ho roue !

Burzhudoù an Ermaeziadeg nevez

16 Evel-henn e komz an Aotroù,
An hini a zigoras un hent a-dreuz ar mor
Hag ur wenodenn dre greiz an dourioù bras,
17 An hini a lakas da sevel kirri ha mirc'hed,
Un armead a vrezelourien galonek,
Evit o lakaat da gouezhañ ha da chom hep adsevel,
Da vezañ mouget, kuzumet evel ur boulc'henn.

18 Chomit hep derc'hel ken soñj eus an darvoudoù tremenet,
Hep teurel pled ouzh an traou a-wechall.
19 Rak setu maz an d'ober nevezinti ;
Emañ dija o tiwan ! Hag-eñ n'en merzit ket ?

Mont a ran da zigeriñ un hent er gouelec'h,
Ur wenodenn en douar digenvez.
20 Loened ar stepenn am meulo,
An aourgon hag ar struskañvaled ;

Dre ma lakin dourioù da strinkañ er gouelec'h,
Evit terriñ sec'hed va fobl, va dilennad,
21 Ar bobl am eus furmet evidon-me,
Hag a zezrevello va meuleudi.

Dizanaoudegezh kozh Israël

22 N'eo ket dre ma'z pije va galvet, o Yakob !
N'eo ket e vijes en em skuizhet evidon, o Israël !
23 N'ac'h eus ket kinniget din da zeñved en olokost,
N'ac'h eus ket va enoret gant da sakrifisoù.
N'em eus ket da vec'hiet gant profadoù da ginnig din,
N'em eus ket da skuizhet gant ezañs da zêviñ.
24 N'ac'h eus ket prenet ker evidon korzennoù frondus,
N'ac'h eus ket va stambouc'het gant lard da aberzhioù.

Met va bec'hiet ac'h eus gant da bec'hedoù-te,
Ha va skuizhet gant da zrougiezhoù.
25 Ya, me eo, me eo am eus da zisverkañ da bec'hedoù,
Ha da chom hep kaout soñj ken eus da vankoù.

26 Ar pez koun ha breutaomp a-gevret,
Gra ar gont, te da-unan, evit klask en em zifenn.
27 Da dad kentañ dija en deus pec'het,
Ha da jubennourien a zo en em savet a-enep din.

28 Neuze em eus disakret priñsed va santual,
Roet em eus Yakob d'an distruj
Hag Israël am eus gouestlet d'an dismegañs.

Komzoù a vennozh war Israël

44. 1 Ha bremañ, selaou 'ta, o Yakob, va servijer,
Te Israël, hag am eus dilennet !
2 Evel-henn e komz an Aotroù en deus da gempennet,
En deus da stummet adalek korf da vamm, ha sikouret :
Arabat dit kaout aon, Yakob, va servijer,
Te, Yeshouroun, va dilennad.

3 Rak skuilhañ a rin dourioù war an douar sec'hedet
Ha gwazhioù-dour war ar vro krazet :
Skuilhañ a rin va spered war da lignez
Ha va bennozh war da ziskennidi.
4 Kreskiñ a raint evel glasvez war ribl an dour,
Evel haleg a-hed ar gwazhioù-red.

5 Hemañ a lavaro : Me a zo d'an Aotroù,
Hag hennezh a gemero warnañ e-unan ano Yakob.
Un all a skrivo war e zorn : Da Yahve ez on-me !
Hag a resevo da lesano anv Israël.

27 : **Da dad kentañ** eo Yakob ; sell. ouzh Gen. **27**, 1-29 ; Ozea **12**, 4 ; Yer. **9**, 3. **Da jubennourien** eo ar Brofeded ; sell. ouzh Gen. **42**, 23 ; Yob **33**, 23.

2 : **Yeshouroun**, ar ger-mañ, diasur e ster, ne vez kavet nemet amañ hag en Adlezenn **32**, 15 ; **33**, 5, 26.

An Doue gwirion ha nemetañ

6 Evel-henn e komz an Aotroù, Roue Israël,
Aotroù an Armeoù, e salver :
Me eo ar c'hentañ hag an diwezhañ,
Ha n'eus Doue ebet a-ziavaez din.
7 Piw 'zo eveldon ? Ra savo ha ra gomzo,
Ra 'n em ziskouezo evit en prouiñ din !
Piw en deus kemennet a holl viskoazh an darvoudoù da zont !
Ra zisklerint dimp petra ' dle c'hoarvezout !
8 N'ho pet ket aon eta, n'it ket da spontañ !
Hag-eñ n'em eus ket en degemennet,
En diskuliet deoc'h a bell 'zo ?
C'hwi avat a zo va zestoù : Hag-eñ ez eus un Doue estregedon ?
N'eus ket, Roc'h all ebet, n'anavezan hini ebet.

Flemmadenn a-enep an idoloù

9 Oberourien an idoloù ned int holl nemet netra ; o labourioù muiañ-karet ne servijont da vann ebet. O zestoù ne welont netra, ne gomprenont netra ; setu perak o devo mezhegezh. 10 Piw bennak a skult un doue pe a deuz un idolenn, a labour en aner. 11 Setu ma vo mezhekaet holl fideled ar skeudenn-se, rak hec'h oberourien o devo da ruziañ. Ra 'n em vodint a-unan evit en em ziskouez dirazon ; krenañ a raint, spontet ha mezhekaet holl a-gevret.

12 Ar govelier a lak an houarn war ar glaou-bev, e stummañ a ra gant ar morzhol hag e labour anezhañ a-nerzh e vrec'h, kement m'en deus naon ha ma koll eus e nerzh ; ne ev ket a zour, ha neuze setu-eñ divi !

13 Ar skulter war goad a vuzul ar prenn gant e gordennig ; gant e greion e tres warnañ stumm ar skeudenn ; en labourat a ra gant ar gizell, en muzuliañ gant e gelc'hier ; reiñ a ra dezhañ doare un den, ur gobari kaer a zen, ma c'hello bezañ lojet en un templ. 14 Aet eo da droc'hañ koad-sedrez, pe kemeret en deus glasten pe derv. O dibabet en devoa e-touez gwez ar goadeg, pe plantet en devoa ur sedrezenn, d'ar glav d'he lakaat da greskiñ. 15 Evit an dud n'eo mat kement-se

9-20 : Flemmskrid e komz-plaen da dostaat ouzh Yeremia 10, 1-16.

nemet d'ober tan ; kemer a reer diouto evit en em dommañ ; skeiñ tan a reer enno evit poazhañ bara. Eñ avat a ra gantañ un doue ma taoulino dirazañ ; ober a ra dioutañ un idolenn ma stouo dirazi. 16 Dêviñ a ra en tan an hanter eus ar prennse ; war ar regez e rost e gig, ha debriñ a ra ar rost da gaout e walc'h. En em dommañ a ra outañ en ur lavarout : « Ac'ha ! Tommañ a ra. Ar flamm a santan ! » 17 Ha gant ar peurrest e ra un doue, e idolenn, mac'h azeul anezhi, ma ped anezhi, ha ma lavar dezhi : « Va salv, rak va doue out-te ! »

18 N'ouzont mann ebet, n'intentont mann ebet, rak mouchet eo o daoulagad ma chomont hep gwelout ; goloet eo o c'halon ma chomont hep kompren. 19 Hini ebet o'n em soñjal, o kaout skiant ha poell a-walc'h evit lavarout : « Dêvet em eus an hanter anezhañ en tan, poazhet em eus va bara war ar regez, rostet em eus gantañ ar c'hig am eus debret, ha gant ar peurrest e rafen un euzhusted ? Stouiñ a rafen dirak un tamm koad ? »

20 Hennezh, en em vagañ a ra gant ludu ; e galon douellet a lak anezhañ da ziankañ ; ne c'hello ket salviñ e vuhez na ne lavaro ket : « Marteze eo un dra-gaou am eus em dorn ! »

Galv d'un distro a galon ouzh Doue

21 Ar pez soñj eus an traoù-se, o Yakob,
O Israël, rak va servijer ez out :
Da furmet em eus, va servijer ez out,
O Israël, ne vi ket ankouaet ganin.
22 Disverket em eus da zrougoberoù 'vel ur goabrenn,
Ha da bec'hedoù evel un nivlenn :
Distro davedon, rak da zasprenet em eus-me !

Kemennadur a levenez evit ar re zasprenet

23 Youc'hit, o neñvoù, rak an Aotroù en deus en graet,
Laoskit kriadennoù, o donderioù an douar !
Tregernit a levenez, o menezioù,
C'hwi koadeier gant an holl wez a zo ennoc'h !
Rak an Aotroù en deus dasprenet Yakob
Ha diskouezet e glod en Israël ...

An Aotroù o c'hervel Kiros da gas da benn e vennadoù

24 Evel-henn e komz an Aotroù, da zasprener,
An hini en deus da furmet adalek korf da vamm :
Me eo Yahve, en deus graet kement a zo,
En deus astennet an neñvoù e-unan-penn,
Stabilaet an douar, piw 'ta oa ganin ?

25 Me eo a lak da c'hwitañ sinoù an hudourien,
Me eo a ra d'an divinourien diskiantiñ,
A lak ar furien da vont war gil,
A gemm o skiant e follentez.
26 Hogen me eo a gas da wir komz va servijerien
Hag a oar seveniñ diougan va c'hannaded.

Me eo a lavar da Jeruzalem : Bez annezet !
Ha da gêrioù Youda : Bezit adsavet !
O rivinoù, o adsevel a rin !
27 Me a lavar d'ar mor bras : Kae da hesk !
Me hag a zisec'h ar stêrioù .

28 Me eo a lavar da Giros : Va mesaer,
Te a gaso da benn va mennadoù,
Dre lavarout da Jeruzalem : Bez adsavet !
Ha d'an Templ : Bez diazezet en-dro !

45. 1 Evel-se e komz an Aotroù ouzh Kiros, e olevad :
Eñ eo am eus kroget en e zorn dehoù
Evit diskar dirazañ ar broadoù,
Evit diliammañ gourizoù ar rouaned,
Evit digeriñ dirazañ an dorojoù,
Hep na chomfe hini ebet serret outañ.

2 Me eo an hini a gerzho dirazout
Hag a gompezo dit an tosennoù ;
Ar stalafioù arem a dorrin,
Hag ar sparloù dir a vrevin.

3 Reiñ a rin dit an teñzorioù kuzhet
Hag ar pinvidigezhioù ar muiañ-skoachet,
Evit ma c'houvezi ez eo me Yahve
An hini az kalv dre da ano, Doue Israël.

4 En abeg da Yakob, va servijer,
Ha da Israël, va dilennad,
Em eus da c'halvet dre da ano
Ha roet titroù dit, pa ne oan ket anavezet ganit.

5 Me eo Yahve ha n'eus ket un all ;
Estregedon, n'eus Doue all ebet !
Da c'hourizet em eus pa ne oan ket c'hoazh anavezet ganit,
6 Ma vo gouvezet eus ar Reter d'ar C'hornog
N'eus hini ebet a-ziavaez din,
Eo me a zo an Aotroù ha n'eus ket un all.

7 Stummañ a ran ar sklerijenn ha krouiñ an deñvalijenn,
Ober a ran an eurvad ha seveniñ an drougeur :
Me, Yahve, a ra kement-se holl !

8 O neñvoù, skuilhit dimp ho klizh eus an nec'h,
Hag ar c'hoabr da c'hlavio dimp ar reizhder !
Ra 'n em zigoro an douar, ra ziwano ar silvidigezh,
Hag an trec'h da gellido war un dro.
Me, Yahve, am eus krouet an dra-se !

Mestroniezh Yahve war darvoudoù an istor

9 Gwa d'an neb a glemm a-enep e oberour,
Pod-pri renket e-touez ar podoù-pri !
Hag-eñ e lavaro ar pri d'an hini en stumm : Petra 'rez ?
Hag e oberenn d'ar poder : Te 'zo mogn !
10 Gwa d'an hini a lavar d'e dad : Petra 'c'h eus engehentet ?
Ha d'e vamm : Ha petra ac'h eus ganet ?

11 Evel-henn e komz an Aotroù, Doue santel Israël,
An hini en deus stummet anezhañ :
Hag-eñ eo deoc'h va goulennata diwar-benn va bugale,
Pe reiñ urzhioù din a-zivout labour va daouarn ?

12 Me eo an hini en deus graet an douar
Ha krouet Mab-den da vont warnañ ;
Me am eus gant va daouarn astennet an neñvoù
Hag a c'hourc'hemenn d'o holl armead.

13 Me eo am eus e laket da sevel evit an trec'h
Hag a gompezo an hent dirazañ :
Eñ eo an hini a adsavo va c'heoded
Hag a gaso en-dro d'ar gêr va harluidi,
Hep resev paeamant ebet, na garedon,
Eme Aotroù an Armeoù.

An Doue gwirion anavezet gant ar broadoù

14 Evel-henn e komz an Aotroù :

Fellahed an Ejipt, marc'hourien Bro-Goush
Hag ar Sebaiz uhelventet,
A dremeno a-steudoù dirazout hag a vezo dit ;
Kerzhout a raint war da lerc'h, chadennet.
Dirazout e stouint en ur bediñ ac'hanout :
« N'emañ Doue o chom nemet ganit,
Ha n'eus hini ebet estregetañ, Doue all ebet ! »

15 A dra sur, c'hwi 'zo un Doue o 'n em guzhat,
Doue Israël, o salver !
16 Setu mezhekaet ha leun a zismegañs
Hoc'h holl enebourien ;
Tec'hout a reont leun a zispriz
An oberourien a idolennoù.
17 Met Israël a vo salvet gant an Aotroù
A silvidigezh peurbadel ;
N'ho po ket ken na mezh na dismegañs
A gantvedoù da gantvedoù.

18 Rak evel-henn e komz an Aotroù,
An hini en deus krouet an neñvoù,
Eñ an Doue en deus furmet an douar,
Ha graet ha stabilaet anezhañ,
N'en deus ket en graet da vezañ distumm,
Met en doareet da vezañ annezet :
Me eo an Aotroù ha n'eus ket un all !
19 N'eo ket e kuzh em eus komzet
Nag en ul lec'h teñval eus an douar.
N'em eus ket lavaret da lignez Yakob :
Va c'hlaskit e-kreiz an distumm !
Me eo an Aotroù, a lavar ar reizhder
Hag a ziskler komzoù gwirion.

20 En em vodit, deuit, deredit holl,
Dilerc'hidi ar broadoù !
Diskiant eo an dud o treuzdougen o idolenn-goad
Hag o pediñ un doue n'hall ket salviñ.
21 Lavarit, diskleriit ho prouennoù,
En em guzuliit zoken kenetrezoc'h :
Piw en deus en kemennet a-ziagent,
Hag en diouganet a bell 'zo ?
Daoust ha n'eo ket me, an Aotroù,
Ha n'eus ket un Doue all a-ziavaez din.
Un Doue reizh, un Doue salver,
N'eus ket un all estregedon.

22 En em droit war-zu ennon hag e viot salvet,
C'hwi holl eus termenoù an douar !
Rak me 'zo Doue ha n'eus ket un all.
23 En touiñ a ran warnon-me va-unan,
Eus va genoù e teu komzoù a wirionez,
Ul lavar didorrus da viken :
Dirazon e plego pep glin
Ha drezon e raio pep teod e le,
24 En ur zisklerian diwar va fenn : En Aotroù hepken
En em gav an trec'h hag ar galloud ;
Ha d'e gaout e teuio leun a vezh
Ar re-se a oa en em savet outañ.
25 En Aotroù avat he devo trec'h ha klod
Holl lignez gouenn Israël.

Diskar ha faezhidigezh doueoù Babel

46. 1 Emañ Bel o kosteziañ ha Nebo o kouezhañ !
Sammañ a reer o delwennoù war gein anevaled :
War loened ez int karget evel ur bec'h,
Evel ur fard ponner evit al loen divi.

46, 1 : **Bel** a oa doue an neñv evit an Asouriz-Babiloniz, ha **Nebo** (Nabou) doue ar skribed hag ar furnezh. Emañ ar profed o taolennañ amañ strafuilh Babiloniz o tec'hout dirak aloubadeg Kiros, hag o sammañ war o anevaled delwennoù o doueed. Ar c'hontrol eo a zo gwir evit Yahve : Eñ eo an hini a zoug Israël hag a zo en em sammet gantañ.

2 Stouiñ a reont, plegañ a reont,
Holl a-gevret, dindan ar reuz !
N'hellont ket saveteiñ ar re o doug,
Emaint o-unan o vont d'ar sklavelezh.

3 Va selaouit, o tiegezh Yakob,
Ha c'hwi holl, restad tiegezh Israël,
C'hwi bet douget ganin abaoe ho kanedigezh,
C'hwi hag am eus kemeret e karg adalek korf ho mamm.

4 Betek en ho kozhni e chomin an hevelep hini,
Ha pa vo gwenn ho plev e vin aze d'ho skoazellañ.
En graet em eus dija, en em gargañ ac'hanoc'h :
Ho tougen a rin, ho tieubiñ a rin.

Dibarelezh Yahve

5 Ouzh piw va hañvalout ha va lakaat par ?
Ouzh piw va c'heñveriañ evel pa vijen a gevatal ?
6 Ar re-mañ a denn aour eus o yalc'h
Hag a bouez o arc'hant e balañsoù,
Evit goprañ un orfebour d'ober un doue,
Evit stouiñ dirazañ hag en azeuliñ.

7 E sammañ a reont war o skoaz evit e zougen,
E lakaat a reont en e lec'h hag e chom hep fiñval :
Ha petra bennak ma youc'her dezhañ ne respont ket,
Hag eus e anken ne salvo den ebet.

Mestr an amzer da zont eo Yahve

8 Ho pet soñj eus an traou-se ha komprenit :
O felladennerien, diskennit ennoc'h hoc'h-unan,
9 Ho pet koun eus an darvoudoù kentañ, en amzer gent !
Me eo Doue ha n'eus ket unan all,
An Doue ha n'eus hini hañval outañ.

10 A-dal ar penn kentañ e roan da c'houzout ar pezh a vo da heul,
Ha kalz a-ziaraok ar pezh n'eo ket c'hoarvezet c'hoazh.
Lavarout a ran : Va mennad a zeuio da wir,
Ha kement a fell din ober, a sevenin.

11 Gervel a ran eus ar Reter ul labous-preizh,
Hag eus ur vro bell, den va diviz.
Tra lavaret ganin, en kas a rin da benn.
Tra mennet ganin, tra sevenet.

12 Va selaouit, c'hwi hag a goll kalon,
C'hwi hag a zo pell diouzh an trec'h :
13 Laket em eus va zrec'h da dostaat, n'emañ ket pell,
Va silvidigezh ne zaleo ket.
Grataat a rin da Sion va silvidigezh,
Lakaat a rin va gloar en Israël.

Klemmgan war Babel

47. 1 Diskenn ! Azez er poultr,
Gwerc'hez, merc'h Babel !
Azez war an douar, didronet,
Merc'h Kaldeiz !
Rak ne vi mui-ken anvet
An hini flour ha plijus-dreist.
2 Kemer ar mein-milin ha mal ar bleud,
Distag da ouel,
Sav plegioù da sae, dizolo da zivesker,
Ha treuz ar stêrioù !
3 Bezet diguzhet da noazhder,
Ha gwelet da vezh.
Mont a ran da dennañ veñjañs,
Ha didruez e vin
4 (Eme hon dasprener, Aotroù an Armeoù,
Doue santel Israël).

5 Azez digomz, kae da chom en deñvalijenn,
Merc'h Kaldeiz.
Rak ne vi mui-ken anvet
Mestrez ar rouantelezhioù.
6 Konnaret e oan bet enep va fobl,
Disakret em boa va hêrezh,
O roet em boa etre da zaouarn,
Met didruez out bet outo.
Laket ec'h eus da bouezañ war an den kozh
Da yev ponner.
7 Ha lavarout a raes : Da holl viken

Me 'vo rouanez veur ;
N'ac'h eus ket soñjet ha taolet evezh
Peseurt diwezh a vefe.

8 Bremañ eta, selaou, plac'h orgedus,
Te azezet dibreder,
O lavarout ouzhit da-unan ez kalon :
Me hag hini all ebet !
N'anavin ket ar stad a intañvez
Na maro va bugale !
9 Dont a raio warnout an daou dra-se,
A-daol-trumm en un hevelep deiz.
Maro da vugale, an intañvelezh,
War un dro a gouezho warnout,
Daoust da niver da strobinelloù
Ha da nerzh da holl achanterezh.

10 Fiziañs az poa ez trougiezh pa lavares :
N'eus hini am gwelfe !
Da furnezh ha da ouiziegezh eo ar re
O deus da vezvet,
Pa lavares e-kreiz da galon :
Me hag hini all ebet !
11 Dont a raio warnout ur gwalleur
Ha n'helli ket argas anezhañ.
Warnout e kouezho ur gwall-reuz
Ha n'helli ket pellaat diouzhit.
Warnout e teuio a-daol-trumm,
Hep gouzout dit, an dismantr.

12 Sav eta gant da strobinelloù,
Gant niver bras da vreoù,
Ez out en em skuizhet ganto
Abaoe da yaouankiz.
Marteze e c'helli tennañ gonid diouto ?
Dont a-benn marteze da spontañ ?
13 En em skuizhet out dre forzh kuzuliañ :
A, ra savint eta,
Ra zeuio d'az saveteiñ ar re a studi an neñvoù,
A evesha ouzh ar stered,
Hag a ro da c'houzout gant pep loar nevez
Petra 'zo war-nes c'hoarvezout.

14 Heñvel e vint ouzh tammoù-plouz
Roet d'an tan da bulluc'hañ !
Ne ziwallint ket o buhez
Diouzh galloud ar flammoù.
Ha ne vint ket regez mat da dommañ
Na tan d'azezañ dirazañ.
15 Sed ar pezh a dalvezo dit
Da holl gevredidi,
Ar re ez out en em skuizhet ganto
Abaoe da yaouankiz !
Kantren a raint, pep unan diouzh e du,
Hag hini ebet evit da saveteiñ !

Mestr an amzer da zont eo Yahve

48. 1 Selaouit kement-mañ, tud tiegezh Yakob,
C'hwi hag a zoug ano Israël
Hag a zo deuet eus gwad Youda.
C'hwi hag a dou dre ano an Aotroù,
Hag a asped Doue Israël
Met hep lealded na justis.
2 Rak kemer a reont warno o-unan ano ar Gêr santel,
Hag en em harpañ a reont war Doue Israël
A zo e ano Aotroù an Armeoù.

3 A bell 'zo em boa diouganet an darvoudoù kentañ ;
Deut int er-maez eus va genoù, o embannet em eus,
A-daol-trumm em eus o sevenet, tra c'hoarvezet int bet.
4 Rak gouzout a ran, o Israël, ez out ur penn-kalet
Hag ez eo da chouk ur sparl-houarn,
Hag ez eo da dal ur tamm-arem ;
5 Neuze em eus degemennet dit an traou-se pell amzer 'zo,
Em eus o diskleriet kent dezho degouezhout,
Gant aon na lavarfes : Va idolenn eo an hini he deus o sevenet,
Va delwenn kizellet pe deuzet he deus o gourc'hemennet.
6 En klevet ac'h eus ! Sell ! Deuet eo pep tra da wir,
Daoust ha ne rankez ket en anzav ?

Ha bremañ eo traou nevez a gemennan dit,
Traou miret kuzh ha n'ouies ket anezho.
7 Bremañ souden e vint krouet pa ne oant ket a-raok,

Ha n'az poa ket klevet komz diouto betek-henn,
Gant aon na lavarfes : Setu, o anavezout a raen !
8 Nann, n'az poa klevet netra diouto, gouvezet netra,
Ha da skouarn ne oa ket bet digoret a-ziaraok.
Rak gouzout a ran pegen treitour ez out,
Te bet anvet : Disent ! a-dalek korf da vamm.

9 Abalamour d'am ano em eus ampellet va c'honnar,
Abalamour d'am enor em eus dalc'het warni,
Dre c'hrad-vat evidout, evit chom hep da vreviñ.
10 Met setu ma'm eus da buraet en tan evel arc'hant,
Da aprouet em eus e fornigell ar gwalleur.
11 Abalamour din-me, din-me va-unan, em eus graet se :
Penaos gouzañv e ve disakret va ano ?
Ha va gloar, ne roin ket anezhi d'un all.

Doue a zibab Kiros da gas anezhañ

12 Selaou ac'hanon, o Yakob,
Te, Israël hag am eus galvet,
Me eo an hini a zo ar c'hentañ
Ha me ivez an diwezhañ.
13 Va dorn en deus soliet an douar,
Va dorn dehoù en deus astennet an neñvoù,
Me eo an hini a c'halv anezho,
Hag int en em ziskouez a-gevret dirazon.

14 En em dolpit holl, va selaouit,
Pehini anezho en deus rakkemennet an traou-se ?
« An hini a garan a gaso va mennad da benn
A-enep Babilon ha gouenn ar Galdeiz.

15 Me eo, me eo am eus komzet ha galvet anezhañ,
Me am eus graet dezhañ dont ha kas da vat e vennad.
16 Tostait ouzhin, selaouit kement-mañ :
A-dal ar penn kentañ n'em eus ket komzet e kuzh,
Ha pa c'hoarvez an traou-se emaon eno. »
— Ya, bremañ eo an Aotroù Yahve gant e spered en deus va c'haset.

16 : **Ya bremañ** ... Ar c'homzoù diwezhañ-mañ a vefe kentoc'h da lakaat war vuzelloù ar Profed evel un diogeladur eus e gefridi a-berzh Yahve.

Priz ar fealded ouzh Doue

17 Evel-henn e komz an Aotroù, da salver, sant Israël :

Me an Aotroù, da Zoue, a gelenn dit ar pezh a zo mat evidout
Hag az ren dre an hent a dleez mont gantañ.
18 O ! M'az pije taolet pled ouzh va gourc'hemennoù,
Neuze e vije da eurvad evel ur stêr vras,
Ha da drec'h evel tonnoù ar mor !
19 Niverus evel an traezh e vije da lignez
Ha da ziskennidi evel grouan an aod,
Morse ne vije bet diverket da ano
Na rasket a-zirazon.

Ermaeziadeg

20 It er-maez eus Babel, tec'hit diouzh ar Galdeiz !
Gant youc'hadennoù degemennit, embannit an dra-mañ,
En roit da c'houzout betek penn pellañ an douar,
Lavarit : Dasprenet en deus an Aotroù e servijer Yakob !

21 Sec'hed ebet evit ar re en deus bleniet dre ar gouelec'h,
Laket en deus evito dour da darzhañ eus ar roc'h,
Faoutet en deus ar maen ha strinket eo an dour.
22 N'eus peoc'h ebet, eme an Aotroù, evit ar re fallakr.

Eil kan servijer Yahve

49. 1 Inizi, va selaouit,
Bezit war evezh, pobloù pellañ !
Adalek korf va mamm en deus va galvet an Aotroù,
P'edon c'hoazh en hec'h askre en deus distaget va ano.

2 Graet en deus ur c'hleze lemm eus va genoù,
Va c'huzhet en deus e skeud e zorn,
Graet en deus ganin ur saezh lemmveget,
Ha va skoachet en deus en e glaouier-biroù.

18 : Sell. ouzh Gen. **13**, 16 ; **17**, 6 ; **22**, 17. Ar promesaoù graet da Abraham a vez adlavaret da Israël e diouganoù ar Brofeded.

21 : Sell. ouzh Erm. **17**, 1-7. An distro eus an Harlu a zo un ermaeziadeg nevez.

3 Lavaret en deus din : Va servijer out-te,
Hag ennout-te em bo va gloar.
4 Me avat a lavare : En aner em eus kemeret poan,
Hep gonit ebet em eus bevezet va nerzh.

Met va gwir evelato a oa dirak an Aotroù,
Ha va gopr e-kichen va Doue.
5b Leun a briz e oan da sell an Aotroù,
Ha va nerzh din-me a oa va Doue.

5a Ha bremañ emañ an Aotroù o komz ouzhin,
Eñ va furmer a-dal an askre ma vin e servijer,
Evit ma tegasin Yakob d'e gaout en-dro,
Ma vodin Israël da zistreiñ a-nevez outañ.

6 Ha lavarout a ra : Re nebeut evidout a vefe bezañ va servijer
Evit adsevel meuriadoù Yakob
Ha degas en-dro d'ar gêr restad Israël ;
Me a fell din da lakaat da sklerijenn evit ar broadoù
Ma tizho va silvidigezh betek pennoù pellañ an douar.

Danevellgan an distro

7 Evel-henn e komz an Aotroù,
An dasprener, Doue santel Israël,
Ouzh an hini disprizet gant an dud,
Argarzhet gant ar broadoù,
Ouzh sklavour an diranted :
Rouaned ouzh da welout a savo en o sav,
Ha priñsed a stouo dirazout
Abalamour d'an Aotroù bezañ bet feal
Ha da sant Israël bezañ da zibabet.

8 Evel-henn e komz an Aotroù :
En amzer ar c'hrad-vat em eus da selaouet,
En deiz ar silvidigezh em eus da skoazellet ;
Da stummet em eus, da verket em eus
Evit ma vi va emglev gant ar broadoù,
Evit adsevel ar vro rivinet,
Evit adlodennañ an herezhioù gwastet,
9 Evit lavarout d'ar brizonidi : It er-maez !
Ha d'ar re beuzet en deñvalded : Deuit d'ar gouloù !

A-hed an hent o devo peadra da beuriñ
Douar-leton o devo war an holl grec'hiennoù.
10 N'o devo mui naon, n'o devo mui sec'hed,
An avel leskus hag an heol ne skoint ket ganto,
Rak an Hini en deus truez outo a hencho anezho,
Hag o reno war-zu ar stivelloù.
11 Ober a rin hentoù eus an holl venezioù,
Hag adsavet e vo va chaoserioù.

12 Sellit ! Ar re-mañ a zeu eus a bell,
Ar re-se eus an hanternoz hag ar c'hornog,
Hag ar re-hont eus Bro-Sinim.
13 Kanit gant levenez, o neñvoù ! Ha trivli, o douar !
Laoskit youc'hadennoù a joa, o menezioù !
Rak an Aotroù en deus dic'hlac'haret e bobl,
Truez en deus bet ouzh ar re enkrezet !

14 Sion a lavare : An Aotroù en deus va dilezet,
An Aotroù en deus va ankouaet.
15 Daoust hag e c'hellfe ur wreg ankouaat he bugelig,
Ha chom hep trueziñ ouzh mab he c'horf ?
Ha pa vefe evit ankouaat,
Me avat n'ankouain ket ac'hanout.
16 Sell ! War balvoù va dorn em eus da engravet,
Atao emañ da vogerioù dirak va daoulagad.
17 Emañ da adsaverien o hastañ dont,
Da zistrujerien ha da wasterien o tec'hout kuit.

18 Sav da zaoulagad en-dro dit, ha sell !
An holl en em vod hag a zeu davedout.
Dre va buhez — Diougan an Aotroù !
En em fichañ a ri ganto evel gant bravigoù,
En em stipañ a ri ganto evel ur wreg nevez.
19 Da lec'hioù rivinet, da vaezioù digenvez,
Da vro wastet ...
A vo bremañ re enk evit da dud,
Goude ma vo bet pellaet ar re az mac'home.

20 Adarre e lavaro dit e pleg da skouarn
Ar vugale a rae diouer dit :
Re enk eo al lec'h-mañ evidon,
Ro din frankiz a-walc'h d'en em ziazezañ.

21 Ha lavarout a ri dit da-unan ez kalon :
Piw en deus engehentet din ar vugale-se ?
Divugel ha gaonac'h evel ma oan.
Ar re-mañ, piw en deus o desavet ?
Chomet e oan va unan-penn, dilezet,
Ar re-mañ, eus pelec'h e teuont ?

22 Evel-henn e komz an Aotroù Doue :
Sevel a rin va dorn evit ober sin d'ar broadoù
Ha bannañ a rin va banniel da c'hervel ar pobloù.
Degas a raint da vibien en-dro e pleg o mantilli,
Dougen a raint davedout da verc'hed war o diwskoaz.
23 Rouaned a vezo da vagerien
Hag o friñsezed da vagerezed.
Stouiñ a raint dirazout betek an douar
Hag e lipint poultrenn da dreid.
Ha te, anaout a ri eo me an Aotroù,
Ha n'o devez ket da ruziañ ar re a fiz ennon.

24 Daoust hag e skraper e breizh digant un den kadarn ?
Hag-eñ e c'hell tec'hout kuit prizoniad ur gouron ?
25 Setu petra a lavar an Aotroù :
Ya, prizoniad ar gouron a vo skrapet digantañ,
Ha preizhad ar c'hadarniad a dec'ho kuit dioutañ.
A-enep da rendaeler e rendaelin-me,
Ha da vibien eo me an hini o dieubo.
26 Da waskerien a lakin da zebriñ o c'hig o-unan,
Ha gant o gwad en em vezvint evel gant gwin nevez,
Ha pep den a anavezo eo me, an Aotroù, a zo da salver,
Ez eo Doue galloudus Yakob da zasprener.

Kastiz ha silvidigezh Israël

50. 1 Evel-henn e lavar an Aotroù :

Pelec'h emañ lizher torr-dimezi ho mamm
Em bije he c'haset kuit gantañ ?
Pe c'hoazh, piw eo an hini eus va c'hredourien
Em bije ho kwerzhet dezhañ ?
Setu ! En abeg d'ho trougoberoù ez oc'h bet gwerzhet,
En abeg d'ho tirollerezh eo bet argaset ho mamm.

2 Perak pa'z on deuet n'em eus kavet den aze ?
Perak pa'm eus galvet n'eus bet den o respont ?
Daoust ha re verr eo va dorn evit dieubiñ,
Ha n'eus ket nerzh a-walc'h ennon evit salviñ ?
A-walc'h eo din gourdrouz evit disec'hañ ar mor
Ha treiñ ar stêrioù bras e gouelec'h,
Ha dre ziouer a zour e chom o fesked da vreinañ
Ha da vervel gant ar sec'hed.
3 Gwiskañ a ran an neñvoù a deñvalderioù
Hag o goleiñ a ran gant ur sac'h !

Trede kan servijer Yahve

4 Adonai Yahve en deus roet din un teod a ziskibl
Ma c'hellin kennerzhañ d'am zro an den divi.
Bep mintin, e gomz am dihun, a zihun va skouarn
Ma selaouin evel ma ra un diskibl.

5 Adonai Yahve en deus digoret din va skouarn,
Ha me n'em eus ket enebet,
N'en em eus ket en em dennet war dreñv.
6 Roet em eus va c'hein d'ar re a skoe ganin,
Ha va diwjod d'ar re a ziskrape din va baro ;
N'em eus ket kuzhet va dremm
Diouzh an dismegañsoù hag ar skopoù.

7 Met Adonai Yahve a zeu d'am skoazellañ,
Ha gant se ne ruzian ket dirak an dismegañs :
Setu perak em eus laket va dremm kalet evel ar roc'h,
Ha gouzout a ran n'em bo ket a geuz.

8 Tost emañ an hini a rento justis din :
Piw a gred proseziñ ouzhin ?
Ra zeuio neuze ganin dirak al lez-varn !
Piw a fell dezhañ sevel a-enep din ?
Ra dostaio betek ennon.

9 Adonai Yahve a zo va skoazeller,
Ha piw 'vefe va c'hondaoner ?
Int-i holl a droio e pilhoù evel ur c'hozh vantell,
Debret e vint gant an tagn.

10 Piw bennak en ho mesk a zouj an Aotroù,
Ra selaouo mouezh e servijer !
An neb a vale en deñvalijenn,
Kuit a sklerijenn,
Ra 'n em fizio en ano an Aotroù
Ha ra 'n em harpo war e Zoue.

11 C'hwi holl hag a vez o c'hwezhañ tan
Hag oc'h enaouiñ skodoù,
It e-barzh flamm ho tantad,
E-kreiz ar skodoù-tan bet enaouet ganeoc'h :
Digant va dorn e teuio deoc'h kement-se,
E-kreiz ar poanioù ho po ho kwele.

Silvidigezh bugale Abraham

51. 1 Va selaouit, c'hwi holl, kesterien ar Reizhder,
C'hwi holl hag a zo o klask Yahve.
Sellit ouzh ar roc'h ez oc'h bet kizellet diouti,
Ouzh ar vengleuz ez oc'h bet tennet anezhi.
2 Sellit ouzh Abraham ho tad,
Hag ouzh Sara he deus ho kanet.
Rak e-unan-penn e oa pa c'halvis anezhañ,
Met e venniget em eus, e gresket em eus.

3 Ya sur, an Aotroù en deus truez ouzh Sion,
Truez ouzh hec'h holl rivinoù.
Gant he gouelec'h e raio un Eden,
Gant he stepenn ul liorzh a Yahve.
Enni e vo klevet youc'hadennoù a levenez,
Meuleudigezh ha kaniri.

Barnedigezh ar broadoù

4 Taolit evezh ouzhin, o pobloù !
O broadoù, digorit ho skouarn d'am selaou.
Rak ac'hanon e teuio al Lezenn,
Ha va reizhder a vo sklerijenn ar pobloù.
Lakaat a rin 5 a-daol-trumm va zrec'h da zonet
Ha va silvidigezh d'en em ziskouez.
Va brec'h a ya da varn ar pobloù,
An inizi a c'hortoz ac'hanon
Hag em brec'h e fiziont.

6 Savit ho taoulagad etrezek an neñv,
Ha sellit d'an traoñ war-zu an douar :
Ya, an neñvoù a steuzio evel moged,
Hag an douar en em zispilho evel ur gwiskamant.
E annezerion a varvo evel kelien,
Met va silvidigezh a bado da viken,
Ha va zrec'h n'en devo diwezh ebet.

7 Va selaouit, c'hwi hag a anav ar reizhder,
Pobl o virout va lezenn ez kalon !
N'ho pet ket aon rak dismegañs mibien Adam,
Na vezit ket mantret gant o c'hunujennoù !
8 Rak an tagn o debro evel ur pezh dilhad,
Hag ar gaozan o c'hrigno evel gloan.
Va zrec'h avat a bado da viken
Ha va silvidigezh a remziad da remziad.

Kan a zieubidigezh, lodenn gentañ : Dihun Yahve

9 Dihun, dihun ! Gwisk da nerzh,
O brec'h Yahve !
Dihun evel en amzerioù a-wechall,
Evel en amzerioù kent.

Ha n'eo ket te a zispennas Rahab
Hag a dreantas an Aerouant ?
10 Ha n'eo ket te a zisec'has ar mor,
Doureier an Islonk bras,
Hag a reas eus donderioù ar mor, un hent
Evit ma tremenfe an dasprenidi ?

11 Distreiñ a raio dasprenidi Yahve,
Antren a raint e Sion en ur youc'hal,
Ul levenez hollbadus 'zo kurunenn o fenn,
An trivli hag an eurvad a ya ganto,
Ar boan hag ar c'hlemmvan 'zo tec'het kuit.

9 : **Rahab**, arouez an Ejipt dindan skeudenn un euzhvil, a zo war un dro skeudenn lorc'hentez an den ha dirollerezh an nerzhioù drouk.

Doue a zo frealzer hollc'halloudek e bobl

12 Ho frealzer ez on-me, ha me hepken !
Piw out-te evit kaout aon rak an den marvel,
Rak ur mab eus Adam o tremen evel geot ?
13 Ankouaet ec'h eus Yahve, da grouer,
En deus astennet an neñvoù ha diazezet an douar,
Evit krenañ dalc'hmat, a-hed an deiz,
Dirak konnar ar gwaskour pa venn da zistrujañ.
Met pelec'h 'ta emañ konnar ar mac'homer ? ...

Kemenn a silvidigezh

14 Bremañ souden e vo laket ar prizoniad en e frankiz, ne varvo ket e poull an toull-bac'h, ha ne vanko ket bara dezhañ. 15 Rak me eo Yahve, da Zoue, a lak ar mor da sevel hag e donnoù da yudal, a zo va ano Aotroù an Armeoù. 16 Laket em eus va c'homzoù ez kenoù, gant skeud va dorn em eus da c'holoet, evit astenn an neñvoù ha soliañ an douar, hag evit lavarout da Sion : Te eo va fobl !

Kan a zieudibigezh, eil lodenn : Dihun Jeruzalem

17 Dihun, dihun !
War sav ! Jeruzalem !
Te hag ac'h eus evet eus dorn an Aotroù
Hanafad e gonnar ;
Ar c'haliriad a vezevell
Ac'h eus evet, goullonderet.

18 Hini ebet ken evit da henchañ
Eus an holl vibien ac'h eus ganet,
Hini ebet ken evit kregiñ ez torn
Eus an holl vibien ac'h eus savet.

19 An daou walleur-se o deus skoet ganit,
— Ha piw a druezo ouzhit-te ?
Dismantr ha rivin, naon ha kleze,
— Ha piw az frealzo ?

12-16 : Troc'het eo ar C'han a zieubidigezh gant daou bezh disheñvel dioutañ, 12-13 ha 14-16.

20 Da vibien semplet 'zo gourvezet
E korn pep straed,
Evel un antilopenn en ur roued,
Dalc'het gant konnar Yahve,
Gant gourdrouzoù da Zoue.

21 Va selaou eta bremañ, gwallevrusez,
Te mezvet met n'eo ket diwar win.
22 Evel-henn e komz an Aotroù Yahve,
Da Zoue, difenner kaoz e bobl :

Setu ma tennan eus da zorn
An hanaf a vezevell ;
Kop va c'honnar ne evi mui dioutañ
23 En lakaat a ran e dorn da waskerien.

Ar re a lavare d'az ene :
Pleg da choug ma tremenimp warnout !
Ha te a rae eus da gein evel ul leurenn,
Ur straed 'vit an dremenerien.

52. 1 Dihun, dihun !
Gwisk da nerzh, o Sion !
Kemer da zilhad ar c'haerañ,
Jeruzalem, o kêr santel,
Rak hiviziken ne dremeno ket ken ennout
An den diamzroc'h, an den dic'hlan.

2 Hej ar boultrenn diwarnout ! War-sav,
Jeruzalem, o sklavourez !
Distag ereoù da c'houzoug,
O merc'h Sion, o sklavourez !

An diviz a silvidigezh a-berzh an Aotroù

3 Ya, evel-henn e komz Yahve : Gwerzhet oc'h bet evit netra, hag adprenet e viot ivez hep arc'hant. 4 Ya, evel-henn e komz, an Aotroù Yahve : Gwechall e tiskennas va fobl d'an Ejipt d'ober hec'h annez eno, ha goude-se eo Asour he mac'homas direson. 5 Ha bremañ, petra 'm eus d'ober amañ, lavar Yahve ! peogwir eo bet skrapet kuit va fobl evit netra ? Pa laosk he

mistri yudadennoù a levenez, lavar Yahve ! pa vez dismegañset va ano bemdez, a-hed an deiz ! 6 Rak-se 'ta e lakin va fobl da anaout va ano, ya, anaout a raio en deiz-se ez eo me an hini a lavar : Setu-me !

Kan a zieubidigezh : trede lodenn

7 Pegen kaer war lein ar menezioù
Treid ar c'hannad a geloù mat,
Degaser ar peoc'h, degemenner an evrusted,
Embanner ar silvidigezh,
An hini a lavar da Sion :
Da Zoue a ya da ren !

8 Ur vouezh ! Da c'hedourien a sav o mouezh,
Hag holl a-gevret e youc'hont,
Hag o daoulagad a wel dirak o daoulagad
An Aotroù o tistreiñ da Sion.

9 Youc'hit a levenez, holl a-unan,
O dismantroù Jeruzalem !
Rak an Aotroù a ro frealz d'e bobl,
Dasprenañ a ra Jeruzalem.

10 Yahve a lak e noazh e vrec'h a santelezh
A-wel d'an holl vroadoù,
Hag holl dermenoù an douar a verzo
Silvidigezh hon Doue.

11 It er-maez, it er-maez ac'hano !
Na stokit ouzh netra dibur !
It kuit eus he c'hreiz ! En em c'hlanait,
C'hwi dougerien listri Yahve !

12 Rak n'eo ket diwar brim ez efot kuit,
N'eo ket evel tec'hidi ez efot er-maez :
Rak en ho penn a-raok e kerzho Yahve,
Ha c'hoazh ho kward a-dreñv 'vo Doue Israël !

Pevare kan Servijer Yahve : poanioù ar Servijer, mammenn a silvidigezh hag a beoc'h evit ar bed

13 Setu ma raio berzh va servijer,
Kreskiñ a raio, sevel ; uhelaet e vo dreist pep tra.

14 Evel maz eus bet kalz saouzanet ouzh e welout
Ken disneuziet ma ne oa mui evel un den,
Ken ne oa mui heñvel e stumm ouzh hini an dud,
15 Evel-se e vo kalz a vroadoù bamet ouzh e welout ;
Ar rouaned dirazañ a chomo serret o genoù,
Rak gwelout a raint ar pezh na oa ket bet c'hoazh danevellet,
Anaout a raint ar pezh na oa bet biskoazh diskleriet.

53. 1 Piw a c'hellfe krediñ ar pezh hon eus klevet,
Ha brec'h Yahve, da biw ez eo en em ziskuliet ?
2 Rak evel ur vroustenn dister en deus kresket dirazomp,
Evel ur vountadenn o sevel en un douar dizour :
Na kaerder na kened dezhañ da dennañ hor selloù,
Na sked ebet da hoalañ hor c'halonoù.

3 Disprizet, distaolet gant an dud,
Den a c'hlac'har, e dalc'h ar boan,
Heñvel ouzh an dud lovr a droer an dremm diouto
E oa displed, ha ne raemp van ebet anezhañ.

4 Ha koulskoude, hor c'hleñvedoù eo ar re a zouge,
Hag hor poanioù ar re a oa bec'hiet warnañ.
Ha ni 'soñje ganimp e oa un den bet skoet,
Kastizet gant Doue ha kaset d'an traoñ.

5 Eñ avat a oa treuztoullet en abeg d'hor pec'hedoù
Ha brevet en abeg d'hon torfedoù ;
Ar c'hastiz a ro dimp ar peoc'h a zo bet warnañ,
Ha diwar bouez e c'houlioù ez omp bet yac'haet.

6 O kantren e oamp, ni holl, evel deñved,
Pep unan ac'hanomp o vont gant e hent ;
Met an Aotroù en deus laket da gouezhañ warnañ
Hor fallagriezh dimp-ni holl.

2 : Sell. ouzh Izaia 11, 1-10, diwar-benn an Emmanouel.

7 En em lezel a rae da vezañ gwallgaset
Ha ne zigore ket zoken e c'henoù,
Evel un oan a gaser d'al lazhdi,
Evel un dañvad o chom mut dirak e douzerien,
N'en deus ket digoret e c'henoù.

8 Dre zroukrañs ur varnedigezh eo bet skrapet kuit,
Ha piw a soñj difenn e gaoz ?
Ya, lamet eo bet kuit eus douar ar re vev,
Ha skoet d'ar maro evit pec'hedoù e bobl.

9 Aozet ez eus bet dezhañ ur bez e-touez ar re fallakr,
Hag en e varo emañ e renk an drougoberourien ;
Ha koulskoude n'en deus graet, eñ, netra direizh,
Ha n'eus bet tromplezon ebet en e c'henoù.

10 Yahve eo bet plijet gantañ e vreviñ gant ar boan :
P'en devo kinniget e vuhez evel sakrifis a zic'haou
E welo ul lignez, deizioù didermen en devezo,
Ha mennad an Aotroù a zeuio drezañ da wir.

11 Goude poanioù hag aprou e ene
E welo ar sklerijenn hag e walc'h en devo.
An hini reizh, va servijer, a rento reizh engroez an dud
Dre gemer warnañ e-unan bec'h o fallagriezhioù.

12 En abeg da se e roin dezhañ evit e lod ar pobladoù,
Evit e breizhadenn, an dud diniver,
Dre m'en deus en em roet e-unan d'ar maro
Ha dre m'eo bet kontet e-touez ar bec'herien,
Pa oa pec'hedoù an dud a oa sammet gantañ
Ha pa bede evit ar re gablus.

9 : **Hag en e varo...** diasur eo an destenn. Hervez kentelioù all e vefe da lenn : « En e varo emañ gant ar binvidion », pe c'hoazh : « E vez a zo gant ar re binvidik ».

11 : **E welo ar sklerijenn,** ar ger diwezhañ-mañ a zo diwar ar gresianeg ha dornskridoù Qoumran.

12 : **Evit e lod ar pobladoù...** Nemet e vefe marteze da dreiñ : « En abeg da se e roin lod dezhañ e-touez ar re uhel, ha gant ar re gadarn e lodenno goproù an trec'h ».

Fealded an Aotroù en e garantez ouzh e bobl

54. 1 Youc'h a levenez, o gaonac'h ! Te chomet divugel !
Laosk kriadennoù a joa hag a drivli,
Te ha n'ec'h eus ket anavezet ar gwentroù !
Rak stankoc'h e vo mibien ar wreg dilezet
Eget mibien an hini priedet, eme Yahve !

2 Ledana tachennad da deltenn,
Displeg hep damant da stennerisoù,
Hira da gerdin ha starta da beulioù,
3 Rak en em ledañ a ri a gleiz hag a zehoù.
Da lignez a biaouo ar broadoù,
Ha da re a boblo ar c'hêrioù bet gwastet.

4 N'az pez aon ebet, rak ne vi mui-ken dismegañset,
N'ez ket da gaout mezh, rak n'ez po mui da ruziañ !
Ankouaat a ri dizenor da yaouankiz
Ha n'ez po ken a soñj eus mezhegezh da intañvelezh.
5 Rak da bried eo da grouer,
A zo e ano Yahve an Armeoù.

Da zasprener a vo Sant Israël,
A zo e ano Doue an douar a-bezh.
6 Evel ur vaouez dilezet ha glac'haret-holl a spered
E vi-te galvet en-dro gant Yahve.
Daoust hag en em zisranner diouzh gwreg ar yaouankiz,
Eme da Zoue ?

7 Un herradig bihan em eus da zilezet,
Ha gant truez divent az tegemerin en-dro ;
8 E kaouad va c'honnar em boa kuzhet diouzhit
Va dremm evit ur pennadig :
Hogen em fealded peurbad em eus truez ouzhit,
Eme Yahve, da zasprener.

9 Evidon emañ kont evel en amzer Noac'h,
Evel pa'm boa touet n'en em skuilhfe ken
Doureier Noac'h war an douar,
Evel-se ivez e touan ne gonnarin ken ouzhit-te,
Ha ne c'hourdrouzin ken ac'hanout-te.

10 Na pa zeufe ar menezioù da steuziañ kuit
Hag an torgennoù da vrasellañ traoñ,
Ned aio ket diouzhit va c'harantez
Ha ne vrañsello ket va emglev a beoc'h ez keñver,
Eme Yahve en deus truez ouzhit.

Splannder ar Jeruzalem nevez

11 O paourez kaezh, skoet gant avel-stourm digonfort,
Setu maz an da ziazezañ da vein war emrodez,
Ha da fontoù war safir.
12 Ober a rin dit tarzhelloù gant rubiz,
Dorojoù maen-strink,
Ha da voger-dro a-bezh gant mein a briz.

13 Da holl vibien a vezo desket gant Yahve,
Ha bras e vo peoc'h ha berzh-mat da vugale.
14 Diazezet e vi war ar reizhded,
Pell diouzh ar gwaskerezh, rak n'az po ket da gaout aon ken,
Pell diouzh ar spont, rak hemañ ne dostaio ket ouzhit ken.
15 Mar saver a-enep dit ne vo ket eus va ferzh e vo ;
An neb az argado a gouezho abalamour dit.

16 Setu, me eo a zo krouer ar gov,
An hini a c'hwezh war ar glaou entanet
Hag a denn ac'hano un arm gant e labour ;
Met me ivez eo an hini a grou an distrujer evit dispenn.
17 Arm ebet goveliet a-enep dit ne raio berzh,
Ha kement teod o sevel el lez-varn a-enep dit a faezhi.
Setu aze lodenn servijerien Yahve,
An trec'h a asuran dezho. Diougan Yahve !

12 : Skeudenn ar Gêr santel savet gant mein prizius a vo adkemeret gant Diskuliadur sant Yann 21, 10-27.
13 : Sell. ouzh Yann 6, 45.

Banvez ar Silvidigezh

55. 1 O c'hwi holl, sec'hedet, deuit davit an dourioù,
C'hwi zoken hep arc'hant, deuit holl !
Kemerit ha debrit hep paeañ mann ebet,
Ar gwin, al laezh evit netra.
2 Perak dispign arc'hant evit ar pezh n'eo ket bara,
Ho kopr evit traou na dorront ket an naon ?
Va selaouit hag e tebrfot ar pezh a zo mat,
Hag ho kalon a vo plijet gant meuzioù c'hwek.
3 Digorit ho skouarn ha deuit davedon,
Va selaouit hag hoc'h ene en devo buhez.

An emglev peurbadus

Skoulmañ a rin ganeoc'h un emglev peurbabel,
Hervez ar grasoù feal prometet da Zavid.
4 Setu, da laket em eus da vezañ un test 'vit ar pobloù,
Ur rener hag ur mestr evit ar broadoù.
5 Setu, gervel a ri davedout pobloù dianav dit,
Broadoù dizanaoudek ac'hanout a zeuio d'az kaout,
Abalamour da Yahve, da Zoue,
Ha da Sant Israël en deus da glodusaet.

Doue tost hag uhel, a zo efedus e gomz

6 Klaskit an Aotroù tra ma c'hell bezañ kavet,
Ha pedit anezhañ tra m'emañ tost !
7 Ra zilezo an den fall e hent,
Hag an den direizh e venozioù ;
Ra zistroio d'an Aotroù hag eñ en devo truez outañ,
D'hon Doue, rak eñ a bardon gant largentez.

55, 1 : Sell. ouzh Iz. **41**, 17. Jezuz a adkemero ar frazenn-mañ diwar e benn, evel m'en diskouez Yann **7**, 37. Evit an diougan-mañ, sell. ouzh Banvez ar Furnezh, Krennlavarioù **9**, 3-6.

3-5 : Diwar-benn an Emglev peurbadel, sell. Iz. **59**, 21, **61**, 8, ha **Yeremia 31**, 31-33, Yec'hezekiel **37**, 26-28. En Testamant nevez : **Mazh. 26**, 28 ; **Rom. 11**, 27 ; **2 Kor. 3**, 6 ; **Gal. 4**, 24.

8 Rak ho soñjoù ned int ket va soñjoù,
Hag hoc'h hentoù ned int ket va hentoù, lavar Yahve !
9 Ha keit ha m'emañ an neñvoù a-us d'an douar,
Keit-se emañ va hentoù-me a-us d'hoc'h hentoù-c'hwi,
Ha va menozioù a-us d'ho menozioù.

10 Hag evel ma tiskenn ar glav hag an erc'h eus an neñvoù, ha na zistroont ket hep bezañ douraet ha strujusaet an douar, hep bezañ en laket da gellidañ, 'vit ma roio had d'an hader ha bara d'an debrer, 11 evel-se emañ kont gant al lavar a zeu er-maez eus va genoù : ne zistroio ket davedon hep bezañ kavet efed, hep bezañ graet ar pezh a vennan ha kaset da benn ar gefridi am eus roet dezhañ da seveniñ.

Klozadur an eil lodenn eus Izaia : Splannder an distro

12 Ya sur ! Gant levenez ez efot kuit,
Er peoc'h e vefot degaset en-dro.
Ar menezioù, an torgennoù a laosko dirazoc'h youc'hadennoù,
Hag holl wez ar maezioù a stlako o daouarn.
13 E-lec'h spern e kresko siprez,
E-lec'h linad a savo gwez-meurta :
Ha kement-se a vo brud-kaer evit Yahve,
Un arouez peurbadel ha didorrus.

III

Trede lodenn Levr Izaia

Ar Baganed galvet d'ar silvidigezh

56. 1 Evel-henn e komz Yahve : Mirit ar gwir ha sevenit ar reizhder, rak va silvidigezh a zo war-nes donet ha va reizhder war-nes en em ziskouez.

2 Gwenvidik an den a ra diouto hag ar mab-Adam a zalc'h dezho dre virout ar Sabad hep en disakrañ ha dre ziwall e zorn a bep drougoberenn.

3 Mab an diavaeziad, mar-d eo en em staget ouzh Yahve, arabat dezhañ lavarout : A dra sur, an Aotroù am dilamo kuit a-douez e bobl. Hag arabat d'an eunuk lavarout : Me avat ned on nemet ur wezenn sec'h ! 4 Rak evel-henn e komz Yahve : An eunuked hag a viro va sabadoù hag a zibabo ober ar pezh a blij din, en ur chom stag ouzh va C'hevrediezh, 5 e roin-me dezho, em zi hag e diabarzh va mogerioù, ur maen-eñvor hag un ano gwelloc'h dezho eget mibien ha merc'hed ; reiñ a rin dezho un ano peurbadus na vezo ket dirasket.

6 Ha mibien an diavaeziad, pa vint en em staget ouzh Yahve d'e servijiñ, da garout ano Yahve ha da vezañ eus e servijerien, an holl re a viro ar sabad hep mont d'en disakrañ, hag en em stago ouzh va C'hevrediezh, 7 o degas a rin d'am

56 : An trede lodenn eus Levr Izaia ne seblant ket bezañ digant un oberour hepken, met kentoc'h un dastumad diouganoù disheñvel o orin. Soñj pennañ an trede lodenn-mañ a zo roet dimp gant ar pennadig kentañ diwar-benn hollvedelezh ar silvidigezh digor bremañ d'ar Baganed ivez. Setu bremañ dirasket gourc'hemennoù an Adlezenn **23**, 4, diwar-benn ar Baganed, ha re an Adlezenn **23**, 3-8, diwar-benn an dizoged (eunuked).

6 : Ar pouezañ ma ra an diougan-mañ war viridigezh ar Sabad a ziskouezfe emaomp dija gant mare ar Yuzeviezh goude an Harlu.

7 : Sell. ouzh Mazh **21**, 13 ; Mark **11**, 17 ; Luk. **19**, 46.

Menez santel hag o laouaenaat a rin em zi a bedenn. O loskaberzhioù hag o sakrifisoù a vo kavet mat war va aoter, rak anvet e vo va zi un ti a bedenn evit an holl bobloù.
8 Diougan an Aotroù Yahve, a zastum a-gevret ar re stlabezet eus Israël. Dastum a rin reoù all c'hoazh gant ar re a zo bet bodet dija.

Tamalloù d'ar bennrenerien

9 C'hwi holl, loened ar stepenn,
Deuit da zebriñ ho kwalc'h,
C'hwi holl, miled ar c'hoadeier :
10 Dall eo hon holl warded,
N'anavezont netra.

Chas mut ez int, an holl anezho,
Chas dic'houest da harzhal :
Huñvreal a reont en ur chom gourvezet,
Morediñ a blij dezho.

11 Chas lontek o c'horzailhenn, diwalc'hus,
Mesaerien n'intentont netra :
Heuliañ a reont holl o hent o-unan,
Troet pep unan etrezek e c'honid.

12 « Deuit ! Mont a ran da gerc'hat gwin,
En em vezviñ a raimp gant evaj kreñv,
Hag arc'hoazh a vezo evel hizio,
Fest bras mui-oc'h-mui. »

Heskinerezh a-enep ar re vat hag idolouriezh o kreskiñ

57. 1 An den reizh a ya da get
Ha n'eus den o teurel pled war se.
An dud deol a vez dilamet kuit
Ha n'eus hini oc'h eveshaat.

En abeg d'an droug ez a kuit an den reizh
2 Evit antren en e beoc'h :
Gourvezet eo en o bezioù
Ar re a ya gant an hent reizh.

3 C'hwi avat, tostait, mibien ar sorserez,
Gouenn an avoultrer hag ar c'hast !
4 Ouzh piw e rit goap en ur ober arvezioù,
Ouzh piw e tennit ho teod ?

Daoust ha n'oc'h ket mibien ar pec'hed,
Gouenn an tromplerezh,
5 C'hwi hag en em atiz e-kichen ar gwez-tourmantin,
Pe dindan pep gwezenn c'hlas,
Hag a lidlazh bugale er saonennoù,
E toulloù ar reier ?

6 Mein lufr ar froudoù-dour a zo da lod,
Ar re-se, ar re-se 'zo da rann :
Dezho e skuilhez diedoù sakr
Hag e kinnigez da brofoù.
Penaos ' c'hellfen bezañ laouen ?

7 War ur menez uhel ha bras
Ac'h eus laket da wele ;
Ya, betek di ez out pignet
Evit kinnig sakrifisoù.

8 A-drek an nor hag ar postoù
Ac'h eus laket da eñvoradur :
Ya, pell diouzhin e tizoloez da wele,
Hag ennañ e savez, warnañ en em ledez.

Ober a rez marc'had gant ar re
A blij dit o briataerezh ;
Kresket ac'h eus niver da orgedadurioù
En ur sellout ouzh ar peul-idolenn.

9 En em fichañ a rez gant eoul evit Melek,
Frondoù e-leizh a skuilhez warnout.

7-8 : Meneg a zo amañ, evel dija gant ar gwerzad 5, eus an orgederezh-lid implijet gant relijionoù Kanaan ; met gant ar gwerzad 7 da vihanañ e komz ar profed ouzh ar serc'h hec'h-unan (skeudenn Jeruzalem hag ar bobl disfeal da Zoue ?). **Da eñvoradur** pe da skeudenn-arouez, un idolenn moarvat. **Melek**, marteze an idolenn anvet Molok e levrioù all. Gouzout a reomp e veze kinniget da Volok bugale lidlazhet, a zo ar gannaded da vro ar Sheol meneget gant eil lodenn ar gwerzad 9 ; sell. ouzh ar gwerzad 5.

Daveiñ a rez da gannaded da bell vro,
Lakaat a rez anezho da ziskenn betek ar Sheol.

10 Dre forzh ober hent ez out erru skuizh,
Hep ma lavarfes : A-walc'h evel-se !
Adkavout a rez nerzh ha kreñvder
Evit derc'hel d'ober.

11 Piw ac'h eus aon razañ ? Gant piw e spontez
Evit bezañ disfeal em c'heñver ?
Evit bezañ chomet hep kaout koun ac'hanon,
Na soñjal ennon ken ?

Ne lavaren netra, neketa ! Serriñ a raen va daoulagad,
Ha neuze n'ac'h eus ket bet aon razon !
12 Mat, mont a ran da ziskuliañ bremañ da reizhder,
Hag an didalvez maz eo da oberoù.

13 Pa c'harmi, ra zeuio da idoloù lous d'az tieubiñ !
Gant an avel e vint skubet holl,
Ur c'hwezhadenn o c'haso kuit.
Met an neb a fiz ennon en devo ar vro da hêrezh
Hag a berc'henno va Menez santel.

Komzoù a frealz evit ar re chomet feal

14 Hag e vo lavaret :
Plaenait, plaenait, kempennit an hent,
Tennit pep skoilh a-ziwar hent va fobl !
15 Rak evel-henn e komz an Uhel-meurbet,
A zo peurbadel e di ha santel e ano.

En ul lec'h uhel, santel, emaon o chom,
Met ivez gant an den glac'haret, izelek,
Evit advevaat spered ar reuzeudien,
Evit adreiñ buhez da galon ar re vreset.

16 Rak ne fell ket din derc'hel da dabutal
Na mirout ennon konnar peurbadel,
Rak dirazon e fatikfe neuze ar speredoù
Hag an eneoù am eus krouet.

17 En abeg d'he fec'hed em eus konnaret ur pennadig,
En em guzhet em eus ha skoet outi ;
Hi disent avat a yae diouzh he c'halon,
18 He hentoù am eus gwelet anezho.

Met he fareañ a rin, hec'h hentchañ, he frealziñ en-dro,
Hi hag he zud glac'haret.
19 Lakaat a rin ar veuleudi da vleuniañ war o diweuz :
Peoc'h ! Peoc'h d'an neb a zo pell ha d'an neb a zo tost,
Eme an Aotroù ! Ya, e bareañ a rin !

20 Met an dud fall, heñvel int ouzh ur mor dirollet
Ha n'hall ket kalmiñ ken,
A zistaol e wagennoù fank ha lec'hid :
Nann, n'eus peoc'h ebet, eme va Doue, evit ar re fall !

Klask ar relijion-diabarzh da gentañ

58. 1 Garm a-bouez-penn, na baouez ket,
Sav da vouezh evel ur c'horn,
Diskler d'am fobl he drougoberoù
Ha da di Yakob e bec'hedoù.

2 Va c'hlask a reont a zeiz da zeiz,
Hag e fell dezho anaout va hentoù,
Evel ur vroad a virfe ar reizhder
Ha na zilezfe ket gwir he Doue.

Goulenn a reont diganin reolennoù a justis,
Fellout a ra dezho e teufe Doue da vezañ tost :
3 Perak hon eus yunet ha n'ac'h eus ket sellet ?
Perak en em gastizañ mar ne daolez ket pled ?

Setu ! En deizioù ma yunit emaoc'h gant hoc'h aferioù
Hag e sammit ho tud gant al labour.
4 Yuniñ a rit en ur broseziñ hag en ur dabutal
En ur skeiñ taolioù-dorn ouzh ar paour.

N'eo ket yunoù seurt-se, evel ma rit hizio,
A lakay ho mouezh da vezañ klevet war grec'h.
5 Hag-eñ 've hennezh ar yun a ra plijadur din
En deiz m'en em gastiz an den ?

Plegañ e benn evel ur vroenenn,
Gourvez war ar sac'h ha war al ludu,
Hag-eñ eo kement-se a anvez-te ur yun,
Un deiz plijus da Yahve ?

6 Daoust ha n'ouzoc'h ket peseurt yun a blij din ?
Eme an Aotroù Yahve.
Terriñ ar chadennoù direizh,
Diskoulmañ liammoù ar yev !

Lezel ar re voustret da vont en o frankiz ?
Eme an Aotroù Yahve.
7 Rannañ ar bara gant an hini naoniek,
Degemer en ti ar beorien dic'houdor !

Gwiskañ an neb a welez en noazh,
Chom hep treiñ kein d'ur breur !
8 Neuze e paro da sklerijenn evel ur gouloù-deiz,
Ha da c'houli en em serro dizale.

Dirazout e kerzho da reizhder
Ha splannder an Aotroù az kwarezo en a-dreñv.
9 Neuze ma c'halvez anezhañ, Yahve a responto,
Ma kriez davetañ e lavaro : Setu me !

Ma tistaolez diouzhit ar c'hoant-moustrañ,
Ar jestr a c'hourdrouz hag al lavaroù drouk,
10 Ma rannez da vara gant an den marnaoniek
Ha ma roez he gwalc'h da gorzailhenn ar reuzeudig,

Neuze da sklerijenn a savo e-kreiz an teñvalderioù,
Ha da deñvalijenn a lugerno 'vel ur c'hreisteiz.
11 Atao e vo an Aotroù ouzh da hentchañ
Ha zoken er gouelec'h e tinaonio da ene.

Nerzhusaat a raio da eskern,
Hag e vezi evel ul liorzh douraet,
Evel ur feunteun, ur stivell fonnus,
Ha ned a ket he dourioù da hesk.

12 Adsevel a ri an dismantroù henamzerel,
Mañsoniñ a ri war fontoù ar remziadoù kent,
Hag anvet e vi addreser ar freuzadennoù,
Adaozer ar chomadurioù dismantret.

Diwar-benn ar Sabad

13 Ma chomez hep mac'hañ ar Sabad dindan da dreid,
Hep en em reiñ d'az aferioù-te em deiz santel,
Mar anvez ar Sabad : Un dudi !
Ha deiz kehelus, an hini dediet da Yahve,
Mar enorez anezhañ en ur chom hep mont en hent,
En ur zilezel da gefredioù hag ar parlanterezh,
14 Neuze e kavi da blijadurezh en Aotroù,
Da lakaat a rin-me evel un trec'hour war uhelennoù ar vro ;
Da vagañ a rin gant herezh Yakob, da dad,
Rak genoù Yahve en deus en lavaret !

Ar binijenn eo hent ar silvidigezh

59. 1 Nann ! N'eo ket re verr dorn an Aotroù evit saveteiñ,
Na re bonner e skouarn evit klevout !
2 Met ho trougoberoù eo ar re o deus laket disrann
Etrezoc'h-c'hwi hag ho Toue !
Ho pec'hedoù o deus laket ur ouel dirak e zremm
Evit n'ho klevfe ket mui.
3 Rak ho taouarn a zo saotret gant gwad,
Hag ho pizied gant torfedoù ;
Ho muzelloù a zistilh gevierezh,
Hag ho teod a vouskomz fallagriezh.
4 N'eus den o proseziñ gant ur gaoz just,
Den ebet o vreutaat gant lealded.
Fiziout a reer en idoloù, lavarout a reer falsentez,
Engehentañ a reer an irienn hag e c'haner an droug.

5 Goriñ a reont vioù naered,
Gwiadiñ a reont gwiad-kevnid ;
O vioù, an neb a zebr diouto a vez skoet d'ar marv,
Pa vezont friket e teu anezho naeredigoù.
6 O gwiadoù, n'eo ket ganto e vo graet dilhad,
N'eo ket gant pezh a steuont e c'heller en em wiskañ.
O labourioù a zo labour a zrougiezh,
Ha ne vez sevenet nemet drouknerzh gant o daouarn.
7 Redek a ra o zreid etrezek an torfed,
Hastañ a reont skuilhañ ar gwad didamall.

O mennadoù a zo soñjoù a falloni,
Dismantr ha distruj a verk o roudoù.
8 N'anavezont ket hent ar peoc'h,
N'eus eeunder ebet en o gwenodennoù.
Raventoù gwidilus eo ar re a heuliont,
An neb a gerzh enno n'anavez ket ar peoc'h.

9 Rak-se eo pellaet diouzhimp ar varnedigezh,
Ha ne zeu ket ar justis betek ennomp.
Ar sklerijenn a c'hortozomp ha setu an deñvalijenn,
Ar sklaerder a c'hedomp hag e kerzhomp en amc'houloù.
10 Evel dalled ouzh ur voger e tastornomp,
Evel tud hep daoulagad e stokomp gant an dorn.
Strebotiñ a reomp e-kreiz an deiz evel da serr-noz,
Emaomp o chom en deñvalded evel an anaon.
11 Grognal a reomp holl evel arzed,
Hag evel koulmed ec'h hirvoudomp dibaouez.
Ar varnedigezh a c'hortozomp, ha ne zeu ket,
Ar silvidigezh, hag e chom pell diouzhimp.

12 Rak niverus eo dirazout hon drougoberoù,
Hag emañ hor pec'hedoù o testeniañ en hon enep.
Aze 'mañ dirazomp hon disfealderioù,
Anaout a reomp hor fallagriezhioù :
13 En em sevel a reer enep Yahve, en dinac'hañ,
En em zistreiñ diouzh hon Doue ;
Komz a vac'homerezh hag a zirollerezh,
Rodellañ er galon komzoù gaouiat ;
14 Ar gwir a vez laket a gostez,
Hag ar reizhder an hini a chom pell.
Al lealded a strebaot war blasenn-gêr,
Hag ar justis ne gav hent ebet da vont di.
15 Aet eo ar wirionez diwar wel,
Hag an neb a dro kein d'an droug a vez dibourc'het.

En gwelet en deus Yahve ha konnaret eo bet
O vezañ na oa ken a reizhder dirazañ.
16 Gwelet en deus ne oa den just ebet,
Souezhet eo bet dre na oa den o tont da sikour.
Neuze eo deuet e vrec'h d'e skoazellañ,
Hag e justis he deus e harpet.
17 Gwisket en deus ar reizhder evel un hobregon,
Laket en deus war e benn tokarn ar silvidigezh ;

Kemeret en deus warnañ toneg an dial,
Ha stegnet war e dro mantell ar warizi.
18 Evel an oberoù, evel-se ar gopr :
Konnar ouzh e enebourien, drouk-zastaol war e ziarbennerien.
19 Ar c'huzh-heol a zoujo ano Yahve,
Hag ar sav-heol a welo e c'hloar :
Rak dont a raio evel ur froud o tiskenn gant kas,
Bountet war raok gant c'hwezh Yahve.
20 Dont a raio e-giz ur salver evit Sion,
Evit ar re eus Yakob en em zistroio diouzh o fec'hed,
Diougan Yahve !

Kevrediezh an Aotroù gant e bobl

21 Evidon-me avat, eme Yahve, sed amañ ar gevrediezh a rin ganto : Va spered hag a zo warnout, ha va c'homzoù laket ganin ez kenoù, ned aint ket er-maez eus da c'henoù, nag eus genoù da lignez, nag eus genoù lignez da lignez, eme Yahve, a-dal bremañ da virviken.

Klod ar Jeruzalem da zont

60. 1 Sav, ha bez o lugerniñ, rak deuet eo da sklerijenn
Ha paret eo warnout splannder an Aotroù,
2 Tra m'emañ an deñvalijenn o c'holeiñ an douar,
Hag an noz du ledet war ar pobloù.

Met warnout-te e par an Aotroù,
Warnout en em ziskouez e c'hloar,
3 Hag e kerzh ar broadoù war-zu da sklerijenn
Hag ar rouaned etrezek splannder da c'houloù-deiz.

4 Sav da zaoulagad tro war dro, ha sell !
An holl en em vod evit dont davedout ;
Da vibien a erru a-ziabell
Ha da verc'hed a zo douget war an divrec'h.

5 Da zremm o welout se a lugerno gant joa,
Da galon a drido e barr al levenez,
Pa 'n em droio war-zu ennout pinvidigezhioù ar mor,
Pa zeuio davedout teñzorioù ar broadoù.

6 Kañvaled a vagadoù az koloio,
Dremedaled eus Madian hag eus Efa ;
Holl dud Bro-Saba a zeredo
En ur zegas ganto aour hag ezañs,
En ur ganañ meuleudioù Yahve.

7 Ennout en em vodo holl dropelloù Kedar,
Ha tourzed Nebaiot a vo ez kourc'hemenn :
Sevel a raint war va aoter da brofadenn blijus din
Evit reiñ klod da dempl va splannder.

8 Piw eo ar re-se a nij 'vel ur goabrenn,
Evel koulmed etrezek o c'houldri ?
9 Setu ar bigi en em vod evidon,
Hag en o fenn, listri Tarsis,

Evit degas en-dro eus a bell va mibien
Gant o arc'hant ha gant o aour,
Evit enor ano Yahve, da Zoue,
Evit enor Sant Israël en deus da uhelaet.

10 Mibien an diavaeziad 'adsavo da vogerioù
Hag o rouaned a vo servijerien dit,
Rak em fulor em boa skoet ganit,
Met truez am eus bet ouzhit em zrugarez.

11 Dalc'hmat e chomo digor da zorojoù,
Ne vezint serret na noz na deiz,
Evit lezel da antren pinvidigezhioù ar broadoù
Dindan renadurezh o rouaned.
12 Rak ar vro hag ar rouantelezh a chomo hep da servijiñ
A yelo da netra, peurzistrujet e vo ar broadoù-se.

13 Etrezek ennout e teuio splannderioù al Liban,
Ar siprez, ar platan hag ar beuz a-gevret,
Evit kaeraat va santelva,
Evit reiñ klod d'al lec'h ma pozan va zreid ennañ.

14 Davedout e teuio en ur stouiñ mibien da vac'homerien,
E-harz da dreid e taoulino kement hini az tisprize ;
Ha da envel a raint : Kêr Yahve,
Sion Doue santel Israël !

15 Ha pa oas gwechall dilezet ha kasaet,
Pa ne dremene drezout den ebet ken,
E rin ac'hanout lorc'hentez ar c'hantvedoù,
Un abeg a levenez a remziad da remziad.

16 Sunañ a ri laezh ar broadoù,
Ha chugal eus puilhentez ar rouaned ;
Hag anaout a ri eo me Yahve a zo da Salver,
Eo Doue galloudek Yakob a zo da zasprener.

17 E lec'h arem e lakin aour da zonet dit,
Hag e lec'h houarn e lakin arc'hant da vezañ degaset,
E lec'h koad, arem, e-lec'h mein, houarn ;
Hag ar Peoc'h a roin dit da c'houarner,
Hag ar Reizhder da bennrener.

18 Ne vo mui klevet komz eus drouknerzh e-barzh da vro,
Nag a zismantr nag a rivin war da dachenn,
Met envel a ri da vogerioù : Silvidigezh !
Ha da zorojoù : Meuleudi !

19 N'eo ket an heol ken a vo da sklerijenn en deiz
Na sklaerder al loar da c'houloù en noz,
Met an Aotroù a vo evidout sklerijenn beurbadel
Ha da Zoue a vo da c'hloar.

20 Da heol dit-te ned aio mui da guzh,
Ha da loar ne steuzio mui da get,
Rak an Aotroù a vo evidout sklerijenn beurbadel,
Ha deizioù da gañv a vo echu ganto.

21 Da bobl ne gonto ken enni nemet tud reizh
Ha da virviken e perc'hennint ar vro ;
Kreskadenn eus plantadurioù Yahve,
Te 'vo labour e zaouarn ma kavo klod ennout.

22 Ar bihanañ ennout a zeuio da vezañ ur miliad,
An hini disterañ ur vroad galloudek,
Me, Yahve, me d'ar c'houlz am eus divizet
E hastin buan seveniñ kement-se.

19 : Gwel. Disk. 21, 23.
21 : Sell. ouzh Disk. 21, 27 ; 22, 15.

Mision ar Profed : kemenn ar c'heloù mat

61. 1 Spered an Aotroù Yahve a zo warnon,
Rak an Aotroù en deus va sakret gant an eoul ;
Va c'haset en deus evit kemenn ar c'heloù mat d'an dud izel,
Evit louzaouiñ ar c'halonoù brevet,

Evit embann ar frankiz d'ar re doullbac'het,
Ha d'ar brizonidi o distro d'ar sklerijenn ;
2 Evit embann ur bloavezh a c'hras a-berzh an Aotroù,
Hag un deiz a zial evit hon Doue-ni.

Evit frealziñ ar re holl a zo e kañv,
3 Ha reiñ dezho ur gurunenn e-lec'h ludu,
An eoul a levenez e-lec'h dilhad a gañv,
Ar veuleudi e-lec'h ar vantredigezh,
Ma vint anvet tourmantinenned a reizhder,
Planteriz Yahve evit e glod.

4 Adsevel a raint an dismantroù henamzerel,
Adaozañ a raint ar rivinoù a wechall-gozh,
Adkempenn ar c'hêrioù distrujet
Hag al lec'hioù gwastet abaoe kantvedoù.

5 Estrenien a zeuio da vaesa deoc'h ho tropelloù,
Diavaezourien a vo deoc'h labourerien ha gwiniennerien ;
6 C'hwi avat a vezo anvet : Beleien Yahve,
Hag an dud a raio ac'hanoc'h : Ministred hon Doue.
Debriñ a refot eus pinvidigezh ar broadoù,
Ha mont da vragal gant o fompad.

7 Peogwir e oa bet doublet dezho o mezhegezh
Hag o devoa bet da lod dismegañs ha skopoù,
E resevint en o bro pep tra en doubl
Hag e vo dezho joa peurbadel.

8 Dre ma karan ar reizhder, me, Yahve !
Dre ma kasaan preizhataerezh ha muntrerezh,
E roin dezho gant fealded o garedon,
Hag e skoulmin ganto un emglev peurbadel.

61, 1-2 : Ar c'homzoù-mañ, o tiskleriañ galvidigezh ar profed, a zo bet adkemeret gant Jezuz, e sinagogenn Nazared, diwar-benn e c'halvidigezh e-unan, sell. ouzh **Luk. 4, 18-19.**

9 O gouenn a vo brudet e-touez ar broadoù,
Hag o lignez e-kreiz ar pobloù.
Kement hini o gwelo a anavezo
Ez int ur ouenn benniget gant Yahve.

10 « Da varr al levenez e savan en abeg d'an Aotroù,
Ha tridal a ra va spered em Doue,
Rak va gwisket en deus gant dilhad ar silvidigezh
Ha va goloet gant mantell ar reizhder,
Evel ma kempenn an den nevez e gurunenn war e benn,
Hag ar plac'h nevez he bravigoù d'en em ginklañ.

11 Rak evel ma lak an douar e had da ziwanañ,
Evel ma lak al liorzh he greun da eginañ,
Evel-se an Aotroù Yahve a lakay ar Reizhder da gellidañ
Hag ar veuleudi da barañ dirak an holl bobloù. »

Eil barzhoneg diwar-benn klod ar Jeruzalem da zont

62. 1 En abeg da Sion ne davin ket,
Hag abalamour da Jeruzalem ne baouezin ket,
Ken na skedo he reizhder evel ur gouloù-deiz,
Ken na lugerno he silvidigezh evel ur flammerenn.

2 Ar broadoù neuze a welo da c'hourdrec'h,
Hag an holl rouaned da splannder,
Ha galvet e vi dre un ano nevez
Bet diskleriet gant genoù Yahve.
3 Bez' e vi ur gurunenn hollgaer e dorn Yahve,
Un daledenn roueel etre bizied da Zoue.

4 Ne vi ken anvet : An hini dilezet !
Na da zouar ne vo ken anezhañ : An hini distaolet !
Met galvet e vi : Va dudi !
Ha da vro a vo anvet : Ar plac'h nevez !
Rak Yahve a lak ennout e blijadur,
Ha da vro a vo priedet gantañ.

5 Evel ma timez un den yaouank gant ur werc'hez
E timezo ganit an hini en deus da savet,
Hag evel maz eo ar wreg yaouank levenez he fried,
Evel-se e vi-te levenez vras da Zoue.

6 War da vogerioù, Jeruzalem,
Em eus postet gedourien,
Hag en deiz, hag en noz,
Ne dleont ket tevel.

C'hwi hag a lak Yahve da gaout koun,
Diskuizh ebet evidoc'h !
7 Na lezit dezhañ astal ebet
Ken n'en devezo adsavet Jeruzalem
Ha graet anezhi klod an douar.

8 Touet en deus an Aotroù dre e zorn dehoù
Ha dre e vrec'h c'halloudus :
« Ne roin mui da winizh
Da vevañs d'az enebourien,
Ha mibien an estreniad ne evint mui da win nevez,
E oas en em skuizhet evitañ.

9 Met eosterien ar gwinizh eo ar re en em vago gantañ,
En ur veuliñ Yahve ;
Ha mendemerien ar gwin eo ar re a evo anezhañ
War leurennoù va santual.

10 Tremenit, tremenit e-barzh dre an dorioù,
Kempennit un hent evit ar bobl !
Plaenait, plaenait ar chaoser,
Tennit ar vein diwarnañ !

Savit ur banniel da c'hervel ar pobloù !
11 Sed ar pezh a embann Yahve
Betek harzoù an douar :
« Lavarit da verc'h Sion :
Setu ma teu da salver.
Gantañ emañ garedon e c'hourdrec'h,
Ha dirazañ e kerzh gopr e c'honid.
12 Galvet e vint : Ar bobl santel,
Dasprenidi an Aotroù !
Ha te, anvet e vi : An hini glasket,
Ar Gêr nann-dilezet ! »

Trec'h Doue war ar pobloù pagan aroueziet gant Edom

63. 1 Piw 'ta eo an hini 'zo o tont eus Edom,
Eus Bosra, gant e zilhad ruz-skarlek ?
Hennezh hag a zo hollgaer e wiskamant
Hag a gerzh en e sonn, e leunder e nerzh ?
— Me eo, me an hini a gomz 'vit ar reizhder
Hag a zo galloudek evit saveteiñ !

2 — Perak eta eo ruz da wiskamant
Ha da zilhad evel re moustrerien ar veol ?
3 — Er waskerell em eus mac'het va-unan-penn,
Eus tud va fobl ne oa ganin hini ebet ;
O moustret em eus em c'honnar,
O mac'het em eus em buanegezh,
O chug en deus strinket war va gwiskamantoù,
Ha mastaret em eus va holl zilhad.

4 Rak un deiz a zial a vennen em c'halon,
Degouezhet e oa bloavezh daspren va re.
5 Sellout a raen : met den ebet d'am skoazellañ !
Souezhet e oan : Den ebet d'am harpañ !
Neuze va brec'h he deus va sikouret,
Ha va c'honnar he deus va skoret :
6 Flastret em eus ar pobloù em fulor,
O breset em eus em ernez,
Laket em eus o chug da redek war an douar.

Pedenn evit adsavidigezh Israël

7 Me a fell din kehelañ trugarezioù Yahve,
Kurioù kadarn an Aotroù,
Kement en deus graet dimp an Aotroù
E fonnusted e vadelezh,
An drugarez en deus diskouezet dimp
Ha pinvidigezh e c'hrasoù.

8 Lavaret en devoa : Ya sur ! Va fobl ez int,
Mibien na vint ket disleal !
Hag ur salver e voe evito
9 En o holl enkrezioù.
N'eo ket ur c'hannad, n'eo ket un Ael,

Met e zremm an hini o salvas ;
En e garantez hag en e vadelezh,
Eñ e-unan o dasprenas ;
10 Int-i avat a zisentas hag a zoanias
E spered santel,
En doare ma teuas da vezañ o enebour
Ha d'ober brezel outo.

11 Soñj o devoe neuze eus an deizioù kozh
Eus Moizez, e servijer :
Pelec'h emañ an Hini a dennas eus ar mor
Mesaer e dropell ?
Pelec'h an hini a lakas en e greiz
E spered santel ?
12 An hini a lakas e vrec'h klodus da gerzhout
En tu dehoù da Voizez ?
A zisrannas an dourioù dirak o dremm
Evit reiñ d'e ano brud peurbadel,
13 A lakas anezho da vale dre greiz an islonk,
Evel ur marc'h dre ar stepenn,
Hep asoupañ 14 muioc'h eget ejened
O tiskenn d'ar blaenenn ?
Spered an Aotroù o c'hase d'o diskuizh :
Ren a rejout evel-se da bobl
'Vit ober dit un ano leun a c'hloar.

15 Sell eus lein an neñv, ha gwel
Eus da chomadur santel ha klodus :
Pelec'h emañ da warizi ha da galonegezh,
Hag esmae da galon ?
A ! Na vir ket ouzh da druez da fromañ,
16 Rak Te eo hon tad.
Abraham n'en deus ket mui soñj ac'hanomp,
Hag Israël n'hon anavez ket ken.
Te, Yahve, a zo hon tad, hon dasprener,
Setu da ano a holl viskoazh.
17 Perak, O Yahve, hon lezel da gantren
Pell eus da hentoù,
Lakaat hor c'halonoù da vezañ kaledet
Ha da chom hep da zoujañ ?
Distro dre garantez 'vit da servijerien,
Evit meuriadoù da herezh :

18 Perak an dud disakr o deus aloubet da zouar
Hag hon enebourien kalemac'het da santual ?
19 A-bell 'zo ez omp evel tud na renfes ken warno,
Evel tud na zougfent mui da ano.

A-youl ma rogfes an neñvoù evit diskenn :
Dirazout e teuzfe ar menezioù,
64. 1 Evel ma krog an tan er bleñchoù,
Evel ma lak ar flamm an dour da virviñ,
E rofes da ano da anaout d'az enebourien
Hag e lakfes ar broadoù da grenañ dirazout,
2 Dre gas da benn burzhudoù dic'hortozet,
Ha n'hor boa biskoazh klevet kaoz anezho.
Setu maz out diskennet, ha dirazout ar menezioù
O deus teuzet evel koar.

3 Skouarn ebet n'he deus klevet biskoazh,
Lagad ebet n'en deus gwelet,
Un Doue estregedout oc'h ober evel-se
Evit ar re a fiz ennañ.
4 Dont a rez a benn-hent d'ar re a vir ar reizhder
Hag o deus koun eus da hentoù :
Setu ma oas konnaret dre m'hor boa pec'het,
A-enep dit, abaoe pell, e oamp disuj ;
5 Holl gwitibunan e oamp 'vel tud dic'hlan,
Hon oberoù kaer evel lienaj lous ;
Holl e oamp gweñvet evel delioù kras,
Hag hon drougoberoù hor c'hase ganto evel ur barr-avel.
6 Ne oa den ebet ken o pediñ da ano,
Den ne zihune d'en em stagañ ouzhit,
Rak kuzhet az poa da zremm diouzhimp,
Hon droukroet az poa d'hon fallagriezhioù.

7 Ha koulskoude, Yahve, te eo hon tad,
Ha ni ar pri ez out-te ar stummer anezhañ,
Ni holl a zo labour da zaouarn.
8 Na chomez ket pelloc'h o fuloriñ, o Yahve !
Ha na zalc'hez ket soñj da virviken eus hor fazi.
Sell 'ta ouzhimp, da bobl ez omp ni holl.
9 Sell, da gêrioù santel a zo didud,
Sion a zo deuet da vezañ un dezerzh,
Jeruzalem, ur rann-galon ;

10 Hon Templ santel, leun a splannder,
E-lec'h ma'z pede hon gourdadoù
A zo bet dêvet gant an tan.
Kement a oa prizius evidomp
A zo deuet da vezañ ur rivin.
11 Dirak kement-se daoust hag e chomi diseblant, o Yahve,
O terc'hel da sevel evit hon mezhekaat dreist-muzul ?

A-enep an idolouriezh

65. 1 Lezet em eus d'ober goulenn din ar re na glaskent ket va goulennata ; lezet em eus d'am c'havout ar re na glaskent ket ac'hanon. Lavaret em eus : Setu-me, setu-me ! d'ur vroad na bede ket va ano. 2 Astennet em eus va daouarn bemdeiz war-zu ur bobl disuj, o kerzhout dre un hent n'eo ket an hent mat, oc'h heuliañ he menozioù-hi, 3 war-zu ur bobl bepred ouzh va daeañ e-kreiz va fas, tud o kinnig sakrifisoù el liorzhoù, o têviñ frondoù war vrikennoù, 4 oc'h en em zerc'hel e-barzh ar bezioù, o tremen an noz e kuzhiadelloù, o tebriñ kig-moc'h, o lakaat en o listri meuzioù euzhus ; 5 ar re-se hag a lavar : Pella diouzhin, na dosta ket, da santelaat a rafen ! Seurt traou a zo evidon moged em fronelloù, un tan ouzh va leskiñ atav. 6 Setu ! Kement-se a zo skrivet dirazon, ha ne davin ket keit ha na'm bo ket paeet o c'hont dezho, 7 kont o drougoberoù, ha war un dro, drougoberoù o zadoù, eme Yahve, int-i hag a zêve frondoù war ar menezioù hag am dismegañse war an tosennoù. Paeañ a rin o gopr dezho, rentañ a rin dezho muzul leun-barr.

Planedenn disheñvel ar re vat hag ar re fall

8 Evel-henn e komz an Aotroù :
Pa gaver chug en ur barr-rezin
E lavarer : Diwall da zistrujañ anezhañ,
Rag ennañ ez eus ur bennozh !

3-5 : Implijet e veze ar c'housked war an douar noazh pe en ur vougev evit resev dre'n huñvre diskuliadurioù a-berzh an anaon. **Pella diouzhin**... komzoù laket war vuzelloù tud en em ouestlet d'un idolenn. Ar **santelezh** pe **sakridigezh** d'un idolenn a veze sellet evel un dra o tremen dre stok a zen da zen, evel an dic'hlannded. Ur seurt **sakridigezh** a zifenne ouzh an den en em reiñ d'al labourioù boutin.

Evel-se e rin abalamour d'am servijerien,
N'in ket da zistrujañ pep tra.
9 Met lakaat a rin ul lignez da sevel eus Yakob
Hag eus Youda un heritour d'am menezioù.
Va dibabidi a berc'henno anezho,
Ha va servijerien a ray o chomlec'h enno.
10 Saron a vo ur peurvan evit an deñved,
Traonienn Ac'hor ur c'hloz ejened
Evit ar bobl he devo va c'hlasket.

11 C'hwi avat, c'hwi hag hoc'h eus dilezet Yahve
Hag ankouaet va Menez santel,
C'hwi hag a gempenn un daol en enor da C'had
Hag a leugn ur c'hop evit Meni,
12 Ho tonkañ a ran d'ar c'hleze,
Soublañ a refot holl da vezañ lazhet.
Rak pa'm eus galvet n'hoc'h eus ket respontet,
Pa'm eus komzet n'hoc'h eus ket selaouet.
Graet hoc'h eus ar pezh a zo drouk d'am daoulagad,
En em blijet oc'h gant ar pezh a zisplij din.

13 Rak-se 'ta, setu petra a lavar
An Aotroù Yahve :
Ac'ha ! Va servijerien o devo da zebriñ,
Ha c'hwi avat, naon ho po !
Ac'ha ! Va servijerien o devo da evañ,
Ha c'hwi, sec'hed ho po !
Ac'ha ! Va servijerien o devo levenez,
Ha c'hwi, mezhegezh ho po !
14 Ac'ha ! Va servijerien a youc'ho a joa
E levenez o c'halonoù,
Ha c'hwi, c'hwi a daolo garmadennoù
En anken ho kalonoù ;
C'hwi a yudo e mantredigezh hoc'h ene.

15 Lezel a refot hoc'h ano d'am dibabidi, dezho d'ober gantañ ur villigadenn : « An Aotroù d'az lakaio da vervel ... » Hogen d'am servijerien e vo roet un ano nevez. 16 An neb a fello dezhañ bezañ benniget war an douar, a venno bezañ

11 : **Gad,** Doue arameat an aferioù, a oa douget e ano gant unan eus an daouzek meuriad. **Meni,** doue dianav, a dalv e ano kement ha tonkadur.

benniget dre ano Doue an Amen ; hag an neb a raio ul le er vro a raio le dre ano Doue an Amen, rak ar reuzioù a-ziagent a vo bet ankouaet ha steuziet kuit a-zirak va daoulagad.
17 Rak setu ma krouan neñvoù nevez hag un douar nevez, ha ne vo mui koun eus an traou a-ziagent, ne zeuint ken war va spered.

Ar Jeruzalem nevez

18 Ra laouenaio an dud ha ra dridint a gantved da gantved
En abeg d'ar pezh ez an da grouiñ,
Rak setu ma krouan Jeruzalem evit al levenez
Hag he fobl evit an trivli.
19 Ya, laouenaat a rin en abeg da Jeruzalem,
Ha tridal a rin en abeg d'ám fobl ;
Rak ne vo mui ken klevet enni
Na gouelvanoù na garmadennoù.
20 Eno ne vo ken a vugel o vevañ un nebeut deizioù hepken,
Nag a gozhiad n'afe ket betek fin e zeizioù.
Mervel da gant vloaz a vo mervel yaouank,
Ha chom hep tizhout kant vloaz a vo 'vel ur vallozh.
21 Sevel a raint tiez hag e raint o chomadur enno,
Plantañ a raint gwiniennoù ha debriñ ar frouezh diwarno.
22 Ne savint mui tiez da vezañ chomadur un estren
Ne blantint mui ma vo debret ar frouezh gant un all.
Rak deizioù tud va fobl a vo keit ha deizioù ar gwez,
Ha va dibabidi a uzo ar pezh o devo savet o daouarn.
23 N'en em skuizhint mui en aner,
Ha ne c'hanint mui bugale tonket dezho ur maro trumm,
Rak bez' e vint ur ouenn benniget gant Yahve,
Int-i hag o diskennidi.
24 Kent dezho va gervel em bo respontet dezho,
O komz e vezint c'hoazh ma'm bo dija selaouet anezho.
25 Ar bleiz hag an oan a beuro a-gevret,
Al leon a zebro kolo 'vel an ejen,
Hag an naer a vo ar boultrenn he boued.
Ne vezo mui graet na droug na dismantr
War va holl Venez santel, eme Yahve.

17 : Sell. ouzh Disk. **21**, 1-5 ; 2 Pêr **3**, 14. Gant ar gwerzad-mañ betek diwezh ar pennad hon eus un daolenn arouezel eus adsavidigezh Jeruzalem mesket gant skeudennoù o sellout ouzh amzervezh ar Mesiaz. Gwelet e vez pep tra evel ur grouidigezh nevez. Sell. ouzh Iz. **11**, 6-9.

An Templ hag al lidoù gwirion

66. 1 Evel-hen e komz Yahve :

An neñv eo va zron
Hag an douar skabell va zreid !
Peseurt ti a c'hellfec'h sevel din,
Pelec'h e c'hellfec'h va lakaat da chom ?
2 Kement-se holl eo va dorn en deus en graet,
Kement-se holl a zo din, diougan Yahve !
Met sed amañ ouzh piw a sellan,
Ouzh an den izelek, ouzh ar galon mantret
O krenañ gant va lavar.

3 Aberzhañ a reer un ejen
Hag e lazher un den,
Kinnig a reer un oan e sakrifis
Hag e torrer penn ur c'hi.
Ober a reer ur brofadenn
E-keit ma skuilher gwad moc'h,
Dêviñ a reer ezañs
Met evit kehelañ un idolenn.
Neuze evel m'o deus ar re-se dibabet o hentoù,
Evel ma kemer o ene plijadur gant o euzhusterioù,
4 Evel-se me ivez a zibabo gwalleurioù evito
Hag e lakin da gouezhañ warno ar pezh o deus aon
razañ :
Rak galvet em eus ha n'eus bet den o respont,
Komzet em eus ha n'eus bet den o selaou,
Graet o deus avat ar pezh a zo fall d'am daoulagad,
Ha dibabet o deus ar pezh a zisplij din.

Barzhoneg eskatologel

5 Klevit komz an Aotroù,
C'hwi hag a gren rak e lavar.
Ho preudeur hag o deus kasoni ouzhoc'h
Ar re hoc'h argas en abeg d'am ano,
Eo int a lavar : Da Yahve da ziskouez e c'hloar
Ma vo gwelet ganimp ho levenez !
Met int eo ar re a ruzio gant ar vezh.

6 Selaouit an todïon a sav eus kêr,
An trouz 'zo o tont eus an Templ !
Selaouit mouezh an Aotroù o rentañ
O c'hemend-all d'e enebourien.

7 A-raok bezañ bet e poan-vugale
Hi he deus gwilioudet,
A-raok bezañ santet ar gwentroù,
Hi he deus ganet ur mab.

8 Piw biskoazh en deus klevet kemend-all ?
Piw biskoazh en deus gwelet par da se ?
Ha ganet e ve un douar en un devezh ?
Ur vroad, ha gwilioudet e ve anezhi en un taol ?
Sion avat, a-vec'h m'eo bet er gwentroù
He deus ganet he bugale.

9 Me hag a ra engehentañ
Hag eñ ne rafen ket gwilioudiñ ? eme an Aotroù.
Me hag a ra genel,
Ha serriñ a rafen korf ar mammoù ? eme da Zoue.

10 En em laouenait gant Jeruzalem,
Ha tridit en abeg dezhi, c'hwi holl a gar anezhi ;
Bezit e barr ar joa en abeg dezhi,
O c'hwi holl hag hoc'h eus douget he c'hañv.

11 Deoc'h da zenañ ha da gaout ho kwalc'h
Ouzh he divronn a frealzidigezh ;
Deoc'h da sunañ gant plijadurezh
Eus fonnusted he gloar.

12 Rak evel-henn e lavar an Aotroù :
Setu ma lakan da ruilhal war-zu enni
Ar peoc'h evel ur stêr vras,
Hag evel ur froud-dour dic'hlannet
Pinvidigezh ar broadoù.

He magadenned a vo douget war ar groazlez
Ha flouret war an daoulin,
13 Evel ma vez gant e vamm dic'hlac'haret ur mab,
Evel-se eo me ho tic'hlac'haro ;
Hag e Jeruzalem e viot frealzet.

14 Ouzh en gwelout e laouenaio ho kalon,
Hag hoc'h eskern a advleunio evel geot.
Dorn an Aotroù en em roio da anaout d'e servijerien,
Hag e vuanegezh d'e enebourien.

15 Rak setu m'emañ an Aotroù o tont en tan,
E girri a zo evel ur gorventenn,
Evit skuilhañ e gonnar gant fulor
Hag e c'hourdrouzoù gant flamm-tan.

16 Rak an Aotroù a ya da varn dre an tan,
Da varn gant e gleze pep krouadur ;
Ha niverus eo ar re a vo lazhet gant an Aotroù...

Darnenn a-enep an idolouriezh

17 Ar re en em santela hag en em c'hlana evit mont el liorzhoù war-lerc'h an hini en em zalc'h er c'hreiz, ar re a zebr kig-moc'h ha traou euzhus, ha logod, o oberoù hag o itrikoù e vo fin dezho, holl war un dro, diougan Yahve !

Strollidigezh hollvedel pobl Doue

18 Evidon avat, dont a ran da zastum an holl vroadoù hag an holl yezhoù ; dont a raint hag e welint va c'hlod. 19 Lakaat a rin ur sin en o zouez, hag e kasin eus ar re saveteet en o mesk war-zu ar broadoù, da Darsis, Pout ha Loud, Moshek, Rosh, Toubal, Yavan, d'an inizi pell ha n'o deus biskoazh klevet brud ac'hanon na n'o deus biskoazh gwelet va gloar ; embann a raint va c'hlod e-touez ar broadoù. 20 Degas a raint en-dro hoc'h holl vreudeur eus a-douez an holl vroadoù, evel ur prof d'an Aotroù, war gezeg, war girri, war girri goloet, war vuled, war zremedaled, d'am Menez santel, da Jeruzalem, eme an Aotroù, evel ma vez degaset o c'hinnig gant mibien Israël e listri glan da Dempl an Aotroù. 21 Ha zoken en o zouez e kemerin da vezañ beleien ha levidi, eme an Aotroù.

22 Hag evel ma pado dirazon an neñvoù nevez hag an douar nevez ez an da grouiñ — Diougan Yahve — evel-se e pado

ho lignez hag hoc'h ano. 23 Hag eus an eil loar nevez d'eben, hag eus an eil sabad d'egile, e teuio pep krouadur bev da stouiñ dirazon, eme an Aotroù. 24 Ha pa'z aio an dud er-maez e welint kelanoù ar re a oa en em savet em enep, rak o freñv ne varvo ket, nag o zan ne vougo ket, hag e vezint un euzhusted evit pep krouadur bev.

EDITIONS LA BAULE
Dépôt légal : 2e trimestre 1981
N° d'impression : 45272

Embanner : Ronan HUON
Brest

